

Συνέντευξη

Σάλμα Σάουα

ΑΝΤΑΡΣΥΑ για αγώνες
«μέχρι τέλους»

> σελ. 11

Στα
«παλιοσίδερα»
ΛΑΡΚΟ
και εργάτες
> σελ. 2

Ελληνική Λύση:
Ακροδεξιό
πατριδέμποροι
εντός συστήματος
> σελ. 7

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 11 - ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΪΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.667

Στο έγκλημα διαρκείας απαντάμε με ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Ιντιφάντα παντού!

Πάνω από ενάμιση εκατ. Παλαιστίνιοι, στοιβαγμένοι στη «φυλακή» της Ράφα, περιμένουν σαν ετοιμοθάνατοι τις βόμβες του Ισραήλ (και των ΗΠΑ), χωρίς οδό διαφυγής. Ο ηρωικός αγώνας ενός ολόκληρου λαού, όμως, απέναντι στο σιδηρόφρακτο κράτος-δολοφόνο και τους υποστηρικτές του, μοιάζει πλέον να πυρπολεί καρδιές και συνειδήσεις, κυρίως της νεολαίας. Το σύνθημα «Παγκοσμιοποιείστε την Ιντιφάντα!» ακούγεται ολοένα πιο δυνατά και μαχητικά και στις δύο πλευρές του Ατλαντικού, από τη Σκανδιναβία μέχρι την Ελλάδα.

Η άλλη όψη

Η Attack στα ΑΕΙ στη μάχη των εκλογών

Πανελλαδική παρουσία από «άκρη σε άκρη» θα έχει η νεοσύστατη Attack στα ΑΕΙ - Αριστερή Αντικαπιταλιστική Κίνηση. Το κατέβασμα αγκαλιάζουν περισσότερα από 90 σχήματα σε πάνω από 10 πόλεις. >>> σελ. 12-13

Η ψήφος στις ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου πρέπει να αποτελεί απάντηση και για τη συνεχιζόμενη σφαγή στη Γάζα, στην οποία ΕΕ και κυβέρνηση είναι συνένοχοι.

Τέσσερις εβδομάδες απέμειναν μέχρι την εκλογική μάχη και οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία κλιμακώνουν την πολιτική τους παρέμβαση σε όλη την Ελλάδα, με εξορμήσεις και εκδηλώσεις. Η πολεμική απειλή και η φτώχεια του λαού τη στιγμή που το κεφάλαιο πλουτίζει αποτελούν, αντικειμενικά, κεντρικά ζητήματα στην πολιτική αντιπαράθεση. >>> σελ. 3, 4, 5, 22, 23, 24

Ανάλυση

του Παναγιώτη Μαυροειδή

Κοινοβουλευτικά κόμματα και ΕΕ

Σε μια εποχή που σε όλη την Ευρώπη ενισχύεται το ρεύμα αμφισβήτησης της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, το σύνολο σχεδόν του πολιτικού συστήματος -ακόμα και με αριστερές καταβολές- εξωραίζει το ρόλο της ΕΕ. >>> σελ. 8-9

editorial

Κυβερνητική
«τσεκουριά» στους
εργάτες της ΛΑΡΚΟ

Στον δρόμο της ανεργίας πετά 850 εργαζόμενους της ΛΑΡΚΟ και τις οικογένειές τους η κυβέρνηση της... ανάπτυξης και των «επενδυτών», που με την αμέριστη βοήθειά της παίρνουν άδεια «κουφάρια», χωρίς εργάτες, για να κάνουν τις όποιες μπίζνες τους χωρίς καμιά υποχρέωση και δέσμευση που θα τους είναι βαρίδι για τα κέρδη τους.

Μάλιστα η κυβέρνηση επέλεξε την ημέρα που οι εργαζόμενοι της ΛΑΡΚΟ περίμεναν την απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα που έχουν καταθέσει, να δημοσιεύσει την Κοινή Υπουργική Απόφαση που προβλέπει την απόλυσή τους. Ενώ εντελώς υποκριτικά η υπουργός Εργασίας Δ. Μιχαηλίδου πούλα... «εργασιακή ασφάλεια» στους απολυμένους επειδή θα τους δώσουν, μέσω προγραμμάτων, θέσεις εργασίας σε δήμους, πολλά χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, για ένα κομμάτι ψωμί!

Οι εργαζόμενοι προειδοποιούν δε και για περιβαλλοντική ωρολογιακή βόμβα καθώς, υπάρχει κίνδυνος σοβαρού βιομηχανικού δυστυχήματος στις εγκαταστάσεις της εταιρείας, εάν μείνουν αφύλακτες, χωρίς επιτήρηση εξειδικευμένων τεχνικών.

Η απάντησή τους ήταν να καταλάβουν άμεσα τις διοικητικές υπηρεσίες της ΛΑΡΚΟ και να διαδηλώσουν έξω από το ΥΠΟΙΚ στο Σύνταγμα διαμνύοντας ότι «δεν βγαίνουμε έξω από τις δουλειές μας και τα σπίτια μας» και ότι στο δίλημμα «μετανάστες ή σύγκρουση», επιλέγουν τη σύγκρουση.

Ο πολύχρονος αγώνας για να αποτραπεί η ιδιωτικοποίηση και το λουκέτο στη ΛΑΡΚΟ ανέδειξε την ανάγκη οι μεγάλες, στρατηγικής σημασίας, βιομηχανίες να περάσουν σε δημόσια ιδιοκτησία, κάτω από τον έλεγχο των ίδιων των εργαζόμενων, για να σταματήσουν να τις κλέβουν οι διοικήσεις και οι κυβερνήσεις, με απειθαρχία στις εντολές και τις ντιρεκτίβες της ΕΕ!

Γιώργος Τσαντικός

Πολίτες καταδικασμένοι να ζουν στην κοινωνία της κληρωτιάδας, όπου πρέπει να αποδειχθούν αρκετά τυχεροί –ή να γίνουν ψηφιακοί χαφιέδες– προκειμένου να διασφαλίσουν λίγες μέρες ελάχιστα φτηνότερων διακοπών ή επιστροφή φόρου.

Εσείς μήπως
κληρωθήκατε;

Εσείς κληρωθήκατε για να πάτε διακοπές και να μυρίσετε έστω και λίγο το γράσο και τη βαλβολίνη της βαριάς βιομηχανίας μας, του τουρισμού;

Σας έλαξε η άμοιρος τύχη να λάβετε επιστροφή φόρου επειδή σας «έκατσε», όχι ο αριθμός του λαχείου, αλλά τα λήγοντα του ΑΦΜ;

Μήπως, όμως, σας έκλεισε τα μάτια το μέλλον, δεν χτυπήσατε καμία απόδειξη για τυρόπιτα στο καινούργιο σας POS και κάποιος χαφίης πελάτης σάς κάρφωσε στη σχετική πλατφόρμα για να πάρει την πλουσιοπάροχη αμοιβή και τώρα του εύχεστε οισοφαγική παλινδρόμηση;

Μια σύγχρονη εκδοχή εξευτελισμού της πολιτικής ιδιότητας –του να είσαι πολίτης δηλαδή– είναι οι κληρώσεις διακοπών, φόρων, συμμετοχών σε προγράμματα και ο «πλατφορμοποιημένος» χαφιεδισμός.

Οι διακοπές, για παράδειγμα, σταδιακά γίνονται προνόμιο μόνο όσων έχουν (που κατά κύριο λόγο έχουν εις βάρος όσων δεν έχουν), αντί για αναφαίρετο δικαίωμα του εργαζόμενου. Ατέλειωτες κλίνες, σαν το εξώφυλλο του *Momentary Lapse of Reason* των Pink Floyd και στη μέση ο μέσος προλετάριος να κρατάει τη λάμπα (ολογράφως φανάρι) στο ατέλειωτο όργιο κερδών, χωρίς να τολμάει να αρρωστήσει γιατί δεν προβλέπεται.

Διαμαρτύρονται τα αφεντικά ότι «δεν υπάρχει προσωπικό» και τους σιγοντάρουν και υπουργοί, κάνοντας αυτό στο οποίο είναι άριστοι: να σπκώνουν τα χέρια και να λένε «τι να κάνουμε τώρα δηλαδή;», σαν τον Τάκη τον Ρέτσο όταν του σφυρίζουν πέναλτι.

Θα βοηθούσε, βέβαια, αν δεν ψάχνανε για είλωτες ή για χαζούς. Γιατί όταν σφύζουν οι στήλες των ΜΜΕ, οι έρευνες και τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ με το πόσο «γαμάτα» πάει ο τουρισμός στην Ελλάδα, θα

Η επόμενη κίνηση από την κυβέρνηση ίσως είναι μια κλήρωση για τρία απογευματινά χειρουργεία το μήνα. Με έκπτωση, όχι τζάμπα, μην το παρακάνουμε...

περίμενε κανείς (λέμε τώρα...) να αυξηθούν ραγδαία αυτοί οι μισθοί ή, όταν είναι υψηλοί, να μην συνοδεύονται από εργασιακούς όρους που δεν αρκούν έξι μήνες διακοπών για να συνέλθεις από τους άλλους έξι δουλειάς-σκλαβιάς.

Και για να γίνει πιο ειρωνική η όλη κατάσταση, το κράτος κληρώνει διακοπές. Όχι τίποτα φασάρες, όλα πληρωμένα, σε μέρη που δεν θα ξαναδείς στη ζωή σου, αλλά 200 ευρώ έκπτωση για να πας στον Μπισοκίνοκαμπο (που είναι μια χαρά, παρεπιμπτόντως). Έκπτωση με κλήρωση, αν είσαι δηλαδή αρκετά τυχερός, στον ελληνικό καπιταλισμό δέκα μέρες διακοπές θα σου στοιχίσουν 25% λιγότερο από το κανονικό. Με τιμές περσινές πάντα, γιατί φέτος, ποιος ξέρει πόσο θα κοστίσει το famous ελληνικό kalokairi σε επισκέπτες και επισκέπτριες.

Στη δε φορολοταρία, τα πράγματα είναι ακόμα καλύτερα: Δεν την παρακολουθεί πια κανείς, ούτε καν οι συνωμοσιολόγοι που μετά έγιναν εκπρόσωποι Τύπου σε κόμματα, για να πούνε «εγώ και οι φίλοι μου δεν κληρωθήκαμε ποτέ, αδιαφανείς οι διαδικασίες». Και μιλάμε για ένα κρά-

τος που ρημάζει κανονικά τους μικρούς και μεσαίους στους φόρους και αρνείται πεισματικά να τους μειώσει γιατί δεν αποτολμά ούτε να φανταστεί πώς θα ήταν, για παράδειγμα, να παίρνει περισσότερα από τις κατασκευαστικές, αντί να τους κάνει «πατ-πατ» και να τις πληρώνει παραπάνω, όταν τα έσοδα από τα διόδια δεν πιάνουν τα δικά τους προτζέξιους, στα οποία φυσικά η ελληνική κυβέρνηση έχει συμφωνήσει και προσυπογράψει.

Πας δηλαδή στο χωριό, σου κοστίζει μισό βασικό μισθό η διαδρομή σε βενζίνες και διόδια και άμα δεν πάτε αρκετοί, πάει η ΤΕΡΝΑ και λέει στην κυβέρνηση «δεν μπήκανε στο αμάξι όσο έπρεπε φέτος, πέσε τη διαφορά». Και η κυβέρνηση καταβάλλει τα δέοντα, τα οποία, μαντέψτε (και) από ποιον ακατέβητο ΦΠΑ τα παίρνει...

Στο αντιπαράδειγμα, αν έχεις βάλει το POS σου και πιστεύεις ότι όλα κομπλέ, δεν θα μας ξαναρθεί η τρόικα επειδή δεν έκοψες απόδειξη στον τύπο που ήθελε πρωινό καθαριστικό το 2009 (ζαμπονοτυρόπιτα+μύλκο), δες αυτό, την ώρα που θα βρεθεί εκείνος που θα σε «καρφώσει» για να πάρει και αμοιβή: Οι τράπεζες «επιβεβαίωσαν την πλήρη επιστροφή τους στην κανονικότητα», όπως πληροφορεί σχετικός επίτιτλος, με «ισχυρές επιδόσεις», στις οποίες «σημείο-κλειδί ήταν η σταθερά αυξητική τάση των εσόδων από προμήθειες, επιβεβαιώνοντας τις εκτιμήσεις των διοικήσεών τους».

Επόμενη λογική κίνηση είναι η κλήρωση για χειρουργείο. Να βγει δηλαδή ο Αδώνιδας και να πει «η κυβέρνησή μας, πάντα δίπλα στον ασθενή, δίνει ακόμα μια διέξοδο στις μεγάλες λίστες αναμονής και καθιερώνει τη surgery lottery» και να κληρώνονται τρία απογευματινά χειρουργεία το μήνα. Με έκπτωση, όχι τζάμπα, μην το παρακάνουμε...

«**Η** σκέψη μας πρέπει να τρέχει πρωτίστως στους πιο αδύναμους συμπολίτες μας», είπε στο παραλιακό μήνυμά του ο Κ. Μητσοτάκης, αλλά η πολιτική που με... ευλάβεια εφαρμόζει σε όλη την κυβερνητική του θητεία κάνει τους δυνατούς δυνατότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους αφήνοντας στην ένδεια την κοινωνική πλειοψηφία. Δεν είναι τυχαίο ότι η αποκάλυπτα ταξική πολιτική της κυβέρνησης υπέρ του κεφαλαίου οδηγεί στην κατάρριψη του ενός μετά του άλλου των ρεκόρ που αφορούν στους δείκτες κερδοφορίας των επιχειρήσεων, σε μια περίοδο που το εισόδημα των εργαζομένων όχι μόνο δεν αυξάνεται, αλλά συμπιέζεται περαιτέρω από τον πληθωρισμό, την ακρίβεια σε βασικά αγαθά και τους καθηλωμένους μισθούς σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.

Χρονιά-ρεκόρ για την κερδοφορία ήταν το 2023 για τις ελληνικές επιχειρήσεις που είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο, ενώ ρεκόρ 16 ετών κατέγραψαν και τα προς διανομή μερίσματα που θα λάβουν οι μέτοχοί τους, αποδεικνύοντας ότι τα κέρδη του κεφαλαίου είναι ο κλεμμένος πλούτος των εργαζόμενων που παίρνουν μόνο τα ξεροκόμματα. Μια χρονιά πριν, το 2022, τα συνολικά κέρδη EBITDA των 500 πιο κερδοφόρων εταιρειών της χώρας αυξήθηκαν κατά 75,5% σε ετήσια βάση και ανήλθαν σε 25,1 δισ. ευρώ (ICAP CRIF) ενώ τα συνολικά προ φόρου κέρδη υπερδιπλασιάστηκαν και διαμορφώθηκαν σε 19,9 δισ. ευρώ.

Ειδικότερα, οι 150 εισηγμένες που δημοσίευσαν αποτελέσματα - τράπεζες, επενδυτικές, ασφαλιστικές, βιομηχανίες κ.α- εμφάνισαν καθαρά κέρδη 10,81 δισ. ευρώ, σημειώνοντας αύξηση κατά 1,7%, καταρρίπτοντας το ρεκόρ του 2022 που ήταν έτος ορόσημο, καθώς είχαν ξεπεραστεί οι επιδόσεις της «χρυσής περιόδου» της πενταετίας 2004-2008. Αποκαλυπτικοί για την εποχή των «παχιών αγελάδων» που βιώνει το εγχώριο κεφάλαιο είναι και ορισμένοι αριθμοί: Το 81% των εισηγμένων παρουσίασε κέρδη, το 41% έκανε ιστορικό ρεκόρ τζίρου, το 40% τα υψηλότερα EBITDA της εισηγμένης ιστορίας τους και το 29% ρεκόρ κερδοφορίας όλων των εποχών. Αρκετές εισηγμένες κατάφεραν, μάλιστα, να καταρρίψουν για δεύτερο συνεχόμενο έτος το ρεκόρ τους - κυρίως αυτές που σχετίζονται με τον τουρισμό, τις κατασκευές και τα μεγάλα έργα, το λιαν εμπόριο κ.ά. (π.χ. Aegean, TITAN, Cenergy, Jumbo, Mytilineos, ΔΑΑ).

Τα έργα του Ταμείου Ανάκαμψης που έχει «φιλοτεχνήσει» η ΕΕ για να στηρίξει το κεφάλαιο -και όχι τους εργαζόμενους ή τις «χώρες» γενικά - αποδείχτηκε ότι τροφодότησαν τα κέρδη πολλών κλάδων, όπως η πληροφορική και οι κατασκευές. Ο δε κλάδος της ενέργειας μπορεί να μην είχε τα «ουρανοκατέβαστα» κέρδη του 2022, αλλά συνέχισε την ανοδική του πορεία, ενώ το real estate είδε την καθαρή κερδοφορία του να εκτινάσσεται κατά 53%, την ίδια στιγμή που τα νοικοκυριά βλέπουν τα ενοίκια να αυξάνονται χρόνο τον χρόνο. Όσον αφορά τα μερίσματα

Μας κλέβουν τη ζωή, να τους πάρουμε τα κέρδη!

Οι δύο όψεις

Δημήτρης Σταμούλης

► Το 2023, οκτώ στις δέκα εισηγμένες επιχειρήσεις κατέγραψαν κέρδη και μία στις τρεις ρεκόρ κερδοφορίας όλων των εποχών

που θα διανείμουν οι εισηγμένες, αναμένεται να ξεπεράσουν τα 3,8 δισ. ευρώ, τα υψηλότερα από το «χρυσό» 2008 και αυξημένα κατά 58% σε σχέση με το 2022.

Αυτή η εικόνα εξηγεί ανάγλυφα γιατί οι φτωχοί έγιναν ακόμη φτωχότεροι και οι πλούσιοι ακόμη πλουσιότεροι, όπως και το ίδιο το ΙΟΒΕ παραδέχεται συγκρίνοντας τα εισοδήματα που δηλώθηκαν στην ΑΑΔΕ από το 2012 έως το 2021. Όπως προκύπτει, το κατώτατο 20% έλαβε μόλις το 0,2% του συνολικού εισοδήματος (έναντι του 1,4% το 2012) ενώ το ανώτατο 20% έβγαλε το 58,7% του συνολικού εισοδήματος (έναντι του 52,6%, το 2012) της Ελλάδας. Πρακτικά, το πλουσι-

ότερο τμήμα του πληθυσμού αύξησε τα εισοδήματά του εν μέσω κρίσης, σε αντίθεση με το πλέον φτωχότερο τμήμα.

Τα παχυλά κέρδη των μεγάλων του εγχώριου καπιταλισμού δεν άλλαξαν την εικόνα και στα εισοδήματα των εργαζομένων. Κάθε άλλο, όπως δείχνουν τα επίσημα στατιστικά. Οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα δουλεύουν περισσότερο και βγάζουν λιγότερα. Σύμφωνα με την ΕΡΓΑΝΗ, το 2023, 284.134 εργαζόμενοι (12,37%) είχαν μηνιαίες αποδοχές έως 500 ευρώ, ένας στους δύο (53,68%) αμειβόταν με λιγότερα από 1000 ευρώ, ενώ πάνω από 2.100 ευρώ -που ήταν ο μέσος μηνιαίος μισθός (άγαμος χωρίς παιδί) στην ΕΕ (2022)- έλαβε το 9,8%.

Η κακοπληρωμένη εργασία είναι αυτή, άλλωστε, που έχει αναγκάσει 122.375 άτομα να απασχολούνται σε πάνω από δύο εργοδότες, ενώ τον Μάρτιο 2024 το 39% εργαζόταν με μερική απασχόληση και το 9% με εκ περιτροπής, δηλαδή πλήρη απασχόληση είχε μόλις ένας στους δύο! Ευνόητο είναι οι εργαζόμενοι στη χώρα μας να αναδειχθούν «πρωταθλητές» Ευρώπης στην υπερεργασία το 2023, καθώς το 11,6% αναγκάστηκε να εργαστεί πάνω από 49 ώρες την εβδομάδα, ενώ «πρωτιά» έχουν και στις ώρες ερ-

γασίας ανά εβδομάδα (41), όταν ο μέσος όρος στην ΕΕ είναι 37,5 ώρες (Eurostat).

Η κυβέρνηση επιμένει διαρκώς για τις «αυξήσεις» στον κατώτατο μισθό κατά τη διάρκεια της θητείας της. Ωστόσο, οι αριθμοί μαρτυρούν ότι η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών έχει μειωθεί. Συγκεκριμένα, ο μέσος μισθός για πλήρη απασχόληση στην Ελλάδα από 1.130 ευρώ (μεικτά) το 2019 αυξήθηκε κατά 10,6%, σε 1.251 ευρώ το 2023, όταν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ο πληθωρισμός αυξήθηκε κατά 13,7%! Επιπλέον, σε σχέση με το 2009, ο μέσος μισθός υπολείπεται κατά 19%, όταν κατά το

ίδιο χρονικό διάστημα ο πληθωρισμός είχε ενισχυθεί σωρευτικά κατά 21%.

Συνεπώς, το επίπεδο των μισθών στην Ελλάδα, για να φτάσει στο ίδιο επίπεδο με πριν την οικονομική κρίση περίοδο και για να έχει την ίδια αγοραστική δύναμη, θα πρέπει να αυξηθεί τουλάχιστον κατά 40%.

Μόνο εάν μπουν τα ταξικά συμφέροντα μπροστά, εάν γίνει προμετωπίδα ο αποφασιστικός αγώνας διαρκείας με βάση τις νέες ανάγκες, εάν υπάρξει σύγκρουση με την ΕΕ, την κυβέρνηση και τη συστημική «αντιπολίτευση», εάν «δημεύσουμε» τα κέρδη του κεφαλαίου, η ζωή μας θα γίνει αξιοβίωτη!

Με λιγότερα από 1.000 ευρώ αμείβεται ένας στους δύο εργαζόμενους στην Ελλάδα

Από σπόντα

*** Ρεκόρ αποχής «βλέπουν» οι εκλογολόγοι στις επικείμενες ευρωεκλογές * Προφανώς η «εκτίμηση» των ψηφοφόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναμένεται για μία ακόμη φορά να εκφραστεί * Όχι ότι αυτό ανησυχεί ιδιαίτερα όμως τα επιτελεία των κυρίαρχων κομμάτων * Πολλά από αυτά σκέφτονται πως όσο λιγότεροι πάνε στην κάλπη τόσο μεγαλύτερο θα φανεί το ποσοστό τους...

*** Η Κέρκυρα είχε κόσμο φέτος το Πάσχα γιατί πήγαν να δουν τον... Κασσελάκη * Μπορεί να σας φαίνεται ασυνήθιστο αλλά μάλλον δεν έχετε δει τον «στόλο» των διαδικτυακών «τρολ» του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζουν ακριβώς αυτό * Προφανώς ανάλογα με το κοινό στο οποίο απευθύνεται κανείς κατασκευάζει και το μήνυμά του.

*** «Αδύνατο» να καθαριστούν όλα τα δάση λένε κάθε χειμώνα οι αρμόδιοι υπουργοί * Το καλοκαίρι όμως διαπιστώνουν πως οι πολίτες δεν καθαρίζουν τις αυλές και τους γύρω χώρους * Την πεπατημένη ακολούθησε λοιπόν και ο Βασίλης Κικίλιας που ξεκίνησε τις αυτοψίες στις δασικές περιοχές ενόψει θερινών πυρκαγιών.

*** Αυτές που ήδη έχει προβλέψει ο υπουργός Περιβάλλοντος Θόδωρος Σκυλακάκης * Δηλώνοντας προ ημερών πως πρέπει να τις θεωρήσουμε ως ένα δεδομένο αποτέλεσμα της κλιματικής κρίσης * Επίσης όμως πρέπει να θεωρήσουμε δεδομένο πως δεν έχουμε δασικές υπηρεσίες * Καθότι αυτές κοστίζουν και δεν «χωράνε» στο κρατικό προϋπολογισμό και τους «χρυσούς» ευρωπαϊκούς κανόνες * Με άλλα λόγια μπορούμε απλά να... βάζουμε στοιχήματα για το ποιες περιοχές θα καούν αυτό το καλοκαίρι.

*** Σε εκλογικό φαινόμενο ανάγεται ο Ανδρέας Λοβέρδος * Οποτεδήποτε και οπουδήποτε θα θέλησει να βάλει υποψηφιότητα ξεκινά... με ισχυρά ποσοστά * Τα οποία όμως παραδόξως εξαφανίζονται μετά την κάλπη * Ακόμη και αν δεν έχει κόμμα, οργανώσεις, μηχανισμό, στελέχη * Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ οριακά έκλεισε μήνα προεκλογικής παρουσίας, ένα μεγάλο μέρος των ΜΜΕ τον δείχνει στο... κατώφλι του 3% * Θαύμα ίσως.

ΝΔ

Γεράσιμος Λιβισάκος

Με προεκλογικά ψευτοδιλήμματα μέχρι την ευρω-κάλπη

► Πολιτική περιορισμού δεξιών διαρροών και οι εκκλήσεις για συναίνεση

Με στόχο να περιορίσει τις απώλειές της σε μονοψήφιο αριθμό και να πετύχει ένα ποσοστό μεταξύ 32% και 34% θα πορευθεί η Νέα Δημοκρατία τις εβδομάδες που απομένουν μέχρι τις ευρωεκλογές. Για τον λόγο αυτόν καλλιεργεί ένα συγκεκριμένο αφήγημα «σταθερής πορείας ανάπτυξης» από το οποίο απορρέουν τα διλήμματα που θέλει να θέσει στους ψηφοφόρους.

Στη βάση αυτή το Μαξίμου αντιμετωπίζει ως... «επιζήμιο θόρυβο» για τη χώρα οποιαδήποτε διαφωνία με την κυβερνητική πολιτική. Όπως άλλωστε είπε χαρακτηριστικά ο Κυριάκος Μητσοτάκης στην τελευταία του ομιλία στη βουλή πριν από την πασαχαλινή ανάπαυλα, «οι πολίτες αυτό το οποίο περιμένουν από εμάς είναι προτάσεις για το αύριο της Ελλάδας, της Ευρώπης και όχι μια επανάληψη αυτού του τεχνητού διχασμού που τόσο ακριβιά πληρώσαμε στο χτες. Θέλουν αλήθεια, ρεαλισμό, προοπτική, όχι φήμες, σενάρια και διαβολές από το παρελθόν».

Προκειμένου να αντιμετωπίσει τις πηγές της λαϊκής αγανάκτησης απέναντι στην πολιτική της που εστιάζονται κατά βάση στο συνεχώς μειού-

μενο εισόδημα του κόσμου της εργασίας, η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να διαχωρίσει την ακρίβεια από τους μισθούς. Παρουσιάζοντας την πρώτη ως ένα «παγκόσμιο φαινόμενο» που «θα περάσει» ενώ από την άλλη «πουλάει» ως φιλολαϊκή πολιτική τις αυξήσεις στον κατώτατο μισθό. Έστω κι αν αυτές ούτε την κάλυψη πληθωρισμού-τιμάρηθου ενώ παράλληλα συνοδεύονται με τις αντεργατικές «προσαρμογές» που έχουν γίνει με τα νομοσχέδια κατάρτησης δικαιωμάτων που έχουν ψηφιστεί από την κυβέρνηση.

Όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός, «ξέρω πολύ καλά ότι ο πληθωρισμός εξακολουθεί να δοκιμάζει τα νοικοκυριά. Ξέρω

πολύ καλά ότι θα χρειαστεί επιμονή προσπάθεια, η οποία θα διαρκεί όσο χρειαστεί για να μπορούμε να στηρίξουμε το εισόδημα, ειδικά των ασθενέστερων συμπολιτών μας, σε έναν δρόμο ο οποίος είναι δύσκολος, θα μας φέρει όμως σύντομα στο ξέφωτο». Τονίζοντας μάλιστα πως «κάποια στιγμή όμως η ακρίβεια θα υποχωρήσει και οι αυξήσεις των μισθών θα παραμείνουν. Και το 2027 θα είμαστε εδώ και θα έχουμε υλοποιήσει τη δέσμευσή μας για κατώτατο μισθό 950 ευρώ και μέσο μισθό 1.500 ευρώ».

Στο Μαξίμου πάντως φαίνεται να αντιλαμβάνονται ότι η παράταξη «χάνει από τα δεξιά». Γι'αυτόν τον λόγο φροντίζουν να δρομολογηθεί το κατάλληλο

αφήγημα για τους ψηφοφόρους του συγκεκριμένου χώρου. Στην κατεύθυνση αυτή ο Κ. Μητσοτάκης έχει αξιοποιήσει τις σχέσεις που διαμόρφωσε με την εκκλησιαστική ιεραρχία παραπέμποντας συχνά στις κοινές εμφανίσεις και δηλώσεις που έχει κάνει με τον αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο. Παράλληλα διατηρεί τη ρητορική της «αμυντικής θωράκισης» της χώρας όπως και του δόγματος «νόμος και τάξη». Μια ρητορεία με την οποία επιδιώκει να περιορίσει τις διαρροές.

Όσον αφορά τον χώρο του λεγόμενου «κέντρου», η ΝΔ αναπτύσσει μια επιθετική ρητορική προς το ΠΑΣΟΚ. Τονίζοντας ότι το κόμμα του Νίκου Ανδρουλάκη, παρά το γεγονός ότι δεν έχει σαφείς διαφωνίες, επιλέγει τη λογική της καταψήφισης νομοσχεδίων, όπως αυτό για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και άλλα παρεμφερή, επιδιώκοντας πόλωση του πολιτικού σκηνικού, αντί για την απαραίτητη συναίνεση.

Τέλος, ο πρωθυπουργός προτάσσει και το αφήγημα του ικανού ευρωπαϊκού διαπραγματευτή υποστηρίζοντας πως η κυβέρνηση «έφερε 72 δισεκατομμύρια ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ και από το Ταμείο Ανάκαμψης, έχοντας έναν ρόλο, τα τελευταία χρόνια, σε όλα τα μεγάλα κοινοτικά στοιχεία».

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Χρίστος Κρανάκης

Εβδομάδα κινητοποιήσεων για την Παλαιστίνη

Ψηλά στην κινηματική ατζέντα της περιόδου τοποθετείται το Παλαιστινιακό. Η αρχή γίνεται σήμερα, Σάββατο 11/5, όπου η Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό Λαό διοργανώνει διαμαρτυρία στις 12 το μεσημέρι στο Σύνταγμα. Όπως αναφέρεται στο κάλεσμα, η Πρωτοβουλία «βρέθηκε κοντά σε εκατοντάδες ανθρώπους, όλων των εθνικοτήτων, που ένωσαν τη φωνή τους με ελπίδα και αποφασιστικότητα για την υπεράσπιση του δίκαιου αγώνα των αδελφών Παλαιστινίων. Το Σάββατο πρέπει να είμαστε όλοι εκεί». Την κινητοποίηση στηρίζουν εργατικά σωματεία. Το βράδυ της Δευτέρας, 13/5, φοι-

τητικοί σύλλογοι καλούν σε συγκέντρωση στα Προπύλαια, με στόχο να διαρκέσει όλη τη νύχτα, δίνοντας της έντονα αντικυβερνητικά χαρακτηριστικά. Μεγάλη σημασία δίνεται στις εκδηλώσεις της Τετάρτης, 15/5, ανήμερα της επετείου της Νάκμπα. Την ημέρα εκείνη διοργανώνεται μαζική κινητοποίηση στο πάρκο Ελευθερίας και πορεία προς την πρεσβεία του Ισραήλ, την οποία στηρίζουν πολλές πολιτικές συλλογικότητες και εργατικοί φορείς. Την Παρασκευή 17/5, με πρωτοβουλία των Αναιρέσεων, πολιτικά φεστιβάλ διεξάγουν στη Γεωπονική μονοήμερο δράσεων για την επανα-οικειοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων.

Κομμάτι των δράσεων της ημέρας θα έχει έντονο αντιπολεμικό στίγμα και θα στείλει μήνυμα αλληλεγγύης στον αγωνιζόμενο παλαιστινιακό λαό. Σημαντικό διακύβευμα αποτελεί η ενεργή εμπλοκή του φοιτητικού κινήματος. Το βάρος πέφτει στις δυνάμεις της πολιτικής πρωτοπορίας να αναδείξουν το ζήτημα εντός των σχολών - και όχι μόνο ή κυρίως μέσω ΔΣ. Ήδη η νΚΑ Θεσσαλονίκης κρέμασε γιγαντοπανό στην περιοχή της Άνω Πόλης στο οποίο αναγραφόταν: «Από τη Γάζα, στο Κολούμπια και στην Ελλάδα, Δεν υπάρχει Ειρήνη - Χωρίς Δικαιοσύνη, Να σταματήσει η συνεργασία με το κράτος του Ισραήλ και τη βιομηχανία πολέμου».

Ενα κόμμα στο πρότυπο των «Δημοκρατικών» των ΗΠΑ είχε σαν όραμα ο Στ. Κασσελάκης και σε ένα βαθμό το κάνει πράξη, τουλάχιστον ως προς τον προσωποκεντρικό χαρακτήρα του. Η προεκλογική εκστρατεία του ΣΥΡΙΖΑ για τις ευρωεκλογές έχει χαρακτηριστικά επικοινωνιακού σόου με μοναδικό πρωταγωνιστή τον αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ που «οργώνει» όλη την Ελλάδα και υπόσχεται ως «από μηχανής θεός» λύση σε όλα τα προβλήματα των πολιτών. «Τέσσερις νομοί σε 48 ώρες. Από την Ηγουμενίτσα και την Άρτα μέχρι την Πρέβεζα και τα Γιάννενα» έγραψε την Πέμπτη στα μέσα δικτύωσης ο Στέφανος Κασσελάκης, ο οποίος επισκέφτηκε και «μειονοτικά χωριά» της νότιας Αλβανίας.

Δείγμα αυτής της αντίληψης είναι και η δημόσια πρόσκληση σε όσους αντιμετωπίζουν πρόβλημα στα δημόσια νοσοκομεία ή σε άλλες δομές του ΕΣΥ να το καταγγείλουν στην κομματική πλατφόρμα isyriza.gr. Όπως ο ίδιος δήλωσε σε υγειονομικούς: «Αν διανοηθεί να σας πει κανείς τίποτα, μου λέτε κατευθείαν και θα τους ξεσκίσω!» Σε αυτό το one man show, ακόμα και οι υποψήφιοι ευρωβουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, έχουν διακοσμητικό ρόλο με τους υποψηφίους να έχουν το «προνόμιο» να πλαισιώνουν τον Στέφανο Κασσελάκη ανά τριάδες. Σύμμαχος του Κασσελάκη σε αυτή την ατομική «σταυροφορία» η γοργή φθορά της κυβέρνησης που φαίνεται να του δίνει ένα περιθώριο να ανακτήσει μέρος των απωλειών που υπέστη ο ΣΥΡΙΖΑ τους τελευταίους μήνες. Σε αυτό το πλαίσιο σηκώνει τους τόνους απέναντι στις «ανοιχτές πληγές» της κυβέρνησης όπως η

ΣΥΡΙΖΑ

Δημήτρης Τζιαντζής

Ευρωεκλογές: Προσωπική υπόθεση για Κασσελάκη με θολή ατζέντα

► Διαπιστευτήρια στο ΝΑΤΟ, δηλώσεις «ευγνωμοσύνης» στην ΕΕ

ακρίβεια, το κράτος δικαίου και το αδικαίωτο έγκλημα των Τεμπών μιλώντας «για υπουργούς που σκοτώνουν παιδιά» ενώ παράλληλα δίνει ευρωπαϊκά διαπιστευτήρια σημειώνοντας ότι είναι ευγνώμων για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊά εισαγγελέα για τον τρόπο που αντιμετωπίζουν την τραγωδία των Τεμπών.

Η ιδεολογική-οργανωτική μετάλλαξη που συντελείται με παραμερισμό των οργάνων, πρόωπη προσώπων όπως του Άρη Σπηλιωτόπουλου σε ρόλο «άτυπου εκπροσώπου» και θέσεις που βγάζουν μάτι όπως ακόμα και για... επανοικειοποίηση του τριπτύχου «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια» προκαλούν αναταράξεις στο εσωτερικό. Όπως καυστικά σημείωσε ο Χρήστος Σπίρτζης «δεν πρέπει να αντιγράψουμε λαϊκίστικα μοντέλα που έχει υιοθετήσει η ΝΔ και άλλοι στο παρελθόν». Την αντίθεσή του στις δηλώσεις του Κασσελάκη για την «ιερή συμμαχία» του ΝΑΤΟ εξέφρασε και ο Διονύσης Τεμπονέρας σημειώνοντας πως «οι συνεδριακές μας αποφάσεις δεν μιλάνε ούτε για ιερές, ούτε για ανίερους συμμαχίες». Την ανάγκη να παρέμβει εκφράζοντας την ανησυχία του για τους επικοινωνιακούς ακροβατισμούς και

«Ο ΣΥΡΙΖΑ καλύπτει όλη την κεντροαριστερά» τονίζει ο επικεφαλής του

τις αυθαιρεσίες Κασσελάκη ένωσε και ο Αλέξης Τσίπρας σημειώνοντας χωρίς να κατονομάζει τον διάδοχό του πως «η απάντηση δεν είναι η αντιπολιτική, ούτε η μετα-πολιτική που επικεντρώνεται στο να γίνεσαι viral, αντί να κινητοποιείς τους πολίτες στη βάση προοδευτικών πολιτικών». Σε αυτό το σημείο η εσωκομματική δυσaráσκεια συμπυκνώνεται στο «περιτύλιγμα» και όχι την ουσία της θολής και ακόμα -αδιαμόρφωτης- πολιτικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ

που μετατοπίζεται οριστικά στο κέντρο. Ο Στ. Κασσελάκης σε συνέντευξή του στο Euroactiv σε ερώτηση πού θα τοποθετούσε τον ΣΥΡΙΖΑ στο φάσμα της πολιτικής τόνισε ότι «ο νέος ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτό που λέμε σύγχρονη αριστερά, που καλύπτει άνετα όλη την κεντροαριστερά». Όπως άλλωστε είχε σημειώσει μιλώντας σε «επιχειρηματικό «θινκ-τανκ» ο ίδιος είναι κεντρώος στα θέματα οικονομίας, progressive στα κοινωνικά και «Ανδρέας» στα εθνικά.

ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Δυναμική παρέμβαση με εξορμήσεις και εκδηλώσεις

Εδιπλώνεται η πολιτική παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενόψει των ευρωεκλογών που αποκτούν αναβαθμισμένο χαρακτήρα λόγω των διεθνών και εσωτερικών πολιτικών εξελίξεων και του ρόλου που παίζει η ΕΕ.

Η ΚΣΕ συνεδρίασε πριν το Πάσχα με θέμα την παρέμβαση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις επερχόμενες ευρωεκλογές. Η ΚΣΕ καλεί τις τοπικές και κλαδικές επιτροπές να μπουν δυναμικά στην προεκλογική περίοδο με συνεχείς παρεμβάσεις, εξορμήσεις και εκδηλώσεις με στόχο να καταγράψει η «ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία» ένα θετικό εκλογικό αποτέλεσμα, που θα

είναι παρακαταθήκη για τις μάχες του αύριο. Ήδη έχουν εκδοθεί τα υλικά για την προεκλογική καμπάνια.

Οι υποψήφιοι/ες της «ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία» αναδεικνύουν τα κομβικά διλήμματα για την ΕΕ και την περίοδο εκπέμποντας το πολιτικό στίγμα της σύγκρουσης-ρήξης-αποδέσμευσης από την ΕΕ, της ανατροπής της κυβέρνησης και της πολιτικής της, της σύγκρουσης με τη συναινετική αντιπολίτευση και την προβολή της ανάγκης μιας ισχυρής αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Τις επόμενες μέρες πρέπει να οργανωθούν συνελεύσεις για να συζητήσει ο κό-

σμος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μαζί με όσες και όσους θέλουν να αγωνιστούν για σύγκρουση, ρήξη έξοδο από ΕΕ και στηρίζουν το ψηφοδέλτιο της «ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία». Όλο αυτό το δυναμικό εντός και εκτός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να έχει ουσιαστικό ρόλο στην συζήτηση, στην προεκλογική δουλειά, αλλά και μετά τις εκλογές. Εκλογικά Περίπτερα θα στηθούν στους περισσότερους δήμους της Αττικής και σε όλες τις μεγάλες πόλεις. Δεκάδες είναι οι ανοιχτές συγκεντρώσεις και εκδηλώσεις, σε γειτονίες, κλάδους και σχολές, που θα πραγματοποιηθούν σε όλη τη χώρα. Επίσης θα πραγματοποιηθούν περιοδείες σε χώρους δουλειάς και παρεμβάσεις σε γειτονίες.

Βασίλης
Παπαγεωργίου

Γίνε κι εσύ ρουφιάνος, μπορείς

Έναν πρωτότυπο τρόπο βρήκε η κυβέρνηση για να καταπολεμήσει τη φοροδιαφυγή. Με 100 έως 3.000 ευρώ (αφορολόγητα) θα αμείβονται οι πολίτες που «καρφώνουν» περιπτώσεις φοροδιαφυγής με αποδείξεις-μαϊμού και παραποιημένες ταμειακές μηχανές από το κινητό τους τηλέφωνο μέσω της εφαρμογής «Appodixi». Έτσι επιδιώκεται να εδραιωθεί μια κουλτούρα καρφώματος, που πιθανόν να επεκταθεί και σε άλλα πεδία της καθημερινής ζωής. Π.χ., να λαμβάνουν χρηματική αμοιβή οι απεργοσπάστες που καταγγέλλουν απεργούς συναδέλφους τους που τους παρεμπόδισαν να εργαστούν. Ή οι φοιτητές και οι μαθητές που καταγγέλλουν τους συμφοιτητές ή συμμαθητές τους που πρωτοστάτησαν σε μια κατάληψη. Ή αυτοί που καταγγέλλουν τον γείτονά τους επειδή δεν πέταξε τα σκουπίδια του στον κατάλληλο κάδο.

Σχόλια στο ημίφως

► Μέρα αντιφασιστικής νίκης όχι της ΕΕ

Αλλεργία τις ευρωπαϊκές ηγεσίες προκαλούν οι λέξεις «αντιφασιστική νίκη» καθώς πιο μεθοδευμένα από ποτέ επιχειρούν να εξαφανίσουν τον εορτασμό της μέρας που ηττήθηκε ο ναζισμός. Η ΕΕ θέλει με κάθε τρόπο να αντικαταστήσει την ανάμνηση της σοβιετικής σημαίας με το σφυροδρέπανο που υψώθηκε τον Μάιο του 1945 στο Ράιχσταγκ. Αρχιτεκτονικά τοπόσημα, όπως το Κολοσσαίο στη Ρώμη και η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου στην Ελλάδα, φωταγωγήθηκαν με τη σημαία της ΕΕ στις 9 Μαΐου στέλνοντας στους πολίτες των κρατών-μελών το μήνυμα να «αξιοποιήσουν την ψήφο τους». Η ΕΕ των πολυεθνικών «δι-αγράφει» την επέτειο της μεγάλης νίκης των λαών σε μια εποχή που η ακροδεξιά και ο νεοφασισμός σηκώνουν κεφάλι σε όλη την Ευρώπη. Σπέρνουν ανέμους και θα θερίσουν θύελλες.

► Φτωχοί συνταξιούχοι επιστρέφουν στο μεροκάματο

Για «πολύ μεγαλύτερη επιτυχία και από ό,τι είχαμε σχεδιάσει» έκανε λόγο ο Π. Τσακλόγλου αναφερόμενος στο μέτρο της απασχόλησης των συνταξιούχων, καθώς 78.000 συνταξιούχοι έχουν εγγραφεί στην πλατφόρμα του e-ΕΦΚΑ, για νόμιμη εργασία με περικοπή 10% στο επιπρόσθετο εισόδημά τους. Ο υφυπουργός Εργασίας όμως «ξέχασε» να πει ότι η μέση σύνταξη είναι στα 795 ευρώ (μεικτά) και ότι ένας στους δύο συνταξιούχους λαμβάνει

ΦΕΤΟΣ ΤΟ 12ορι ΣΤΗ ΓΙΟΥΡΟΒΙΖΙΟΝ ΘΑ ΤΟ ΔΩΣΟΥΜΕ ΣΤΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ...

σύνταξη κάτω από 1.000 ευρώ, και ένας στους πέντε μόλις 500 ευρώ. Για αυτό αναγκάζουν τους απόμαχους της δουλειάς να γυρίσουν πάλι στο μεροκάματο, αντί να δώσουν αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, να επαναφέρουν τη 13^η-14^η σύνταξη και το ΕΚΑΣ και να καταργήσουν τις κρατήσεις υγείας 6%.

► Ούτε στη Eurovision...

Με ψεύτικα χειροκροτήματα-επευφημίες καθώς και τεχνικές απομόνωσης ήχου επιχείρησαν οι διοργανωτές της Eurovision να καλύψουν στην τηλεοπτική μετάδοση τα έντονα γιουχαΐσματα μεγάλης μερίδας του κοινού εναντίον του Ισραήλ στη διάρκεια της εμφάνισης της εκπροσώπου της χώρας την Πέμπτη. Βίντεο που έκαναν την εμφάνισή τους

όμως στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έδειξαν την πραγματική έκταση των αποδοκιμασιών καθώς και τα συνθήματα που ακούστηκαν όπως «free Palestine». Δίγες ώρες πριν, χιλιάδες διαδήλωναν στους δρόμους του Μάλμμε στη Σουηδία διαμαρτυρόμενοι για τη συμμετοχή του Ισραήλ στη Eurovision. Κρατώντας παλαιστινιακές σημαίες οι διαδηλωτές φώναξαν συνθήματα όπως «το Ισραήλ είναι κράτος-Τρομοκράτης», «Απελευθερώστε την Παλαιστίνη» και «η Eurovision νομιμοποιεί τη γενοκτονία». Όσο και αν προσπαθούν να την πνίξουν η αλήθεια δεν κρύβεται.

► Στην ΕΔΟΘ... τρύπωσαν φασίστες

Οργή προκάλεσε το γεγονός ότι

σε αίθουσα της Ένωσης Δημοσιοϋπαλληλικών Οργανώσεων Θεσσαλονίκης (ΕΔΟΘ)... τρύπωσαν φασίστες και έκαναν εκδήλωση! Από τη διοίκηση της ΕΔΟΘ (ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ) δηλώνουν άγνοια για το πώς εθνικιστές ακροδεξιοί ανήγγειλαν από τον χώρο της Ένωσης την ίδρυση του «σωματείου» «4Ε», που παραπέμπει ευθέως στη φασιστική οργάνωση «3Ε» που είχε δράσει στη Θεσσαλονίκη στα χρόνια του Μεσοπολέμου. Η «4Ε» είναι παρακλάδι της φασιστικής ομάδας «Ιερός Δόχος» που δρα από το 2012, με στόχο πρόσφυγες-μετανάστες και αριστερούς αγωνιστές. Ο πρόεδρος της ΕΔΟΘ «δεν ήξερε» αλλά δεν έδωσε και εξηγήσεις για την ανοικίαση του χώρου σε εταιρείες, ΜΚΟ και φασιστικές «ενώσεις»...

Συλλογικό κείμενο*

Δημόσιο πάρκο, όχι στα σχέδια των εργολάβων

«Κάποιοι έχουν ανακαλύψει το συγκεκριμένο θέμα για να έχουν μια αντιπαράθεση με τη δημοτική αρχή», δήλωσε ο δήμαρχος Γαλατίου Γιώργος Μαρκόπουλος σε ραδιοφωνική εκπομπή, περιγράφοντας αναλυτικά το σχέδιό του για μετατροπή του πάρκου Ηνιόχου σε υπόγειο πάρκινγκ.

Είναι ο τρίτος κατά σειρά δήμαρχος που μεθοδεύει την παράδοση του πάρκου στο τσιμέντο και τα κέρδη των εργολάβων. Θέλουμε να «θυμίσουμε» στον δήμαρχο:

Καμία υπόγεια κατασκευή δεν αντέχει στατικά τα 3-4 μέτρα βρεγμένο χώμα που χρειάζονται τα ψηλόκορμα δέντρα για να ριζώσουν και ν' αναπτυχθούν. Ούτε καν γκαζόν δεν αντέχει,

Ζητώ τον λόγο

γιατί κι αυτό χρειάζεται μεγάλες ποσότητες νερού. Μονάχα ζαρντινιέρες και λουλουδάκια. Οι «υποσχέσεις» πως πάνω απ' το πάρκινγκ θα γίνει πλατεία με δέντρα και... παιδική χαρά, είναι ψεύτικες και παραπλανητικές.

Ακόμα και οι αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας αναφέρουν πως οι κοινόχρηστοι χώροι πρασίνου είναι το εντελώς απαραίτητο για την

υγεία των ανθρώπων, υποκατάστατο του φυσικού περιβάλλοντος μέσα στον αστικό ιστό, και η διατήρησή τους αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα για την προστασία της ποιότητας ζωής στην πόλη. Και ότι χώρος χαρακτηρισμένος ως χώρος πρασίνου-πλατείας δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί σαν υπόγειος χώρος στάθμευσης, γιατί αυτό περιορίζει ουσιαστικά την κύρια χρήση του και εμποδίζει την απόλαυση του πρασίνου από το κοινό.

Σύμφωνα με παλαιότερη δημοτική μελέτη, στο πάρκινγκ θα μπαινοβγαίνουν 400 αυτοκίνητα την ώρα, προκαλώντας θόρυβο, κυκλοφοριακή επιβάρυνση και παράγοντας καυσαέριο!

Ισχυρίζεται ο Γιώργος Μαρκόπουλος ότι το πάρκινγκ θα είναι δημοτικό και δωρεάν και ότι οι περίοικοι θ' απαλλαγούν απ' το χαράτσι της απαλλοτρίωσης, αλλά πρόκειται για εμπαιγμό και τίποτε απ' όλα αυτά δεν είναι αλήθεια.

Επιλέγουμε να υπερασπιστούμε ξανά το πάρκο Ηνιόχου, τον δημόσιο και πράσινο χαρακτήρα του, ενάντια στα κέρδη των εργολάβων και των επιχειρηματιών εις βάρος της φύσης και της ζωής μας. Παίρνουμε συλλογικά την κατάσταση στα χέρια μας!

*Αποσπάσματα από ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας για την υπεράσπιση του πάρκου Ηνιόχου στο Γαλάτσι

«Ακτινογραφία»

Γιώργος Κρεασιδής

Ελληνική Λύση: Απ' έξω με τον λαό, από μέσα με το κεφάλαιο

► Το πραγματικό περιεχόμενο του πολιτικού προγράμματος του κόμματος Βελόπουλου, ενόψει και των ευρωεκλογών

Η Ελληνική Λύση του Κυριάκου Βελόπουλου εισπράττει δημοσκοπικά από τη φθορά της ΝΔ, με την ώθηση ορισμένων ΜΜΕ, αλλά και παραγόντων εντός και εκτός ΝΔ, που θέλουν να στείλουν «μηνύματα» στην κυβέρνηση, στο βαθμό που σε αυτές τις εκλογές δεν κρίνεται αν θα πέσει. Με σύνθημα την «τιμωρία» του Μητσοτάκη για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών, η Ελληνική Λύση είναι «βολική», όπως όλη η Ακροδεξιά, σαν εκτόνωση της λαϊκής δυσαρέσκειας χωρίς αμφισβήτηση βασικών κυβερνητικών επιλογών. Το εκρηκτικό κοινωνικό πρόβλημα αναμινύεται με το χουντικό «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια», με στόχο να μείνουν τα λαϊκά στρώματα μακριά από κάθε συλλογική διεκδίκηση, δέσμια του ατομικού δρόμου και της λογικής του ανταγωνισμού.

Εξάλλου, παρά τις προεκλογικές σκοπιμότητες, η Ελληνική Λύση στάθηκε κοντά στη ΝΔ. Στήριξε το καλοκαίρι την κυβέρνηση στην πρώτη μετεκλογική κρίση που αντιμετώπισε με τις καταστροφικές πυρκαγιές στο αιωνόβιο δάσος της Δαδιάς στον Έβρο, αναπαράγοντας την κυβερνητική προπαγάνδα για σαμποτάζ προσφύγων, ενώ πλειοδότησε στο πογκρόμ που εξαπολύθηκε από ακροδεξιά στοιχεία. Ψήφισε μαζί της στη βουλή την αντικατάσταση της διοίκησης στην ΑΔΑΕ, διασφαλίζοντας σύνθεση που δεν θα αποφάσιζε «εκτός γραμμής» για τις παρακολουθήσεις της ΕΥΠ, αλλά και για τον διορισμό νέων μελών του ΕΣΡ. Με αντάλλαγμα, όπως καταγγέλθηκε, την απαλλαγή του Βελόπουλου από πρόστιμο του ΕΣΡ, ύψους 2 εκατ. ευρώ! Πρέπει να σημειωθεί δε ότι ειδικά στις ψηφοφορίες στην Ευρωβουλή η στάση της Ελληνικής Λύσης και της ΝΔ ήταν κοινή σε ποσοστό 54%, όπου συμπεριλαμβάνεται η ΚΑΠ που τσακίζει την φτωχομεσαία αγροτιά, η υπεράσπιση των λόμπι του ευρωκοινοβουλίου, η έκθεση για τον σιδηρόδρομο (2021) με την εμμονή στις ιδιωτικοποιήσεις που οδήγησαν στο έγκλημα των Τεμπών, αλλά και η υποστήριξη του Ισραήλ.

Παράλληλα, στο πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης περιέχονται και νομιμοποιούνται μια σειρά από μέτρα που νομοθέτησε η ΝΔ, από την είσοδο του ιδιωτικού τομέα στο ΕΣΥ και τα ιδιωτικά ΑΕΙ, μέχρι την αύξηση των εξοπλισμών. Η άμεση καταδίκη, επίσης, της επιχείρησης της παλαιστινιακής αντίστασης τον περασμένο Οκτώβρη στη Γάζα σαν «αποτρόπαια τρομοκρατική επίθεση της τουρκοκίνητης Χαμάς», κατέδειξε ότι παρά τις κορώνες ενάντια στη «νέα τάξη», η Ελληνική Λύση δεν αμφισβητεί το ευρωνατοϊκό πλαίσιο. Στο πρόγραμμά της δεν μπαίνει θέμα για τη συμμετοχή της χώρας σε ΝΑΤΟ, ΕΕ και ευρώ. Η Συμφωνία των Πρεσπών δεν αμφισβητείται, πέρα από μια αόριστη δέσμευση για κοινοβουλευτικό έλεγχο αναφορικά με την εγκυρότητά της, η οποία στην πράξη εγκαταλείφθηκε.

Το πρόγραμμά της δίνει το στίγμα των πραγματικών στοχεύσεων, σε αντίθεση

με τις τηλεοπτικές γενικολογίες για «αντιλαϊκή πολιτική». Στο φλύαρο κείμενο των 458 σελίδων συνυπάρχουν αντικομμουνισμός, νεοσυντηρητισμός και ακραίος νεοφιλελευθερισμός, ενώ ο δήθεν τεχνοκρατικός λόγος συνοδεύεται από θρησκοληψία, εθνικισμό, ρατσισμό.

Η κεντρική ιδέα που το διαπερνά είναι η ανάγκη να στηριχτεί με κάθε τρόπο η επιχειρηματικότητα που πλήττεται μετά τη μεταπολίτευση, με μείωση της φορολογίας στο 15%, αλλά και επιπλέον φοροελαφρύνσεις, εκπτώσεις, απαλλαγές, νομικές διευκολύνσεις. Όπως κάνει η Ακροδεξιά διεθνώς, η Ελληνική Λύση δίνει βάρος στη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των λιγότερο διεθνοποιημένων κλάδων και επιχειρήσεων, καθώς και όσων βρίσκονται πιο κοντά στην πρωτογενή παραγωγή. Την πίεση από την κρίση, τα μνημόνια και τη στρατηγική της ΕΕ την χρεώνει στις «ελίτ της παγκοσμιοποίησης», στις οποίες αποδίδονται

επίσης η μετανάστευση και η προσφυγιά. Η απάντηση που δίνεται είναι η διεκδίκηση ενός άλλου μείγματος της κυρίαρχης νεοφιλελεύθερης πολιτικής, που θα απαλύνει τις οικονομικές συνέπειες οι οποίες αφορούν θιγόμενα αστικά συμφέροντα. Μόνιμο μοτίβο είναι οι εκκλήσεις για ρυθμίσεις σε χρέη και οφειλές, χωρίς όμως να θίγονται οι τράπεζες, για αξιοποίηση των ΕΣΠΑ και μετρημένα βήματα στην στρατηγική της ΕΕ, για παράδειγμα, προς την λεγόμενη «πράσινη οικονομία». Από την άλλη, κυριαρχούν ρατσισμός και κρατική βία για πρόσφυγες και μετανάστες που θεωρούνται όργανα σχεδιασμών «αφελληνισμού». Είναι χαρακτηριστικές οι προτάσεις για στρατόπεδα συγκέντρωσης σε ακατοίκητα νησιά και για διακρίσεις στην πρόσβαση στη δημόσια υγεία.

Την ίδια στιγμή, αν και καταγγέλλονται οι ιδιωτικοποιήσεις, δεν μπαίνει θέμα κρατικοποιήσεων, παρά μόνο ο στόχος «να κάνουν τη δουλειά τους» το «Υπερταμείο», η Fraport, η Hellenic Train κ.ο.κ. Δεν τίθεται ούτε ζήτημα κατάργησης των μνημονιακών νόμων για ασφαλιστικό/συνταξιοδοτικό, ενώ αντίστοιχα οι μύδροι για την ακριβή ενέργεια δεν οδηγούν σε θέση για κατάργηση του χρηματιστηρίου ενέργειας. Για την εκπαίδευση, το πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης ταυτίζεται με τα νομοσχέδια που πέρασε ή σχεδιάζει η ΝΔ. Μέχρι και η πανεπιστημιακή αστυνομία υπάρχει μαζί με τα ιδιωτικά ΑΕΙ, τον νόμο για τα οποία δεν ψήφισε καιροσκοπικά, λόγω της απήχησης των φοιτητικών κινητοποιήσεων.

Δεν είναι τυχαίο που από τις πρώτες σελίδες του προγράμματος ξορκίζεται η ταξική πάλη, ως διχαστική για το έθνος και μαζί της ο συνδικαλισμός, το φοιτητικό κίνημα και τα δικαιώματα μεταναστών και προσφύγων. Στο στόχαστρο μπαίνει ο δημόσιος τομέας που εμφανίζεται ως εχθρός της ανάπτυξης, ενώ οι εργαζόμενοι σε αυτόν ψευδώς θεωρούνται ανέγγιχτοι από το μνημόνιο και την αντιλαϊκή πολιτική, αλλά και συνεχώς αυξανόμενοι. Την ώρα δε που υποστελεχώνονται όλες οι κοινωνικές υπηρεσίες, ο Βελόπουλος ζητάει απολύσεις μέσω της αξιολόγησης.

Όπως είναι αναμενόμενο, ο ελληνοτουρκικός ανταγωνισμός των αστικών τάξεων έχει κεντρική θέση στο πρόγραμμα, με στίγμα εθνικιστικής πλειοδοσίας, μιλιταρισμού και φιλοπόλεμης προπαγάνδας. Απουσιάζει όμως κάθε στοιχείο «ρωσοφιλίας», που έντεχνα η προπαγάνδα αποδίδει στην Ελληνική Λύση, πέρα από γενικότητες για περί φιλικών σχέσεων. Είναι όμως φανερές οι επιρροές από τον Τραμπ, ενώ το πολιτικό σύστημα των ΗΠΑ εμφανίζεται πρότυπο για μίμηση.

Συμπερασματικά, ο Κ. Βελόπουλος, ο οποίος ως βουλευτής του ΛΑΟΣ ψήφισε το πρώτο μνημόνιο, διεκδικεί να γίνει ισότιμος εταίρος στο πολιτικό σύστημα της Ελλάδας και της ΕΕ των ακραίων ανισοτήτων και του πολέμου. Αυτή η τάση ευνοείται στο βαθμό που η λαϊκή δυσαρέσκεια δεν συναντά πλαίσιο διεκδικήσεων και στόχων ανατροπής.

**Κάλπικος
αντικυβερνητισμός,
ταύτιση
σε καίρια ζητήματα
με τη ΝΔ,
στήριξη ΕΕ
και ΝΑΤΟ**

Η ΕΕ και ο ρόλος της – ας μιλήσουμε συγκεκριμένα

Από το τέλος της δεκαετίας του '50 έως σήμερα, έχει γίνει φανερό ότι στον βαθμό που η ΕΕ έχει συμβάλει στην ενδυνάμωση του δυτικού καπιταλιστικού στρατοπέδου, σε πολλαπλάσιο βαθμό έχει διευρύνει την απόσταση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία, ενώ έχει πλήξει ιδιαίτερα τα λαϊκά στρώματα σε χώρες της δεύτερης ταχύτητας όπως η Ελλάδα. Σε μια γενική συνθήκη όπου η καθαρότητα των τοποθετήσεων θεωρείται «μειονέκτημα» έναντι της αοριστολογίας και του «περίπου», οι γενικές θέσεις των κλασικών αστικών κομμάτων (δεξιών ή σοσιαλδημοκρατικών) είναι θετικές και υπερασπιστικές ως προς τη μορφή της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης που συνιστά η ΕΕ, ενώ αυτές των δυνάμεων που αναφέρονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην Αριστερά είναι (σε κάποιο έστω βαθμό) κριτικές ή αρνητικές.

Ειδικά σε ό,τι αφορά το χώρο της ποικιλώνυμης Αριστεράς ή «Αριστεράς», η ολίσηση πολλών ρευμάτων σε θέσεις υπερασπιστικές της ΕΕ έχει εξελιχθεί ταυτόχρονα με την εγκατάλειψη από μεριάς τους της επαναστατικής πολιτικής και κομμουνιστικής στόχευσης. Η λεγόμενη «ευρωπαϊκή Αριστερά» βλέπει πλέον ως «αντικειμενικά θετική εξέλιξη» την ΕΕ που «προετοιμάζει υλικοτεχνικά» την επικράτηση ενός κάποιου σοσιαλισμού στην Ευρώπη. Κομμουνιστικά ρεφορμιστικά ρεύματα, ενώ διατηρούν τη γενική αντίθεση στην ΕΕ, αρνούνται στην πράξη τον στόχο της αντικαπιταλιστικής αποδέσμευσης από αυτήν ως σημερινή αναγκαιότητα και (πιθανό) δρόμο δημιουργίας επαναστατικής κατάστασης στην Ελλάδα ή άλλη χώρα και συμβολής στη διάλυση της ΕΕ και παραπέμπουν... στον σοσιαλισμό που θα προκύψει άγνωστο πώς – και μάλλον με το πλαίσιο της ΕΕ άθικτο.

Και στις δύο παραπάνω προσεγγίσεις, η «εναντίωση στις συνέπειες των πολιτικών της ΕΕ» έρχεται να χρυσώσει το χάπι...

Για την αστική τάξη και τα παραδοσιακά κόμματά της, όπως η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, η στάση απέναντι στην ΕΕ είναι αυτονόητη. Με τα κόμματα τα οποία προήλθαν ή εξακολουθούν να ανήκουν στην Αριστερά, όμως, τα πράγματα είναι πιο περίπλοκα, καθώς αναγκάστηκαν είτε να κάνουν μια «κωλοτούμπα» είτε να πετούν διαρκώς την... μπάλα στην εξέδρα.

Με τα λόγια των ίδιων των αρχηγών τους Η στάση των κομμάτων απέναντι στην ΕΕ

Ανάλυση

Παναγιώτης Μαυροειδής

Αστικά κόμματα όπως η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ δεν έχουν να σκεφτούν πολλά σε ό,τι αφορά τη στάση τους απέναντι στην ΕΕ. Η ένταξη σε αυτήν αποτελούσε τεράστια στήριξη για την αστική τάξη, η οποία κυριολεκτικά διαμορφώθηκε μέσα από αυτήν. Η «Δύση» ήταν το μεγάλο της όπλο για τη θωράκιση του αστικού πολιτικού συστήματος απέναντι στο εργατικό κίνημα και την Αριστερά. Ο πολιτικός «ομφάλιος λώρος» του αμοιβαίου οικονομικού και πολιτικού συμφέροντος φάνηκε ξεκάθαρα στη λεγόμενη μνη-

μονιακή περίοδο, όταν χωρίς την «τρίκα» τα αντεργατικά μέτρα δεν θα περνούσαν και χωρίς τους ωμούς εκβιασμούς της δύσκολα θα καταστελλόταν το λαϊκό κίνημα. Και σήμερα, βέβαια, η αστική τάξη στην Ελλάδα στηρίζει τις ελπίδες της στο Ταμείο Ανάκαμψης. Σαν να μην έφτανε δε η αφαίμαξη εισοδήματος και η διάλυση κάθε ίχνους κοινωνικής πολιτικής την οποία προώθησε με φανατισμό η κυβέρνηση της ΝΔ, ο πρωθυπουργός ζήτησε πρόσφατα να δώσουμε και τον «οβολό» μας στην ΕΕ με έκδοση πολεμικού ομολόγου, για να ριχτεί και άλλο πετρέλαιο στη φωτιά του φονικού πολέμου που συντηρούν ΝΑΤΟ/ΕΕ στην Ουκρανία (μαζί με τη Ρωσία).

Από το δημοψήφισμα του Ιουλίου του 2015 μας χωρίζουν σχεδόν 9 χρόνια. Ήταν τότε που με τις τράπεζες κλειστές, ο λαός – που πά-

ντα υποτίθεται πως «φοβάται» και γι' αυτό οι ηγεσίες «έχουν μια κάποια τακτική», ψήφισε «Όχι» σε ποσοστό 61,5% κόντρα στους ωμούς εκβιασμούς ΕΕ, ΕΚΤ και ΔΝΤ.

Μαύρες πλερέζες, όμως, κυριάρχησαν εκείνο το βράδυ στα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ, αντί για πανηγύρια! Ο λόγος ήταν απλός: Ο Τσίπρας είχε την ελπίδα ότι ο κόσμος θα ψήφισε «Ναι», οπότε ο ίδιος θα μπορούσε μετά να δικαιολογήσει τον συμβιβασμό. Αυτό ήταν ολοφάνερο τότε σε όσους δεν είχαν καταπιεί αμάσητο το αφήγημα της δήθεν «ρήξης βήμα-βήμα». Το ομολόγησε, άλλωστε, ο Βαρουφάκης αργότερα, όταν πλέον δεν ήταν επικεφαλής της διαπραγματεύσεως του ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, ακόμη μεγαλύτερη αξία έχει η κυνική ομολογία του ίδιου του Τσίπρα πρόσφατα, στο συνέδριο της Καθημερινής για τα

50 χρόνια από τη μεταπολίτευση: «Ούτε μια στιγμή δεν πέρασε από το μυαλό μου να διαπραγματευτώ την παρουσία της χώρας στην ΕΕ και στην ευρωζώνη».

Όλα αυτά συνέβησαν ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ είχε προβάλει το παραπλανητικό σύνθημα «καμία θυσία για το ευρώ», προκειμένου να επικοινωνήσει με τις λαϊκές διαθέσεις, αλλά και για να μαντρώσει διάφορες μετεωριζόμενες αριστερές ομάδες στο όνομα της «ενότητας». Μόλις μπήκε το θέμα της εξόδου από το ευρώ, όμως, υπήρξε όχι απλώς προδοσία του δημοψηφίσματος, αλλά πρόστυχη μεθόδευση όπως ομολογεί σήμερα «άνετος» ο τότε πρωθυπουργός.

Στο μεταξύ κύλησε ο καιρός και ο πάλαι ποτέ ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ μας άφησε χρόνους. Η νέα ηγεσία του, με αρχηγό το Στ. Κασσελάκη (ο οποίος δηλώνει στα 35 του ότι έχει

τόσο πολλά λεφτά που δεν θα χρειαστεί να ξαναδουλέψει, δεν χρειάζεται να λείπει ψέματα, ούτε να «χειρίζεται» αντιμνημονιακές διαθέσεις. Ιδού τι απάντησε σε πρόσφατη συνέντευξή του στο Euractiv, ερωτώμενος εάν πιστεύει στο ευρωπαϊκό εγχείρημα: «Πιστεύω στο εγχείρημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 1.000%, και αυτή η Ένωση πρέπει να δυναμώσει με μια πολύ σαφή στρατιωτική ικανότητα, με πραγματική αλληλεγγύη». Πρακτικά, λοιπόν, ο «αντιμνημονιακός» και ολίγον «αντι-ευρώ» (για τις ανάγκες της στιγμής) ΣΥΡΙΖΑ έχει πλέον δώσει τη θέση του σε ένα νέο κόμμα που είναι πλέον χωρίς αστερίσκους με την ΕΕ, θέλοντας μάλιστα να την ντύσει στο «χακί». Κάτι που ταιριάζει και με την δήλωση Κασσελάκη ότι «το ΝΑΤΟ είναι ιερή αμυντική συμμαχία».

Θα πει κανείς, βεβαίως, ότι εκτός του Κασσελάκη υπάρχουν και όσοι έφυγαν από το ΣΥΡΙΖΑ, δήθεν «προς τα αριστερά». Ας ξεκινήσουμε με τη Νέα Αριστερά και με μια σχετική δήλωση του Ευκλείδη Τσακαλώτου (ο οποίος νιώθει και κολακούμενος από τις θετικές αναφορές του Σόιμπλε σε αυτόν): «Είχα μια ευθύνη στον ελληνικό λαό να βρεθεί ένας συμβιβασμός ώστε να μην καταρρεύσει η χώρα, γιατί αν μας έδιωχναν από το ευρώ και υπήρχε υποτίμηση, θα μειωνόταν το εισόδημα κατά 24% επιπλέον», είπε, ισχυριζόμενος ότι ο Σόιμπλε επεδίωκε να διώξει την Ελλάδα από την ευρωζώνη. Σε αυτό το πλαίσιο, δεν είναι καθόλου παράξενο να βλέπουμε τη Νέα Αριστερά να

υπερασπίζει, από τη μία, με φανατισμό τον παλιό ΣΥΡΙΖΑ και τα μνημονιακά, ευρωδουλικά του «κατορθώματα» και, από την άλλη, να παρουσιάζεται ως ο μόνος αξιόπιστος κουμπάρος στην «προοδευτική σύγκλιση» με-

γάλο το κόστος εξόδου από το ευρώ», είπε ο Βαρουφάκης. Με άλλα λόγια, είχε επιφυλάξεις για την ΕΕ έως το... 2002, όταν έγινε η είσοδος στην ευρωζώνη, αλλά τώρα συνηγορεί υπέρ της. Έτσι, ενώ βλέπουμε παραμονές

αρχιτεκτονική, όλα αυτά θα λυθούν.

Το ΚΚΕ, από την πλευρά του, διαχρονικά ήταν κατά της ΕΕ, αλλά σταδιακά γλιστρούσε περισσότερο στο δίπτυχο «πάλη ενάντια στις συνέπειες σήμερα – έξοδος όταν έχουμε σοσιαλισμό». Αυτή η θέση μοιάζει βολική, αλλά το 2015 ήρθε η μεγάλη στιγμή του «ξεβολέματος»: Κατά τα φαινόμενα, το ΚΚΕ (όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ) πίστεψε πως δεν θα είχε τύχη το «Όχι» σε εκείνο το δημοψήφισμα. Άλλωστε, έκανε ό,τι μπορούσε για αυτό, πολεμώντας το ανοιχτά και καλώντας τον λαό να ρίξει... άκυρο.

Με το που επικράτησε το «Όχι», όμως, από το ίδιο κιόλας βράδυ, το ΚΚΕ έσπευσε στο προεδρικό μέγαρο, μαζί με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι προκειμένου να συνδράμουν τον Π. Παυλόπουλο και τον ΣΥΡΙΖΑ στην προειλημμένη απόφαση να ακυρωθεί η λαϊκή θέληση και να μετατραπεί το «Όχι» σε «Ναι», εκλιπαρώντας μόνο να σημειωθεί ότι «το ΚΚΕ γενικά είναι κατά της ΕΕ, αλλά τώρα είναι άλλο το θέμα». «Δύσεις εκτός της Ευρώπης κύριε πρόεδρε;», ρώτησε ένας δημοσιογράφος τον Δ. Κουτσούμπα μετά την έξοδό του από το μέγαρο. «Όχι, όχι», ήταν η απάντηση που έλαβε – με τον ΓΤ του ΚΚΕ να εξηγεί στη συνέχεια πως όσο έχουμε καπιταλισμό και όχι κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, είτε μέσα είτε έξω στην ΕΕ, το ίδιο είναι. Όλος περιέργως, όμως, οι πρώτες λέξεις που του ήρθαν στο μυαλό δεν ήταν «ναι, ναι» και να συνεχίσει λέγοντας πως «αυτό δεν αρκεί», αλλά το «όχι, όχι»...

Το δημοψήφισμα του 2015 και το μεγαλειώδες «Όχι» του λαού, απέναντι στους πάσης φύσης εκβιασμούς, ξεγύμνωσε τους πάντες και τις θέσεις τους

ταξύ ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και της ίδιας.

Μήπως, όμως, το ΜέΡΑ25, με το οποίο μάλιστα συνεργάζεται η ΔΑΕ/ΑΡΑΣ, είναι μια αντι-ΕΕ δύναμη; «Εμείς θεωρούμε ότι ήταν λάθος η είσοδος στο ευρώ, αλλά ταυτόχρονα αναγνωρίζουμε το μεγάλο κόστος εξόδου. Για αυτό δεν έχουμε πρόθεση, θεωρούμε ότι θα ήταν πολύ

ευρωεκλογών το ΜέΡΑ25 να προσπαθεί να «ψαρέψει» στη δεξαμενή των αντι-ΕΕ διαθέσεων, η κριτική του εντάσσεται στην άποψη που περίπου λείπει: Υπάρχουν κάποιες αρνητικές συνέπειες που τις αντιπαλεύουμε, όμως αυτές δεν έχουν να κάνουν με τον χαρακτήρα της ΕΕ, αλλά με το σημερινό της Διευθυντήριο. Με μια διαφορετική

Το σύστημα, η Ακροδεξιά και η ανάγκη της ρήξης

Στον παρόντα πολιτικό χρόνο, από το πλαίσιο της ευρωενωσιακής συναίνεσης δεν εξαιρούνται δυνάμεις ούτε της «Αριστεράς», όπως είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Αριστερά και το ΜέΡΑ25, αλλά ούτε και το ΚΚΕ. Στη διατήρηση του ευρωμνημονιακού αστικού στάτους, όσοι μιλούν στο όνομα της Αριστεράς προσφέρουν λαθεμένες πολιτικές πρακτικές θέσεις. Το «βαθύ σύστημα» κάνει κάτι περισσότερο: Συγκροτεί διαρκή προληπτική απεμπόληση, μέρος της οποίας είναι η πολιτική και ιδεολογική καταστολή όλων των δυνάμεων του εργατικού κινήματος και της επαναστατικής Αριστεράς αντιστέκονται. Στο πλαίσιο αυτό, θα παίξουν ευχαρίστως σε όλα τα κυρίαρχα Μέσα πολλές ζήμπεκιές του Κουτσούμπα, αλλά θα ψάξει κανείς με το κιάλι για να βρει τοποθετήσεις όπως της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για «απειθαρχία, σύγκρουση και έξοδο τώρα από την ΕΕ», που εκφράζει πρακτικά και όχι στα λόγια την ανάγκη για συνολική ρήξη με την αστική εξουσία και τους ευρωενωσιακούς συμμάχους της.

Η όποια «αντι-ευρωπαϊκή κριτική» από την Ακροδεξιά δεν αποτελεί «κίνδυνο» για τον αστικό κόσμο και την ΕΕ, αλλά φαιά εφεδρεία. Είναι μια δεύτερη εναλλακτική, μια ανοιχτή κοινωνική και πολιτική απεμπόληση προς τα πίσω. Η ΕΕ των Μακρόν και Σόλτς είναι η ίδια η ΕΕ των Λεπέν, Μελόνι και AfD. Το ζητούμενο, λοιπόν, δεν είναι «δημοκρατικά μέτωπα», ούτε αριστερά «αναχώματα», που στις κρίσιμες στιγμές τρέχουν «να μη σπάσει κανένα τζάμι». Είναι εκείνη η Αριστερά που θα μιλήσει ξανά για το δικαίωμα της εργατικής τάξης και της φτωχολογιάς, σε Ελλάδα και Ευρώπη, να σαρώσουν επαναστατικά τις αστικές κυβερνήσεις και το επιτελείο συντονισμού τους που συνιστά η ΕΕ, για να ανοίξει ο δρόμος της εργατικής εξουσίας και του κομμουνιστικού μετασχηματισμού.

Τα εύσημα Παυλόπουλου και φον ντερ Λάιεν

► Όταν οι αστοί πολιτικοί δίνουν συγχαρητήρια στα κόμματα...

ΣΕ ΠΡΟΣΦΑΤΗ συνέντευξή του, ο τέως πρόεδρος της δημοκρατίας Π. Παυλόπουλος, έκανε μια αποτίμηση εκείνης της συγκλονιστικής βραδιάς που ακολούθησε το συντριπτικό λαϊκό «Όχι» του δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου 2015, καθώς και του πολιτικού-συνταγματικού πραξικοπήματος ακύρωσής του το οποίο ο ίδιος συντόνισε. Αφού διευκρίνισε ότι είχε «ενημερώσει» εκ των προτέρων τα αφεντικά της ΕΕ, στη συνέχεια εξήρε την υπεύθυνη στάση όλων των κομμάτων που συγκεντρώθηκαν στην «αυλή» του, όσον αφορά στο ζήτημα της αντιμετώπισης του «κινδύνου εξόδου από

την ΕΕ». Διευκρίνισε δε ότι είχε καλέσει μόνο τις «δημοκρατικές δυνάμεις», υπονοώντας τον αποκλεισμό της φασιστικής Χρυσής Αυγής.

Ξεχώρισε μάλιστα με έμφαση την υπεύθυνη στάση του ΚΚΕ: «Ήταν συγκλονιστική εκείνη η μέρα. Η υπευθυνότητα των πολιτικών αρχηγών, συμπεριλαμβανομένου του ΚΚΕ. Ήταν αρνητικό το ΚΚΕ αλλά μόνο για τη γενικότερη θέση του στην Ευρώπη (...). Εγώ δεν κατάλαβα ότι ο Κουτσούμπα ήταν ο άνθρωπος που θα μου έλεγε "ας αφήσουμε την Ελλάδα να χαθεί". Αντίθετα ήταν ο άνθρωπος που μου είπε "κοιτάξτε, εσείς

τα καταφέρατε ως εδώ, εσείς που οδηγήσατε την Ελλάδα στην Ευρώπη. Μπήκες, δεν μπορείς τώρα να βγεις έτσι έξω. Εγώ δεν μπορώ να το στηρίξω"».

Η Ούρσουλα Γκέρτροντ φον ντερ Λάιεν, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μιλώντας πρόσφατα στο συνέδριο της ΝΔ, παραδέχθηκε ότι «η Ελλάδα χάρη στη ΝΔ είναι κλώνα του ΝΑΤΟ, της ΕΕ και της στήριξης της Ουκρανίας στον πόλεμο». Με βάση τα προηγούμενα, όμως, είναι φανερό ότι τα ίδια θα μπορούσε να πει σε οποιοδήποτε κομματικό οικοδεσπότη αν μιλούσε σπίτι του...

Έφυγε από τη ζωή ο σύντροφος Γιάννης Νικολακόπουλος

Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Γιάννης Νικολακόπουλος υπήρξε μια ξεχωριστή αγωνιστική φυσιογνωμία του εκπαιδευτικού κινήματος και πιο συγκεκριμένα του κινήματος των καθηγητών. Το 1987 εκλέγεται στο ΔΣ της ΟΛΜΕ και διαδραματίζει ένα καθοριστικό ρόλο για τις εξελίξεις. Κορυφαίες στιγμές είναι η μεγάλη απεργία του 1988 με κύριο χαρακτηριστικό της την καθολική συμμετοχή, καθώς επίσης και η συγκρουσιακή απεργία του 1990 με πρόεδρο της ΟΛΜΕ τον Δημήτρη Μπαλωμένο και γενικό γραμματέα τον ίδιο. Οι απεργίες αυτές γίνονται σε μια περίοδο μετάβασης του συστήματος από την κεντρική διαχείριση στον νεοφιλελευθερισμό, μετάβαση που εγκαινιάζουν τα πρώτα μέτρα λιτότητας του 1985. Ο σύντροφος Γιάννης εντάχθηκε νέος στη ΚΝΕ και μετέπειτα στο ΚΚΕ. Η ένταξή του αυτή, που ήταν ασφαλώς μια μαχητική ταξική επιλογή εκείνα τα χρόνια, είχε κάποιες δραματικές συνέπειες την περίοδο των μεγάλων απεργιών. Ο σύντροφος Γιάννης, ως γγ του ΔΣ της ΟΛΜΕ, μαζί με πολλούς άλλους κομμουνιστές εκπαιδευτικούς έδινε τη μάχη στήριξης της απεργίας και ταυτόχρονα οργάνωνε με επιτυχία τις άμυνές του απέναντι στην ηγεσία του ΚΚΕ που επεδίωκε το κλείσιμο αυτής της μεγάλης απεργίας. Το 1990 μετά την προσχώρηση του ΚΚΕ στον Συνασπισμό αποχωρεί από το ΚΚΕ μαζί με χιλιάδες άλλους και εντάσσεται στο ΝΑΡ. Αργότερα αποχωρεί από το ΝΑΡ και εντάσσεται στην οργάνωση Νέο Κομμουνιστικό Σχέδιο. Ο σύντροφος Γιάννης Νικολακόπουλος ήταν σε κάθε περίπτωση μια εμβληματική προσωπικότητα, γιατί συνδύαζε με απaráμιλλο τρόπο την πολιτική οξυδέρκεια με την πολιτική και κινηματική τόλμη. Η κηδεία του γίνεται σήμερα, Σάββατο 11/5, στις 8.45 π.μ. στο αποτεφρωτήριο της Ριτσώνας. Συμμεριζόμαστε τον πόνο της απώλειας όλων των οικείων του και ιδιαίτερα της αγωνίστριας συντρόφισσάς του Άσπας Μεταλληνού.

Θοδωρής Βουρεκάς

ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσπρωτίας: Ψήφος απειθαρχίας και σύγκρουσης με την ΕΕ

ΣΕ ΣΤΗΡΙΞΗ του ψηφοδέλιου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτικής Συνεργασίας στις ευρωεκλογές, με το σύνθημα «απειθαρχία, σύγκρουση, έξοδος από την ΕΕ», καλεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Θεσπρωτίας. Στο ψηφοδέλτιο συμμετέχουν και οι αγωνιστές/στρίες από την Ήπειρο και τα Ιόνια Νησιά, Κ.Βουρεκάς, Λ. Γκίκα, Δ. Ζώτος, Σ. Διαμπότης, Σ. Μανίκας και Ο. Τσιλιμπάρη. «Οι πολιτικές της ΕΕ δεν είναι κάτι μακρινό. Επηρεάζει άμεσα τις ζωές όλων. Η ιδιωτικοποίηση της διαχείρισης της Εγνατίας έφερε εξωπραγματικές αυξήσεις στα δρόμια. Τα αποτελέσματα της ιδιωτικοποίησης του λιμανιού της Ηγουμενίτσας είναι ήδη εμφανή. [...] Οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από την Ευρωπαϊκή Ένωση», σημειώνει.

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΚΕΔΔΑ

Εκδήλωση-συνέλευση διοργανώνει την Πέμπτη 16/5 στις 6.30 μ.μ. στην αίθουσα του ΔΣΑ (Ακαδημίας 60, 3^{ος} όροφος) η *Κίνηση για τις Ελευθερίες, τα Δημοκρατικά Δικαιώματα, την Αλληλεγγύη (ΚΕΔΔΑ)*. «Ένταση διώξεων, συνέχιση παρακολουθήσεων, έξαρση καταστολής, αντιδημοκρατικές απαγορεύσεις και εμπόδια. Γιατί αφορά όλες και όλους; Μπορούμε να υπερασπίσουμε τις λαϊκές ελευθερίες και πώς;», αναφέρει το κάλεσμα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΛΕΥΚΑΔΑΣ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ Λευκάδας, ενόψει της μάχης των ευρωεκλογών, διοργανώνει το Σάββατο 11/5 στις 7.30 μ.μ. στο ξενοδοχείο «Νήρικος» εκδήλωση με θέμα: «Η εποχή του πολέμου: Με την ΕΕ και το ΝΑΤΟ ή με τους λαούς για την ανατροπή;». Ομιλητές: Γιώργος Παυλόπουλος (δημοσιογράφος, μέλος ΠΕ του ΝΑΡ) και Όλγα Τσιλιμπάρη (υποψήφια ευρωβουλευτής).

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΗΝ ΠΥΛΟ

Συναυλία αλληλεγγύης, στο πλαίσιο της οικονομικής καμπάνιας για δικαιοσύνη στα θύματα του πολύνεκρου ναυαγίου της Πύλου, διοργανώνουν την Κυριακή 12/5 στις 7 μ.μ. στα γήπεδα μπάσκετ του Ρουφ, επιζώντες του ναυαγίου, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος «η Ενότητα», άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών και η Κίνηση Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική απειλή. Θα παρεμβαίνουν οι Μάγδα Φύσσα, Ιάσωνας Αποστολόπουλος, Γιάννης Μάγγος, επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου και δικηγόροι υπεράσπισης των «9» της Καλαμάτας. Επίσης, τη Δευτέρα 20/5 προγραμματίζεται κινητοποίηση στο Σύνταγμα ενόψει της δίκης, την επόμενη ημέρα στην Καλαμάτα, των εννέα επιζώντων του ναυαγίου που παραπέμπονται με την κατηγορία της πρόκλησης ναυαγίου, διακίνησης μεταναστών και εγκληματικής οργάνωσης.

ΝΑΡ: Σε εξέλιξη η οικονομική εξόρμηση

Συνεχίζεται η έκτακτη οικονομική εξόρμηση προκειμένου να καλυφθεί το παράβολο των 20.000 ευρώ που πλήρωσε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τις ευρωεκλογές. Για το ΝΑΡ μπορούν να καταθέτουν στο όνομα Μαρξιστικό Πολιτιστικό Εργαστήρι στους λογαριασμούς: Εθνικής Τράπεζας (IBAN: GR6301101510000015100178175) και Τράπεζας Πειραιώς (IBAN: GR6301710240006024151313688).

ΚΟΥΠΟΝΙ

για τους αναγνώστες του

ΠΡΙΝ

θέατρο

Με την επίδειξη του παρόντος κουπονιού, το Πριν παρέχει τη δυνατότητα σε 2 αναγνώστες του να παρακολουθήσουν την παράσταση

**Το Όνειρο Της Ιωνίας:
Η Μικρασιατική Εκστρατεία
μέσα από τα Ημερολόγια
των στρατιωτών**
του Αντώνη Κυριακάκη
με ένα εισιτήριο αξίας 15 ευρώ!
Παραστάσεις: Πέμπτη, Παρασκευή,
Σάββατο, Κυριακή στις 9 μ.μ.
Πρεμιέρα: Παρασκευή 10/5.
Θέατρο Χώρος

(Ορφώς και Πραβίου 6-8,
Βοτανικός). Τηλέφωνο
επικοινωνίας: 6983308778.

Η προσφορά ισχύει για όλες τις παραστάσεις βάσει διαθεσιμότητας (απαραίτητη η τηλεφωνική κράτηση και η επίδειξη του κουπονιού κατά την παραλαβή των εισιτηρίων)

Συνέντευξη

ΣΤΟΝ
ΧΡΙΣΤΟ
ΚΡΑΝΑΚΗ

► Ποια ήταν η προσωπική σου διαδρομή μέχρι να φτάσεις στην Ελλάδα;

Κατάγομαι και μεγάλωσα στη Γάζα. Σπούδασα οικονομικά στο Κάιρο και επέστρεψα εκεί τα χρόνια της πρώτης Ιντιφάντα. Έζησα απαγορεύσεις κυκλοφορίας και προβλήματα τροφοδοσίας. Επειδή δεν έβρισκα δουλειά, γύρισα στο Κάιρο όπου δούλεψα για δύο χρόνια. Στη Γάζα κατάφερα να εργαστώ λίγο πριν υπογραφεί η Συμφωνία του Όσλο. Μετά από δύο χρόνια, πήρα υποτροφία και ταξίδεψα στη Νέα Υόρκη, όπου δούλεψα σε ΜΚΟ που ασχολείτο με τα ζητήματα της Παλαιστίνης. Τέλος, έκανα διδακτορικό στο Λονδίνο. Όπου και αν βρέθηκα, όμως, ποτέ δεν ξεχάσα τη Γάζα. Η οικογένειά μου ήταν εκεί, η μητέρα μου ήταν ανεξάρτητη βουλευτής (από τις πρώτες γυναίκες που ανέλαβαν τέτοιο αξίωμα) και ο πατέρας μου διετέλεσε δήμαρχος της πόλης για κάποια χρόνια. Οπότε, πηγαίνοερχόμουν συχνά, ενώ σε όποια χώρα και αν βρισκόμουν, πάντα συμμετείχα σε πρωτοβουλίες και συλλογικότητες υπέρ της απελευθέρωσης της Παλαιστίνης. Το ίδιο προσπαθώ να κάνω και στην Ελλάδα, μέσα από τη συμμετοχή μου στην Παλαιστινιακή Παροικία και τη «Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο». Αυτά τα 20 χρόνια που βρίσκομαι στην Ελλάδα γνώρισα και ανέπτυξα δεσμούς με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αντικαπιταλιστική Αριστερά.

► Ποιο το σχέδιο του Ισραήλ και των δυτικών συμμάχων του για την περιοχή;

Από το 1917 και τη «Διακήρυξη του Μπάλφουρ», σύμφωνα με την οποία το Ηνωμένο Βασίλειο τάσσεται υπέρ της ίδρυσης εβραϊκού κράτους στην Παλαιστίνη, στόχος είναι η παραχώρηση της περιοχής στο Ισραήλ. Απέναντι στο σχέδιο αυτό, υπήρξε η αραβική εξέγερση του 1936-'39, πριν δηλαδή το ξέσπασμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Το 1947-'48, όταν οι Άγγλοι έφυγαν από

Σάλμα Σάουα

υποψήφια ευρωβουλευτής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία

Δεν είναι εποχή για «μισόλογα»

Η Σάλμα Σάουα είναι μέλος της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας και μετέχει στο ευρω-ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία γιατί, όπως η ίδια λέει, η εποχή απαιτεί «καθαρές απόψεις» και πίστη ότι «τα πράγματα μπορούν να αλλάξουν». Οι θέσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία για την οικονομία, τον πόλεμο, τις κοινωνικές ανισότητες, τον σεξισμό, το περιβάλλον και άλλα ζητήματα αποτελούν «οδηγό» προς αυτή την κατεύθυνση.

την Παλαιστίνη, το Ισραήλ κατέλαβε τμήμα της περιοχής, ενώ οργανωμένες ομάδες σιωνιστών παρενοχλούσαν διαρκώς τον ντόπιο αραβικό πληθυσμό με σκοπό τον εκτοπισμό του. Από τότε μέχρι σήμερα, το Ισραήλ προσπαθεί να επιβληθεί με ακόμα πιο επιθετικούς όρους στο λαό της Παλαιστίνης, είτε με απευθείας στρατιωτικές επιθέσεις είτε μέσω του σχεδίου εποίκισμού. Το «χαρτί» που διαχρονικά παίζει το

Η πολιτική της ΕΕ για το ζήτημα της Παλαιστίνης είναι σταθερή και θα υπηρετεί πάντα το σιωνιστικό αφήγημα

Ισραήλ, προκειμένου η Δύση να στηρίζει τις προσπάθειές του, είναι η ύπαρξη ενός δυτικόφιλου κράτους στη Μέση Ανατολή, το οποίο θα υπηρετεί τα δυτικά συμφέροντα.

► Υπάρχει λύση απέναντι σε όλα τα παραπάνω;

Δεν πιστεύω στη λύση των δύο κρατών. Η μόνη λύση είναι η δημιουργία ενός ενιαίου κράτους της Παλαιστίνης, δημοκρατικού και ειρηνικού που θα διαφυλάσσει ίσα δικαιώματα για όλους τους κατοίκους του, έξω από θρησκευτικές, φυλετικές, εθνικές και σεξουαλικές διακρίσεις! Παλιά, ζούσαμε όλοι μαζί ειρηνικά. Στο σχολείο - σκέψου - δεν ήξερα αν η φίλη μου είναι Χριστιανή ή Μουσουλμάνη... Ο τόπος εκεί είναι ιερός για όλες τις θρησκείες, δεν μπορεί κανείς να αποκλείσει τον άλλον.

► Πώς κρίνεις τη στάση της ΕΕ απέναντι στο ζήτημα;

Υπάρχει πολιτικό χάσμα ανάμεσα στα κυβερνώντα κόμματα και τους λαούς. Παρ' ότι τα δυτικά ΜΜΕ προσπαθούν να αποκρύψουν τι πραγματικά συμβαίνει, ο κόσμος καταλαβαίνει και είναι απέναντι στη γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα. Γι' αυτό και βλέπουμε αρκετές αυθόρμητες, μη κομματικές αντιπολεμικές κινητοποιήσεις σε Ευρώπη και ΗΠΑ. Τα αστικά κόμματα, από την άλλη, δεν ντρέπονται να δείξουν την άνευ όρων στήριξή τους στο Ισραήλ. Ενδεικτικό είναι το γεγονός πως η ελληνική Βουλή φωταγωγήθηκε με τη σημαία του Ισραήλ, ενώ διαδηλωτής που σήκωσε τη σημαία της Παλαιστίνης προσήχθη. Πίσω από αυτήν τη στήριξη, κρύβονται υλικά συμφέροντα! Η πολιτική της ΕΕ για το ζήτημα της Παλαιστίνης είναι σταθερή και θα υπηρετεί πάντα το σιωνιστικό αφήγημα και οικοδόμημα. Οι όποιες -υποτιθέμενες- αξίες της ΕΕ περί «ειρήνης», «ελευθερίας», «ισότητας» φαίνεται πως δεν έχουν ισχύ για τον λαό της Παλαιστίνης. Δείτε τη διγλωσσία που επι-

δεικνύουν στον πόλεμο της Ουκρανίας συγκριτικά με αυτόν στην Παλαιστίνη. Πλέον είναι πιο ξεκάθαρο από ποτέ - η ΕΕ, υπό τις εντολές των ΗΠΑ, τάσσεται απόλυτα υπέρ του Ισραήλ.

► Τι μπορούμε να κάνουμε ώστε να αλλάξει η στάση της ΕΕ;

Δυστυχώς, αλλαγές εκ των έσω δεν γίνονται! Η κατάσταση βρίσκεται στα «άκρα» και «μέση λύση» δεν υπάρχει. Ή είσαι με αυτά που γίνονται ή είσαι ενάντια... Γι' αυτό συστρατεύομαι με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία. Γιατί έχει ξεκάθαρες θέσεις και δεν χρησιμοποιεί «μισόλογα». Τόσο στο ζήτημα της Παλαιστίνης και ευρύτερα του πολέμου όσο και στα εγχώρια μέτωπα.

► Τι, κατά τη γνώμη σου, διακυβεύεται στην Ελλάδα;

Το ελληνικό κράτος «σκορπάει» λεφτά για όπλα και εμπλέκεται σε επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς (η φρεγάτα Ύδρα που κοστίζει 500 χιλ. ευρώ για κάθε μέρα που πλέει), ενώ η χώρα έχει τόσες τεράστιες ελλείψεις και ανάγκες σε υγεία, εκπαίδευση, κοινωνική πρόνοια κ.λπ. Γι' αυτό υπάρχει κόσμος που βγαίνει στους δρόμους. Γιατί νοιώθει πως «κάτι δεν πάει καλά» και δεν είναι ευχαριστημένος από αυτό που γίνεται. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία μπορεί να ενοποιήσει τα αιτήματα αυτού του κόσμου και να τον βοηθήσει να κατακτήσει νίκες, γιατί δεν «μασάει τα λόγια» της και πιστεύει πως για να νικήσουν οι αγώνες πρέπει να πάνε «μέχρι τέλους». Με μετριοπαθή λογική δεν κερδίζεται τίποτα και ο κόσμος, εν τέλει, στρέφεται προς τα δεξιά. Ο λαός πρέπει να πιστέψει, ξανά, πως έχει τη δύναμη να αλλάξει την κατάσταση. Είμαστε πολύ περισσότεροι εκείνοι και εκείνες που ψάχνουμε την αλλαγή και πρέπει να υπερβούμε την αίσθηση ανημπόριας που μας έχουν καλλιεργήσει. Για αυτόν το λόγο, ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε!

Φοιτητικές εκλογές

Πανελλαδική παρουσία από «άκρη σε άκρη» θα έχει η νεοσύστατη *Attack στα ΑΕΙ - Αριστερή Αντικαπιταλιστική Κίνηση*. Σχήματα που μέχρι πρότινος συμμετείχαν στην ΕΑΑΚ, πλαισιώνονται από δεκάδες νέα κατεβάσματα και -συντεταγμένα- επιδιώκουν να εκφράσουν ένα νέο ρεύμα πολιτικής σκέψης, αναζήτησης και πρακτικής στα πανεπιστήμια.

Η αυτοτελής παρουσία της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς σε, σχεδόν, όλες τις περιφέρειες της χώρας, αναδεικνύει τις δυνατότητες διείσδυσης του αντικαπιταλιστικού πόλου σε πόλεις και σχολές με διαφορετικούς πολιτικούς και κοινωνικούς συσχετισμούς και συνθήκες. Ιδιαίτερα, η δημιουργία νέων σχημάτων -ορισμένα σε «δύσκολες» σχολές- όπως και η συμμετοχή ανεξάρτητων συλλογικοτήτων στο ψηφοδέλτιο της *Attack*, δείχνουν την ανάγκη που υπάρχει σε τμήμα αγωνιστών/αγωνιστριών του φοιτητικού κινήματος να υπηρετήσουν την υπόθεση ενός αγώνα που θα πηγαίνει «μέχρι τέλους» και δεν θα μένει στα «μισά».

Συγκεκριμένα, το κατέβασμα της *Attack* αγκαλιάζουν περισσότερα από 90 σχήματα σε πάνω από δέκα πόλεις της ελληνικής επικράτειας. Εξ' αυτών, πάνω από 25 είναι νέα σχήματα που δημιουργήθηκαν το προηγούμενο διάστημα μέσα από τις διεργασίες της *Attack* ή ανεξάρτητα σχήματα της Αριστεράς που αποφάσισαν τη συμμετοχή τους στο ενιαίο κατέβασμα.

Με κεντρικό σύνθημα «Η σύγκρουση ξεκίνησε... και θα κρατήσει καιρό», τα παραπάνω σχήματα ρίχνονται στη μάχη των φοιτητικών εκλογών, ώστε να υπηρετήσουν την πεποίθηση πως το φοιτητικό κίνημα που ξέσπασε το προηγούμενο διάστημα κατά της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων, όχι μόνο δεν «έσβησε», αλλά μπορεί να αποτελέσει την απαρχή νέων, ακόμα πιο δυναμικών, διεργασιών. Βασική προϋπόθεση γι' αυτό, αποτελεί η περιγραφή ενός άλλου δρόμου -πολιτικά και οργανωτικά- από πλευράς πολιτικής πρωτοπορίας. Ενός δρόμου που δεν θα «συνθλιβεται» στη λογική των μετριασμένων προσδοκιών και θα απορρίπτει το συμβιβασμό με τα «λίγα». Ενός δρόμου που δεν περνάει μέσα από τις καρέκλες της συνδιοίκησης και της ΕΦΕΕ, αλλά μέσα από τα αμφιθέατρα των γενικών συνελεύσεων και των συντονιστικών του. Με ενιαίο τρόπο και πανελλαδικό κριτήριο, η *Attack στα ΑΕΙ* θα προσπαθήσει να εκφράσει αυτόν ακριβώς τον δρόμο!

Επιμέλεια: Χρίστος Κρανάκης

Attack στα ΑΕΙ: Πανελλαδικό μήνυμα συνολικής αντεπίθεσης

Συνολική και ολοκληρωμένη θα είναι η πανελλαδική παρουσία της *Attack*, ανά την Ελλάδα, την ημέρα των φοιτητικών εκλογών. Παρακάτω παρατάσσονται τα κατεβάσματα της Κίνησης σε κάποιες από τις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας, ενώ ψηφοδέλτια της *Attack* θα κάνουν την εμφάνισή τους και σε μικρότερες πόλεις (π.χ. Φλώρινα, Καστοριά).

Αθήνα Κεντρικό μήνυμα αντίστασης και ανατροπής

Στην Αθήνα, η *Attack* γεννήθηκε μέσα στη φωτιά του μεγαλύτερου φοιτητικού κινήματος των τελευταίων χρόνων, από σχήματα και αγωνιστές/στριες που από την πρώτη στιγμή έθεσαν τους φοιτητικούς συλλόγους σε μια αγωνιστική τροχιά καταλήψεων διάρκειας και προέταξαν την «από τα κάτω οργάνωση» του αγώνα μέσα από τις γενικές συνελεύσεις και τα συντονιστικά τους.

Όπως σημειώνει η Μελιάννα, φοιτήτρια στη σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, ήταν εκείνοι/ες που «έθεσαν την κατεύθυνση για πιο οξυμμένα μέσα πάλης όπως η κατάληψη στην πρωταναία του ΕΚΠΑ και το έμπρακτο μπλοκάρισμα της τηλεεταστικής, που τόνισαν την αναγκαιότητα και πήραν πρωτοβουλίες για ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο, αλλά και για ένα κοινό μέτωπο

παιδείας-εργασίας μέσα από το οποίο το φοιτητικό από κοινού με το εργατικό κίνημα θα μπορούσε να καταφέρει την ολική ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

«Η *Attack* γεννήθηκε από την ανάγκη να κοιτάξουμε στα μάτια τον πραγματικό εχθρό, την πολιτική κυβερνήσεων-ΕΕ-κεφαλαίου που βάζει το πανεπιστήμιο των κερδών τους πάνω από την παιδεία των αναγκών μας. Γεννήθηκε από την ανάγκη για μια αντικαπιταλιστική Αριστερά, για ένα φοιτητικό κίνημα που δεν θα επι-

λεγεί διαχειριστή αυτού του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος, αλλά θα πιστεύει και θα επιδιώκει να πάει τους αγώνες μέχρι τέλους», προσθέτει.

Όπως τονίζει αυτό θα εκφράσει η *Attack* στις ερχόμενες φοιτητικές εκλογές στις 22 Μαΐου, με συνολικά 25 κατεβάσματα στις σχολές της Αθήνας.

Θεσσαλονίκη Η *Attack* ώριμο τέκνο του φοιτητικού κινήματος

Οι αγώνες σε σχολές της Θεσσαλονίκης κατά του νομοσχεδίου για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, χαρακτηριστική από αυξημένη μαζικότητα και ανέδειξαν την προοπτική νίκης νέων δομών και δράσεων του κινήματος. «Η *Attack* στη Θεσσαλονίκη ατσαλώθηκε μέσα στα γεμάτα αμφιθέατρα των γενικών συνελεύσεων, στις φοιτητικές καταλήψεις και στις πορείες χιλιάδων στο κέντρο της πόλης», τονίζει ο Άρης Κωνσταντούλιας φοιτητής του

ΑΠΘ. Γι' αυτό, άλλωστε, στη Θεσσαλονίκη από τα 16 κατεβάσματα της *Attack* τα εννιά (!) είναι καινούργια. «Μακριά από λογικές χαμηλών πτήσεων και γραφειοκρατικοποιημένους συλλόγους, η *Attack* προτάσσει την πολιτική αιτηματολογία εκείνη που αγγίζει τον πυρήνα του συστήματος και δεν φοβάται να μιλήσει για τα «μεγάλα» ζητήματα της εποχής, όπως ο πόλεμος και η διασύνδεση του πανεπιστημίου με τις επιχειρήσεις και ειδικά αυτές της πολεμικής βιομηχανίας».

Πίσω από τις κάμερες

Η Διεθνής Ομοσπονδία Δημοσιογράφων, μαζί με άλλους οργανισμούς, άρχισε εκστρατεία υπεράσπισης των δημοσιογράφων που καλύπτουν τις επιθέσεις του Ισραήλ σε παλαιστινιακά εδάφη. Σημειώνεται ότι το 80% των δημοσιογράφων που έχασαν τη ζωή τους το

Ματίνα Παπαχριστούδη

Στη Γάζα δολοφονούνται, στη Δύση απειλούνται ή απολύονται

2023 δολοφονήθηκαν στη Γάζα και τον Λίβανο. Παράλληλα, καταδικάστηκε το κλείσιμο του δικτύου Al Jazeera στο Ισραήλ. Η δημοσιογραφία όμως δεν «δολοφονείται» μόνο στη Γάζα, καθώς οι σφαγείς της σιωνιστικής κυβέρνησης Νετανιάχου καθιερώνουν ένα νέο ορόσημο στην παραβίαση των βασικών αρχών της ελευθερίας των ΜΜΕ και στη λεγόμενη «δημοκρατική Δύση». Πλέον, δεν αρκούνται στη λογοκρισία, αλλά φτάνουν και στο κλείσιμο Μέσων και κοινωνικών δικτύων.

Η 3^η Μαΐου, παγκόσμια ημέρα ελευθερίας του Τύπου, φέτος χαρακτηρίστηκε από την επιδείνωση της κατάστασης σε όλο τον κόσμο. Στην Ευρώπη καταγράφηκαν περισσότερες από 1.000 περιπτώσεις φίμωσης, εκφοβισμού και καταστολής δημοσιογράφων. Κυβερνητικές παρεμβάσεις, παρακολούθηση και ολοκληρωτικός έλεγχος δημόσιων ΜΜΕ, είναι ορισμένες μόνο παραβιάσεις που κατέγραψαν οι διεθνείς οργανισμοί.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, την ίδια στιγμή, μαινεται η επίθεση ενάντια

ακόμη και στην ουδέτερη, αποστασιοποιημένη δημοσιογραφία. Η Εθνική Ένωση Συγγραφέων (NWW) δημοσίευσε την έκθεση «Κόκκινες Γραμμές: Αντίποινα στη βιομηχανία των μέσων ενημέρωσης κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Γάζα». Ο πόλεμος στη Γάζα, όπως σημειώνεται, πυροδότησε σε όλο τον κόσμο μια επίθεση στα μέσα ενημέρωσης, είτε απευθείας από τις ιδιοκτησίες των ΜΜΕ είτε από «ομάδες συμφερόντων», υπονοώντας το ισραηλινό λόμπι σε όλο τον κόσμο. Περισσότεροι από 100 δημοσιογράφοι λογοκρίθηκαν, απειλήθηκαν, απολύθηκαν ή φιμώθηκαν, κατηγορούμενοι ότι επικρίνουν την ισραηλινή κυβέρνηση ή υποστηρίζουν την παλαιστινιακή πλευρά. Η επίθεση περιλαμβάνει την απόλυση από τα Μέσα, την κατάργηση εκπομπών, την υποβάθμιση δημοσιογράφων.

Τα στοιχεία αυτά, σύμφωνα με τους δημοσιογραφικούς οργανισμούς, δείχνουν «ένα ανησυχητικό μοτίβο που αναδεικνύει το πώς η βιομηχανία των μέσων υποστηρίζει τον πλουραλισμό στην ενημέρωση». Ορισμένοι, μάλιστα, κατέταξαν στην παραπάνω επίθεση και το απειλούμενο «λουκέτο» του TikTok στις ΗΠΑ.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ του TikTok μεθοδεύεται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση με επιχείρημα την «προστασία των παιδιών». Στις ΗΠΑ, πάντως, εκπρόσωποι του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος δηλώνουν δημοσίως πως στην εφαρμογή υπερτερούν οι αναρτήσεις και τα βίντεο υποστηρικτών της Παλαιστίνης. Ήδη, από το τέλος του 2023, γερουσιαστές κατηγορούσαν το TikTok πως «έκανε πλύση εγκεφάλου ενάντια στη χώρα και τους συμμάχους μας», προωθώντας περιεχόμενο «υπέρ της Χαμάς».

ΟΠΩΣ ΕΓΡΑΦΕ το *Rolling Stone* την περασμένη εβδομάδα διοργανώθηκε από την ομάδα «No Labels» (χαρακτηρίζεται οργάνωση με «μαύρο χρώμα», που υποστηρίζει το κλείσιμο του TikTok) διαδικτυακό σεμινάριο ενάντια σε φοιτητικές διαδηλώσεις υπέρ των Παλαιστινίων στα πανεπιστήμια. Ο εκπρόσωπός της υποστήριξε ότι οι διαμαρτυρίες των φοιτητών έγιναν επειδή κλείνει το δίκτυο στο οποίο χειραγωγούν τους νέους και «υποδουλίζουν το μίσος για να δημιουργήσουν εχθρικό περιβάλλον στις ΗΠΑ».

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, το ίδιο το TikTok, το οποίο κατέθεσε μήνυση και προσφυγή ενάντια στο νόμο που απαγορεύει τη λειτουργία του, δήλωσε πως μέσα στους έξι μήνες, από τις 7 Οκτωβρίου 2023, αφαίρεσε περισσότερα από 3,1 εκατομμύρια βίντεο και ανέστειλε περισσότερες από 140.000 ζωντανές ροές στο Ισραήλ και την Παλαιστίνη λόγω παραβίασης των σχετικών οδηγιών, μεταξύ αυτών και «περιεχομένου που προωθεί τη Χαμάς» ή ρητορική μίσους, βίαιο εξτρεμισμό και παραπληροφόρηση.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Μιλитарιστικές φαιδρότητες

► Πεταμένα χιλιάδες ευρώ για φαντασμαγορική εκδήλωση του στρατού ξηράς στο Μέγαρο Μουσικής

Την Πέμπτη 9 Μαΐου ο στρατός ξηράς γιόρτασε επίσημα για πρώτη φορά στο Μέγαρο Μουσικής, πραγματοποιώντας εκδήλωση για τον «προστάτη» του, τον Άγιο Γεώργιο. Η ιδέα ήταν των αρχηγών ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ, ενώ το «παράν» στη φαντασμαγορική γιορτή έδωσαν μεταξύ άλλων υπουργοί, βουλευτές, εν ενεργεία και εν αποστρατεία στρατιωτικοί. Παράλληλα την επομένη, Παρασκευή 10 Μαΐου, πραγματοποιήθηκαν εορτασμοί σε όλα τα στρατόπεδα. Τι δουλειά έχει όμως ο στρατός και ο πόλεμος σε έναν σημαντικό χώρο πολιτισμού;

Καταρχήν, το Δίκτυο «Σπάρτακος» έχει αναδείξει μέσα από τις καταγγελίες του το γεγονός ότι όλες αυτές τις μέρες έλιωσαν φαντάρους και χαμηλόβαθμα στελέχη, έκοψαν άδειες και εξόδους, προκειμένου να κάνουν εξαντλητικές προετοιμασίες για τους εορτασμούς και τις παρελάσεις.

Η ηγεσία του υπουργείου Άμυνας

και οι αρχηγοί των επιτελείων συνεχίζουν το «εκπολιτιστικό» έργο της Χούντας των Συνταγματάρχων, με κεντρικό σύνθημα το «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια», βασικό προεκλογικό σύνθημα της Νέας Δημοκρατίας εν όψει των ευρωεκλογών. Όλα τα ολοκληρωτικά καθεστώτα πρόσφεραν άρτο και θεάματα. Η ΝΔ άρτο δεν δίνει, αλλά προσφέρει θεάματα...

Και καθώς δίπλα στον Μπαχ, τον Μπετόβεν και τον Μπραμς θα ακουστούν το «περνάει ο στρατός της Ελλάδας φρουρός», φαντάροι και χαμηλόβαθμα στελέχη καλούνται να ξεχάσουν:

το άθλιο φαγητό, τις αισχρές συνθήκες στράτευσης, τις επικίνδυνες εγκαταστάσεις που καταρρέουν, την έλλειψη κλιματιστικών, τις αγγαρείες και τις ατελείωτες υπηρεσίες, τους κοριοίς, τις κατσαρίδες και τα ποντίκια στα μαγειρεία, τα επικίνδυνα οχήματα και τις τεράστιες ελλείψεις ανταλλακτικών.

Όπως επίσης και την ακραία βυρματοκρατία των γαλάζιων κομματόσκυλων, τους λόγους που οδηγούν στην παραίτηση εκατοντάδες στελέχη, την εργασιακή και οικονομική εκμετάλλευση, τα καψόνια και τις βρισιές, τη σωματική και ψυχολογική βία, τις

αυτοκτονίες και δολοφονίες που συγκαλύπτονται, τα αηδιαστικά φασιστικά συνθήματα, τα «δωράκια» στις μονάδες για να εξασφαλιστούν άγραφες άδειες, τα ναρκωτικά στον στρατό, τους θανάτους από καρκίνο, εγκεφαλικά και καρδιακά που συνδέονται με τις ιμπεριαλιστικές αποστολές στο Κόσοβο και το άγχος, το απάνθρωπο κυνήγι προσφύγων και μεταναστών και τις επαναπροωθήσεις.

Αυτός είναι ο στρατός ξηράς που γιόρτασε στο Μέγαρο Μουσικής. Πρέπει όλοι να ενισχύσουμε την προσπάθεια ανάπτυξης κινήματος μέσα και έξω από τον στρατό. Η πάλη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων του φαντάρου-πολίτη με στολή είναι άμεσα συνδεδεμένη με το αντιπολεμικό κίνημα για το μπλοκάρισμα της μηχανής του πολέμου και των πολεμικών εξοπλισμών, ενάντια στην κυβερνητική πολεμοκαπηλεία, τις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Απόφαση ΠΕ του ΝΑΡ

Χάρης Λαμπρόπουλος | Μπάμπης Συριόπουλος

«Δίδυμη» μάχη για ευρωεκλογές και νέα οργάνωση

Η ΠΕ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, σε συνεδρίασή της στις 27 Απριλίου, συζήτησε την παρέμβαση στις ευρωεκλογές και τη διαδικασία προς το ιδρυτικό συνέδριο της νέας οργάνωσης. Η ΠΕ εκτίμησε ότι οι ευρωεκλογές αποκτούν χαρακτηρισμό μιας πιο αναβαθμισμένης πολιτικής αναμέτρησης, λόγω των διεθνών και εσωτερικών πολιτικών εξελίξεων, καθώς και του ρόλου και της πορείας της ΕΕ.

Το ΝΑΡ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική συνεργασία παρεμβαίνουν στις ευρωεκλογές με σκοπό να εκφραστεί το κοινωνικό και πολιτικό μπλοκ της ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ, από θέσεις εργατικές, αντικαπιταλιστικές, διεθνιστικές, για μια άλλη συνεργασία των λαών της Ευρώπης κόντρα στο κεφάλαιο. Η πάλι για απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση από την ΕΕ δεν είναι σύνθημα για το μέλλον, αλλά για το σήμερα, πολύ περισσότερο δεν αποτελεί κάποιο θεωρητικό ή ειδικό/δευτερεύον θέμα. Δεν μπορεί να «αναβληθεί» μέχρι «να αλλάξουν οι συσχετισμοί και ο λαός να πάρει την εξουσία», δεν μπορεί να «κρυφτεί», ούτε να θολώνει πίσω από αυταπάτες ότι η ΕΕ μπορεί να μετασηματιστεί. Ιδιαίτερα σήμερα που είναι περισσότερο από ποτέ φανερό ότι ΕΕ και ΝΑΤΟ αποτελούν δύο όψεις του ίδιου, ματωμένου ιμπεριαλιστικού νομισματός και οι όποιες διαφορές είναι διαφορές συμφερόντων, μοιρασιάς ανάμεσα σε «λύκους» για το πως θα διανείμουν τη λεία. Η «δίδυμη πάλη» για έξοδο από ΝΑΤΟ και ΕΕ, για την απελευθέρωση από τα δεσμά τους, μαζί με την πάλη για τα λαϊκά εργατικά δικαιώματα ενάντια στο κεφάλαιο στην Ελλάδα, είναι τα βασικά στοιχεία μιας πορείας ανατροπής.

Με την παρέμβασή μας στις ευρωεκλογές επιδιώκουμε να ενισχυθεί η μάχη για ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ και κάθε επίδοξου διαχειριστή και να ακυρωθούν τα σχέδια αντιδραστικής αναμόρφωσης του πολιτικού συστήματος και η εξαργύρωση των λαϊκών αγώνων και αντιστάσεων από τη συστημική «δημοκρατική αντιπολίτευση» των ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά, Πλεύση Ελευθερίας. Στοχεύουμε σε ένα βήμα ενίσχυσης και ανασυγκρότησης της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς και στην ήττα του ακροδεξιού εθνικισμού, δήθεν «ευρωσkeptικισμού» από το αριστερό, λαϊκό, εργατικό και διεθνιστικό «Όχι» στην ΕΕ.

Για την Αριστερά και πολύ περισσότερο για την αντικαπιταλιστική-ριζοσπαστική Αριστερά η στάση απέναντι στον «δημοκρατικό πόλο» είναι κομβικής σημασίας και διαχωριστική γραμμή. Η διαμόρφωση και η εμφάνιση μιας μαζικής εργατικής πολιτικής, ανεξάρτητης από την αστική πολιτική, που δεν θα εγκλωβίζεται σε διλήμματα υποταγής στον ένα ή τον άλλο πόλο του αστικού συστήματος ή σε λογικές ουράς σε αυτό, είναι προϋπόθεση για τη συγκρότηση ανατρεπτικής αντιπολίτευσης και την αποτελεσματική

αναμέτρηση με την καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Επιδιώκουμε να καταγράψουμε ένα θετικό εκλογικό αποτέλεσμα και να μετρήσουμε βήματα: Πρώτον, στη συγκρότηση του πρωτοπόρου δυναμικού που θέλουμε να συμμετάσχει στη διαδικασία συγκρότησης της νέας οργάνωσης. Δεύτερον, στην ενίσχυση της δουλειάς για την ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, για τη συγκέντρωση αγωνιστών/αγωνιστριών και δυνάμεων για την επόμενη φάση διαμόρφωσης του αναγκαίου για την εποχή μας αντικαπιταλιστικού μετώπου. Και τρίτον, στη συγκρότηση του ρεύματος που θα δώσει τις μάχες στο σήμερα.

Όσον αφορά τη διαδικασία για τη συγκρότηση της νέας κομμουνιστικής οργάνωσης, σε πρώτη φάση συνδυάζουμε τον συνολικό σχεδιασμό μας για την πολιτική παρέμβαση των ευρωεκλογών και την επαφή με κόσμο, μαζί με την προετοιμασία και ορισμένα κρίσιμα προαπαιτούμενα της πορείας προς τη νέα οργάνωση. Την ολοκλήρωση των κειμένων και τη διαμόρφωση του τελικού «κειμένου προγραμματικών αρχών και βασικών πολιτικών κατευθύνσεων» που θα αποτελεί το εισηγητικό ντοκουμέντο προς το ιδρυτικό συνέδριο. Την πραγματοποίηση βημάτων στην αναδιάταξη των οργανώσεων του ΝΑΡ το επόμενο διάστημα, με βάση τις αποφάσεις των συνδιασκέψεων περιοχής, ως απαραίτητη κίνηση διάταξης όλου του δυναμικού μας και στροφής στη λειτουργία των ΟΒ. Την έκδοση υλικού της Πρωτοβουλίας για το σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, για αξιοποίηση σε όλες τις συγκεντρώσεις, εξορμήσεις, συ-

Ενίσχυση και ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς για ένα αριστερό, λαϊκό, εργατικό και διεθνιστικό «Όχι» στην ΕΕ, σε όσμωση με την πορεία ίδρυσης του νέου κομμουνιστικού φορέα

σκέψεις, κινητοποιήσεις, που θα ανοίγει εξώστρεφα το ζήτημα της πορείας προς τη νέα οργάνωση από τώρα.

Κρίσιμο ζήτημα αποτελεί η (επανα)λειτουργία (όπου έχουν συγκροτηθεί) και η συγκρότηση Επιτροπών της Πρωτοβουλίας σε πανελλαδική κλίμακα. Στην κατεύθυνση αυτή, στην πρώτη φάση καταγράφονται οι μέχρι τώρα Επιτροπές, αναλαμβάνουν υπεύθυνοι σε κάθε περιοχή, ώστε να ξεκινήσει η προετοιμασία της δουλειάς για τη συγκρότηση νέων Επιτροπών. Η προεργασία για να λειτουργήσουν οι Επιτροπές ξεκινά από τώρα, με στόχο μέχρι τον Ιούνιο να έχουν γίνει βήματα σε όλες τις περιοχές. Σε κάθε περιφέρεια και πόλη πρέπει να διαμορφωθεί ένα συγκεκριμένο σχέδιο για το πού και πώς θα δημιουργηθούν οι Επιτροπές.

Δίνουμε μάχη ώστε το δυναμικό της Πρωτοβουλίας να συμβάλλει ενεργά για να εκφραστεί το κοινωνικό και πολιτικό μπλοκ της αντικαπιταλιστικής ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Αξιοποιούμε την προεκλογική περίοδο με το υλικό της Πρωτοβουλίας για την προβολή της πρότασης και λογικής για τη διαμόρφωση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και μιας νέας κομμουνιστικής οργάνωσης.

Στη δεύτερη φάση, μετά τις ευρωεκλογές, ξεκινάει η τακτική και κανονική λειτουργία των Επιτροπών. Οργανώνεται η συζήτηση για το προγραμματικό κείμενο συγκρότησης της νέας οργάνωσης, η πολιτική καμπάνια και εξόρμηση για τη συσπείρωση δυνάμεων, η ανάπτυξη θεωρητικής και πολιτικής δουλειάς και συγκρότησης τόσο εντός ΝΑΡ και νΚΑ όσο και με μαζικές εκδηλώσεις και πρωτοβουλίες.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΕΕ

Ελένη Τριανταφυλλοπούλου

Στις 19 Μάη ψηφίζουμε #block_TEE!

► Για μια ανατρεπτική παρέμβαση εντός, εκτός και εναντίον του Τεχνικού Επιμελητηρίου, κόντρα στις καθεστωτικές δυνάμεις και την αποχή

#block_TEE

αριστερή κίνηση εργαζόμενων & άνεργων μηχανικών

Στα πέντε χρόνια που μεσολάβησαν από τις προηγούμενες εκλογές του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΤΕΕ), η σκληρή πραγματικότητα που εδώ και δεκαετίες προωθείται από το κεφάλαιο και τις εκάστοτε κυβερνήσεις (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ κ.α.) επιδεινώθηκε ακόμα περισσότερο. Παρά την ανάκαμψη της κατασκευαστικής δραστηριότητας τα τελευταία χρόνια, στον τεχνικό κλάδο επικρατεί η ελαστική εργασία και το «μπλοκάκι», ως δήθεν «συνεργασία» με τους εργοδότες.

Η πλειοψηφία των τυπικά ή ουσιαστικά μισθωτών μηχανικών εργάζονται με τις χαμηλές αμοιβές μιας προηγούμενης περιόδου και συχνά πολύ πέραν του ωραρίου. Οι αυτοαπασχολούμενοι/ες μετατρέπονται σε φοροεισπράκτορες, ενώ οι ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις συνεχώς αυξάνονται. Για τη μεγάλη πλειοψηφία δεν αναγνωρίζεται η ιδιότητα του ανέργου, οι μηχανικοί του δημοσίου και των ΔΕΚΟ έχουν υποστεί μειώσεις μισθών και βρίσκονται συνεχώς αντιμέτωποι με το φάσμα των ιδιωτικοποιήσεων και τον εργοδοτικό συνδικαλισμό, ενώ οι υποψήφιοι/ες διδάκτορες σε πολυτεχνεία και ινστιτούτα εργάζονται σε συνθήκες διαρκώς μειούμενης κρατικής χρηματοδότησης. Όλα τα παραπάνω διαμορφώ-

νουν ένα εργασιακό περιβάλλον γεμάτο ανασφάλεια, ιδιαίτερα για τους νέους/ες μηχανικούς, οι οποίοι παραμένουν το πειραματόζωο των επισφαλών εργασιακών συνθηκών.

Σε αυτό το τοπίο, το Τεχνικό Επιμελητήριο στέκεται διαχρονικά αρωγός στις βασικές επιλογές των κυβερνήσεων, του κεφαλαίου και της ΕΕ: Από τους αντεργατικούς νόμους Χατζηδάκη και Γεωργιάδη, την ελαστικοποίηση του εργάσιμου χρόνου, τις κακοπληρωμένες δουλειές τη στιγμή που το κόστος ζωής αυξάνεται ραγδαία, μέχρι την εμπορευματοποίηση των δημόσιων αγαθών και τα επενδυτικά σχέδια που καταστρέφουν τη φύση και το δομημένο περιβάλλον, το ΤΕΕ επιδιώκει με κάθε τρόπο να εκφράσει τα συμφέροντα των «ανώτερων» μειοψηφικών στρωμάτων μεγαλομηχανικών-εργοδοτών. Δεν είναι εξάλλου τυχαίο ότι στο όνομα της «ανάπτυξης» στήριξε μία σειρά από νομοθετήματα (βλέπε νόμοι αυθαιρέτων, περιβαλλοντοκτόνο νόμο Χατζηδάκη κ.ά.), καθώς και την άρση ποικίλων πολεοδομικών και περιβαλλοντικών διατάξεων. Ούτε προκαλεί έκπληξη που ο πρόεδρος του ΤΕΕ έσπευσε να υπερασπιστεί τα μπόνους δόμησης του Νέου Οικοδομικού Κανονισμού, προασπίζοντας τις επιδιώξεις των κάθε λογής επενδυτών και του κατασκευαστικού κεφαλαίου.

Οι καθεστωτικές δυνάμεις εντός του ΤΕΕ, η ΔΚΜ (ΝΔ), η ΔΗΣΥΜ (ΚΙΝΑΛ), η Συμμαχία για ένα Προοδευτικό ΤΕΕ (ΣΥΡΙΖΑ), η ΕΔΕΜ και οι παραφυάδες τους, έχουν συμβάλει ενεργά τις τελευταίες δεκαετίες στην κυριαρχία του δελτίου παροχής υπηρεσιών, στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των ελάχιστων αμοιβών, στις ιδιωτικοποιήσεις. Με μία σειρά από κινήσεις, όπως η αλλαγή του θεσμικού πλαισίου, τα προεδρικά διατάγματα για τα επαγγελματικά δικαιώματα, οι λεγόμενες πυραμίδες του ΤΕΕ κ.λπ., προωθούν συστηματικά και ενεργητικά τη διάλυση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών μέσω των ειδικών επαγγελματικών μητρώων. Επιπρόσθετα, με συστηματικό τρόπο επιχειρείται η μετατροπή του ΤΜΕΔΕ σε επαγγελματικό ταμείο σε συνεργασία με ασφαλιστικές εταιρείες, «ξοδεύοντας» φυσικά τις εισφορές των μηχανικών, όπως έγινε και τη μνημονιακή περίοδο με την Τράπεζα Αττικής. Παράλληλα, το ΤΕΕ επιδιώκει ολοένα και περισσότερο την ενεργό εμπλοκή του στην αναπτυξιακή ατζέντα της κυβέρνησης και της ΕΕ, ενώ μετατρέπεται πλέον και επισήμως σε μια κρατικο-ιδιωτική εταιρεία που θα πουλά υπηρεσίες στα μέλη της, (βλέπε e-πολεοδομία), αναλαμβάνοντας παράλληλα τον ρόλο του πιστοποιητή και του εξεταστή όλων των βαθμίδων του τεχνικού κόσμου.

Απέναντι σε όλα τα παραπάνω, στις επικείμενες εκλογές του Τεχνικού Επιμελητηρίου είναι στοίχημα η αγανάκτηση να μην οδηγήσει σε αποχή και ιδιώτευση, αλλά να μετατραπεί σε δύναμη ανατροπής, για να καταδικαστούν η κυβέρνηση της ΝΔ και όλα τα κόμματα της συναινε-

τικής «αντιπολίτευσης» ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ κλπ. και οι «εκπρόσωποι» τους.

Από το 2016, η *Αριστερή Κίνηση Εργαζομένων και Άνεργων Μηχανικών #block_TEE* συγκροτείται από εργαζόμενους/ες μηχανικούς από τον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, από συναδέλφους/ισσες που ενεργοποιούνται σε σωματεία, όπως το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, το ΣΕ-ΤΗΠ, το ΣΕΡΕΤΕ και αγωνίζεται για το μπλοκάρισμα μιας διοίκησης και ενός μηχανισμού που αντικειμενικά στέκονται εχθρικά απέναντι στους εργαζόμενους/ες μηχανικούς.

Στον αντίποδα της συνήθους πρακτικής του λόμπινγκ, στην οποία επιδίδονται οι συντηρητικές παρατάξεις, επιδιώκει τον κοινό αγώνα των εργαζόμενων, άνεργων και αυτοαπασχολούμενων μηχανικών. Για πτυχία με πλήρη επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα, για προσλήψεις με σταθερές εργασιακές σχέσεις, για αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, για επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ενάντια σε κάθε προσπάθεια εφαρμογής της πολιτικής της Μπολόνια, της ίδρυσης ιδιωτικών ΑΕΙ, της ισοπέδωσης των πτυχίων μέσω γραπτών εξετάσεων και συνεχών πιστοποιήσεων. Για την υπεράσπιση του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος κόντρα σε πολιτικές και πρακτικές που στο βωμό του κέρδους καταστρέφουν τον φυσικό πλούτο, τις πόλεις και τον όποιο πολεοδομικό σχεδιασμό, που εμπορευματοποιούν την κατοικία και ιδιωτικοποιούν την ενέργεια και τα κοινωνικά αγαθά.

Στις 19 Μάη, ψηφίζουμε #block_TEE, για μια ανατρεπτική παρέμβαση εντός, εκτός και εναντίον του ΤΕΕ, που θα βάζει μπροστά τις ανάγκες των πληττόμενων μηχανικών και της κοινωνίας.

ΕΚΠΑ

Δεν πέρασε η εκδικητική απόλυση του Δημήτρη Αντωνίου!

Σημαντική νίκη για το εργατικό και φοιτητικό κίνημα: Οι αλληπάλληλες κινητοποιήσεις και ο συνεχής αγώνας των εργαζομένων του ΕΚΠΑ και των φοιτητικών συλλόγων οδήγησε στην άρση της εκδικητικής απόλυσης του διοικητικού υπαλλήλου Δημήτρη Αντωνίου για καθαρά συνδικαλιστικούς λόγους.

Ο επί 19 χρόνια εργαζόμενος συμβασιούχος στο ΕΚΠΑ και μέλος της διοίκησης της Ομοσπονδίας Διοικητικού Προσωπικού Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης είχε στοχοποιηθεί από την πρυτανεία του ιδρύματος, την κυβέρνηση και μερίδα ΜΜΕ με αφορμή τη συμμετοχή του στην κινητοποίηση ενάντια στην τη-

λεξεταστική στο Κέντρο Λειτουργίας και Διαχείρισης Δικτύου (ΚΛΕΙΔΙ), μετά από απόφαση της γενικής συνέλευσης του συλλόγου του κατά τη διάρκεια του μεγαλειώδους φοιτητικού κινήματος ενάντια στα ιδιωτικά ΑΕΙ και την ιδιωτικοποίηση της παιδείας.

Ο Δημήτρης Αντωνίου είχε παρουσιαστεί ως «υπαίτιος» για την πτώση του σέρβερ και τη διακοπή των εξετάσεων εν μέσω μαζικών φοιτητικών καταλήψεων στο ίδρυμα, ενώ οι πειθαρχικές διαδικασίες εναντίον του κινήθηκαν γιατί τόλμησε να εκφράσει δημόσια, ως συνδικαλιστικός εκπρόσωπος, την αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας στον νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Τότε η πρυτανεία είχε δηλώσει ότι θα τον απολύσει επειδή «εξέθεσε και υπέσκαψε το ίδρυμα διεθνώς». Όμως, όπως έγινε γνωστό, η σύμβασή του ανανεώθηκε, παρά τις διαδικασίες που είχαν κινηθεί για την οριστική της παύση.

Η συγκεκριμένη εξέλιξη αναδεικνύει την αξία της ευρείας αλληλεγγύης που εκδηλώθηκε στο πρόσωπό του και των δυναμικών κινητοποιήσεων όλου του περασμένου διαστήματος. Πλέον, ο επόμενος στόχος που πρέπει να τεθεί είναι η οριστική ακύρωση όλων των ΕΔΕ που απειλούν εργαζόμενους υπαλλήλους του ΕΚΠΑ για τον ίδιο ακριβώς λόγο και οι οποίες μέχρι στιγμής έχουν «παγώσει».

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ακρίτας Καλούσης*

Κλίμα εκφοβισμού στον Πειραιά

► Στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας φάκελος εκπαιδευτικών, κινητοποίηση στις 23/5 στα Προπύλαια για τις διώξεις πανελλαδικά

Ένας χρόνος συμπληρώνεται αυτές τις μέρες από τις κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών σωματείων ενάντια στη διεξαγωγή του διαγωνισμού PISA, των εξετάσεων «διδασκαλίας» μαθητικών δεξιοτήτων και κατηγοριοποίησης σχολείων και μαθητών. Επίσης, συμπληρώνεται σχεδόν ένας χρόνος από τον Ιούνιο του 2023, όταν ο Διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (ΔΔΕ) Πειραιά άσκησε πειθαρχική δίωξη σε βάρος τεσσάρων μελών της ΕΛΜΕ Πειραιά (τα τρία είναι μέλη της «Ενότητας Αντίστασης Ανατροπής»), τα οποία συμμετείχαν στη συγκέντρωση έξω από γυμνάσιο του Κερατσινίου όπου διεξαγόταν ο εν λόγω διαγωνισμός. Όπως επίσης και σε βάρος ακόμη δύο μελών της ΕΛΜΕ Πειραιά (μέλη κι αυτά της «Ενότητας Αντίστασης Ανατροπής»), για τη συμμετοχή τους στη διαδήλωση μνήμης του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου τον Δεκέμβρη του 2021, όταν ήταν σε ισχύ περιοριστικά μέτρα λόγω covid.

Στη συνέχεια έγιναν ποινικές διώξεις από τον ίδιο ΔΔΕ για την κινητοποίηση της ΕΛΜΕ Πειραιά τον Μάρτη του 2023 ενάντια στην διεξαγωγή ημερίδας στο Δημοτικό Θέατρο, για την «προσφορά» της ιδιωτικής εκπαίδευσης στην πόλη. Όμως ο μηχανισμός εκφοβισμού και επιβολής δεν σταμάτησε εκεί, αλλά έγινε και άλλη δίωξη που αφορά έκφραση γνώμης και κριτικής στην εξουσία σε αρθρογραφία πάλι μέλους της «Ενότητας Αντίστασης Ανατροπής».

Είναι φανερό πλέον ότι υπάρχει μια στοχοποίηση μελών μιας

συγκεκριμένης παράταξης στον Πειραιά, της οποίας προφανώς τα πεπραγμένα ενοχλούν τόσο τον ΔΔΕ Πειραιά όσο και την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας. Έφτασαν στο σημείο την Πέμπτη 2/5, αναβαθμίζοντας τη δήθεν απειλή σε βάρος τους εκ μέρους της παράταξης, να στείλουν στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας τον φάκελο των πειθαρχικών διώξεων των παραπάνω εκπαιδευτικών για να ελεγχθεί αν τυχόν υπάρχουν εκκρεμείς υποθέσεις διαφθοράς, παράνομου πλουτισμού τους κ.λπ., γεγονός πρωτοφανές για τα εκπαιδευτικά χρονικά!

Περιπτώσεις διώξεων υπάρχουν σχεδόν σε όλη την Ελλάδα και αφορούν και τις τρεις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Κοινός παρονομαστής σε όλες, αποτελεί η συμμετοχή των διωκόμενων στους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος για να μην περάσει η πολιτική της ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης του δημόσιου σχολείου και της εκπαίδευσης. Παράλληλα, πάνε «πακέτο» με την πάγια τακτική της κυβέρνησης για συνεχείς προσφυγές στην «αδέκαστη» δικαιοσύνη ώστε να βγαίνει παράνομος ο αγώνας ενάντια στην αξιολόγηση-κατηγοριοποίηση σχολείων και εκπαιδευτικών.

Από την πλευρά τους, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις – με ευθύνη του εργοδοτικού γραφειοκρατικού συνδικαλι-

σμού της υποταγής των ΔΑΚΕ, ΣΥΝΕΚ, ΠΕΚ αλλά και με τη συναίνεση-ανοχή του συνδικαλισμού της ήττας της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ – δεν έχουν σταθεί ανάλογα. Εκτός από κάποια ψηφίσματα, δεν έχουν οργανώσει την αντιπαράθεση στο συγκεκριμένο ζήτημα το οποίο αποτελεί κομβικό εργαλείο για την κυβέρνηση για να περάσει την πολιτική της. Η αντιπαράθεση έχει ουσιαστικά ανοίξει από τα πρωτοβάθμια σωματεία και το εκπαιδευτικό κίνημα «από τα κάτω». Μετά τα Χριστούγεννα έχει συγκροτηθεί πρωτοβουλία ενάντια στις συνδικαλιστικές και πολιτικές διώξεις, η οποία έχει ήδη οργανώσει μια πολύ σημαντική – σε μαζικότητα και παλμό – κινητοποίηση στον Πειραιά στις 21/3 καθώς και εκδήλωση στη Νομική Αθηνών στις 23/4.

Το επόμενο βήμα είναι η κινητοποίηση στην Αθήνα, την Πέμπτη 23/5 στα Προπύλαια (6.30 μ.μ.), όπου η συμμετοχή σωματείων, συλλογικοτήτων και του εκπαιδευτικού κινήματος είναι αναγκαία για να συνεχιστεί ο αγώνας ενάντια στις πολιτικές και συνδικαλιστικές διώξεις, για να ανατραπούν οι νόμοι Χατζηδάκη και Γεωργιάδη, για να μην περάσει η πολιτική της διάλυσης, ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης του σχολείου και της εκπαίδευσης.

*διωκόμενος εκπαιδευτικός, μέλος ΔΣ ΟΛΜΕ

Πολιτικά φεστιβάλ

Δράσεις (17/5) στη Γεωπονική για ελεύθερες διοργανώσεις

Μονοήμερο πολιτικών-πολιτιστικών δράσεων διοργανώνουν την Παρασκευή 17/5, από τις 2 το μεσημέρι και μετά, οι *Αναιρέσεις*, η *Αντιρατσιστική Γιορτή*, η *Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ*, το *Φεμινιστικό Φεστιβάλ*, το *Φεστιβάλ Πολιτικού Χώρου «Ηλέκτρα Αποστόλου»*, το *Festival Galopar*, το *Punk against capitalism* και το *Radikal Festival*. Η συγκεκριμένη κίνηση έρχεται ως απάντηση στο πλήθος αρνήσεων και ανάκλησης αδειών σε πολιτικά – πολιτιστικά φεστιβάλ και δράσεις από πανεπιστημιακά ιδρύματα.

«Δεν θα τους αφήσουμε! Θα πάρουμε τους χώρους που μας ανήκουν πίσω! {...} Οι δημόσιοι χώροι και τα πανεπιστήμια δεν είναι εμπόρευμα, ειδικά όταν αξιοποιούνται για τη διοργάνωση πολιτικών – πολιτιστικών δρώμενων και δίνονται τη δυνατότητα σε χιλιάδες ανθρώπους, νέους και νέες, εργαζόμενους και ανέργους, να βρεθούν με όρους αλληλεγγύης και ψυχαγωγίας, να συζητήσουν, να μοιραστούν αγωνίες και σκέψεις και να διασκεδάσουν μαζί», σημειώνουν στην κοινή τους ανακοίνωση.

«Οι πανεπιστημιακοί, δημοτικοί και δημόσιοι χώροι πρέπει να είναι ελεύθεροι, να ανήκουν στον λαό και στους ανθρώπους του πολιτισμού. Υπερασπίζουμε το δημόσιο χαρακτήρα τους και το δικαίωμα πρόσβασης σε αυτούς», προσθέτουν μεταξύ άλλων.

ΑΠΩΛΕΙΑ

Αποχαιρετισμός στην Πόπη Κάππου

Έφυγε από τη ζωή η Πόπη Κάππου, χήρα του κομμουνιστή Κώστα Κάππου, μια αταλάντευτη λαϊκή αγωνίστρια. Γεννήθηκε το 1935 στον Άγιο Κήρυκο Ικαρίας από οικογένεια με προοδευτική παράδοση. Στα χρόνια της δικτατορίας, όταν ο Κώστας Κάππος ήταν κρατούμενος και είχε υποστεί κτηνώδη βασανιστήρια, η Πόπη Κάππου έδωσε μια θαρραλέα μάχη για την απελευθέρωση του συντρόφου της και όλων των πολιτικών κρατουμένων.

Αργότερα, στα χρόνια της μεταπολίτευσης, η Πόπη Κάππου έδωσε το «πα-

ρών» στους αγώνες για τα εργατικά και κοινωνικά δικαιώματα, την κοινωνική χειραφέτηση και την ειρήνη, πάντα με σεμνό-

τητα και συνέπεια. Υπήρξε μέλος του ΚΚΕ για πολλά χρόνια.

Η πολιτική της κηδεία έγινε το μεσημέρι της Πέμπτης 9 Μαΐου στο Νεκροταφείο Ζωγράφου. «Ήταν σκληρή και δοτική στον ίδιο βαθμό, ήξερε και δεν έκανε πίσω. Είχε το τσαγανό και την ένταση που έχει ο άνθρωπος που συμβαδίζει με το δίκιο», τόνισε μεταξύ άλλων στον επικηδειό λόγο του ο γιος της, Θανάσης Κάππος.

Το *Prin* εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στα παιδιά της, τον Θανάση και τη Φωτεινή και στους οικείους της.

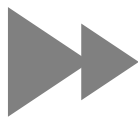
Μέσα από μια σειρά κειμένων που εκτείνονται σε μια περίοδο δέκα τουλάχιστον χρόνων, ο Λένιν επιχειρεί να καθορίσει τη στάση των μπολσεβίκων αλλά και του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Ρωσίας απέναντι στις τέσσερις κύριες εκλογικές αναμετρήσεις που θα υπάρξουν μέχρι τη Σοσιαλιστική Επανάσταση του Οκτώβρη του 1917. Τα κείμενα παρουσιάζουν έναν εξαιρετικό πλούτο σκέψων, με πάθος και λογική. Βασικότερο στοιχείο τους είναι η σταθερή προσήλωση στο ζήτημα της μεθόδου που θα οδηγήσει στις αναγκαίες αποφάσεις. Η ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης, η σχέση με την εργατική τάξη, οι συμμαχίες και η αυτοτέλεια δράσης, όλα παρουσιάζονται με αφορμή τις εκλογές, με έναν κοινό παρονομαστή: να προωθηθεί η επανάσταση και η πράξη της εργατικής τάξης και του Κόμματος για αυτήν.

Για την πρώτη Δούμα (Απρίλιος-Ιούλιος 1906)

Στις αρχές Αυγούστου του 1905, ένα μήνα περίπου μετά το τέλος της εξέγερσης του θωρηκτού Ποτέμκιν και ενώ σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς έχουμε την εκδήλωσή επαναστατικών ενεργειών από τους εργάτες και τους αγρότες της Ρωσίας, ο τσάρος Νικόλαος ο Β΄ αποφασίζει, υπό την πίεση των γεγονότων, να παραχωρήσει τη σύγκληση Δούμας (κοινοβουλίου). Αρχικά με συμβουλευτικό χαρακτήρα και αργότερα, τον Οκτώβριο και υπό την πίεση της εξελισσόμενης επανάστασης, με κάπως διευρυμένες αρμοδιότητες. Η λαϊκή αντιπροσώπηση σε αυτήν ήταν κίβδηλη. Με βάση τον εκλογικό νόμο, οι εκλογές δεν ήταν καθολικές (γυναίκες, νέοι κάτω των 25 ετών, στρατιωτικό προσωπικό αλλά και κάποιες εθνικές μειονότητες δεν είχαν δικαίωμα ψήφου). Στην κουρία (εκλογικό τομέα) των γαιοκτημόνων αντιστοιχούσε ένας εκλογέας για 2.000 ψηφοφόρους, στις πόλεις ένας για 4.000, στις τάξεις των αγροτών ένας για 30.000 και στους εργάτες ένας για 90.000! Ενώ στις πρώτες δύο κατηγορίες προβλέπονταν δύο στάδια εκλογών (γενικά οι ψηφοφόροι και έπειτα οι εκλέκτορες), στις αγροτικές και εργατικές κουρίες προβλέπονταν τρία και τέσσερα στάδια! Η Δούμα θα λειτουργήσει από τον Απρίλιο μέχρι τον Ιούλιο του 1906, καταρρέοντας υπό το βάρος της εργατικής αγανάκτησης, αλλά και των αντιφάσεων εντός των κυρίαρχων τάξεων.

Η στάση απέναντι στις εκλογές θα πυροδοτήσει την αντιπαράθεση μεταξύ των μπολσεβίκων και των μενσεβίκων. Ο Λένιν θα ισχυριστεί ότι με δεδομένη τη συνέχιση της επαναστατικής κίνησης της εργατικής τάξης και της αφύπνισης των αγροτών, η Δούμα είναι ολότελα άχρηστη για τους σκοπούς και το πρόγραμμα της σοσιαλδημοκρατίας. Προτείνει την ενεργό αποχή, δηλαδή την παρέμβαση των μπολσεβίκων σε όλες τις εκλογικές συγκεντρώσεις, ακόμα και με τη βία,

Νίκος Πελεκούδας

Ως αποτέλεσμα της επανάστασης του 1905, από το 1906 μέχρι το 1917, συγκλήθηκαν από τον τσάρο αρκετές εκλογές για τη Δούμα, «κοινοβουλίου» περιορισμένων αρμοδιοτήτων. Τα ζητήματα που τέθηκαν και οι απαντήσεις που δόθηκαν από τους μπολσεβίκους είναι παραδείγματα αρχών και κριτηρίων επαναστατικής αξιοποίησης αυτών των θεσμών.

Ο Λένιν για τις εκλογές: Παρέμβαση και διαπαιδαγώγηση με στόχο την επανάσταση

καλώντας τους εργάτες και το λαό σε ένοπλη εξέγερση, στη συγκρότηση επαναστατικού στρατού και προσωρινής επαναστατικής κυβέρνησης. Δηλαδή, καμιά συμμετοχή στις εκλογές, καμιά συμμαχία με καμιά πολιτική δύναμη και ειδικά με τους Καντέτους (συνταγματικό αστικό κόμμα, αντεπαναστατικό-φιλελεύθερο-μοναρχικό, εκφραστής των κεφαλαιοκρατών της πόλης και του χωριού). Θα καταγγείλει τις εκλογές επισημαίνοντας πως σε διαφορετική περίπτωση, θα δοθεί το μήνυμα πως το ζήτημα της επανάστασης έχει λήξει.

Ακόμα και έτσι, οι εργατικές και λαϊκές διαθέσεις δεν μπορούν να εξαλειφθούν. Οι τρουντοβίκοι, διάσπαση των Σοσιαλεπαναστατών, κόμμα μικροαστικής διαμαρτυρίας, θα εκλέξουν βουλευτές και στην πρώτη αλλά και στη δεύτερη Δούμα. Ήταν σαφές πως εδώ αντανακλώνται βαθύτερες αλλαγές στη ρωσική κοινωνία.

Ο Λένιν, τέλος, παραδέχεται ότι οι διαθέσεις της εργατικής τάξης είναι προσωρινά πεσμένες, όπως επισημαίνει, αλλά ότι η ερμηνεία γι' αυτό είναι πως η πάλη βρίσκεται σε μια καμπή. Σε αυτό το στοιχείο, άλλωστε, θα στηριχτεί αρκετά αργότερα προκειμένου

να κάνει αυτοκριτική για το ενδεχόμενο της ανάγκης εκλογικής παρέμβασης ακόμα και σε αυτές τις συνθήκες, όσο εχθρικές και αν ήταν.

Για τη Δεύτερη Δούμα (Φεβρουάριος-Ιούνιος 1907)

Η πρώτη Δούμα έχει διαλυθεί. Είναι άχρηστη για όλους. Για τον τσάρο γιατί δεν θέλει κανέναν επιτηρητή, διακοσμητικό ή πραγματικό, στην πολιτική του. Για τους Καντέτους και όλη την αντιπολίτευση, που έχουν υποβάλει 391 αιτήματα ενάντια στις κυβερνητικές αυθαιρεσίες με κανένα να μην γίνεται αποδεκτό, θα σημάνει τη συντριβή των αυταπατών περί εκπλήρωσης στοιχειωδών δημοκρατικών ελευθεριών (π.χ. απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων). Για την εργατική τάξη και τα πληθυσιακά αγροτικά στρώματα, θα αποτελέσει πραγματική κοροϊδία και συνέχιση της εκμετάλλευσης.

Από την άλλη μεριά, η επαναστατική φλόγα έχει κοπάσει. Τώρα η λενινιστική λογική προτάσσει άλλες ανάγκες. Θα υπενθυμίσει, πρώτα από όλα, ότι η ενεργός αποχή και το μποϊκοτάρισμα των εκλογών για την πρώτη Δούμα δεν

ήταν ζήτημα αρχής, αλλά σκοπιμότητας. Έπρεπε να βοηθήσει στο να καταλάβουν οι λαϊκές μάζες ότι η Δούμα ως θεσμός είναι ανίκανος και εχθρικός να λύσει τα ζητήματα που έθετε η επανάσταση. Ήταν αυτό το γενικότερο κοινωνικό και πολιτικό κλίμα που πίεζε και την αστική αντιπολίτευση εντός της Δούμας. Τώρα πια όμως, δεν υπήρχε λόγος αποχής, παρά τις δυσκολίες του εκλογικού συστήματος. Ο κοινοβουλευτισμός και η συμμετοχή σε αντιπροσωπευτικά σώματα για τους επαναστάτες σοσιαλδημοκράτες, άλλωστε, είναι ένα από τα μέσα διαφώτισης, διαπαιδαγώγησης και οργάνωσης του προλεταριάτου, είναι ένα από τα μέσα της πάλης των εργατών για την απελευθέρωσή τους. Πάντα, βεβαίως, κάνοντας συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης αναφορικά με την αναγκαιότητα συμμετοχής.

Η συμμετοχή στις εκλογές και με δεδομένες τις δυσχέρειες του εκλογικού συστήματος, θα θέσει το ζήτημα των εκλογικών συμμαχιών (για παράδειγμα, ο μενσεβίκος πια Πλεχάνοφ θα θέσει το ζήτημα της συμμαχίας όλων όσων θέλουν να αγωνιστούν ενάντια στο «παλιό καθεστώς»). Ο Λένιν τοποθετείται στη βάση της αυτοτέλειας του Κόμματος και στις εκλογές, στο κατώτερο επίπεδό τους, πριν την εκλογή εκλεκτόρων. Η πλεχανοφική γραμμή, αντιθέτως, σημαίνει την ενσωμάτωση του Κόμματος κατευθείαν στα αστικά σχέδια διαπραγμάτευσης της επανάστασης.

Ο Λένιν, ταυτόχρονα, αποδέχεται και προτείνει τις συμμαχίες στο επίπεδο των εκλεκτόρων. Με δύο όρους, όμως: Ο πρώτος, να είναι συμμαχίες με δυνάμεις που ακόμα και με ατελή τρόπο παλεύουν για την επαναστατική αλλαγή του πολιτεύματος. Ο δεύτερος, η οποιαδήποτε συμφωνία να είναι σαφής πριν τη διενέργεια των εκλογών, τόσο σε ό,τι αφορά τους κομματικούς υποψήφιους, όσο και με τα άλλα κόμματα. Η δε εκλογική καμπάνια, που θα πρέπει να γίνει με κατανοητό τρόπο προς την εργατική τάξη και τους αγρότες, είναι αναγκαίο να ωθήσει στην οργάνωση της επανάστασης, δηλαδή την

οργάνωση του προλεταριάτου και των επαναστατικών στοιχείων της αστικής δημοκρατίας.

Για την Τρίτη Δούμα (Νοέμβριος-Ιούνιος 1912)

Η περίοδος της Τρίτης Δούμας είναι η περίοδος της επαναστατικής ανάπαυλας, όπως σημειώνει ο Λένιν. Η εξέγερση στον στρατό και στον στόλο της Μαύρης Θάλασσας τον Ιούνιο του 1907 δεν είχαν μαζική απήχηση. Το πραξικόπημα της διάλυσης της Δεύτερης Δούμας από τον τσάρο δεν προκάλεσε μια πλατιά επαναστατική δράση. Το αντίθετο, οδήγησε σε εσωστρέφεια και ταλαντεύσεις μέσα στην πρωτοπορία, διώξεις και αντεργατικά χτυπήματα, φιλοσοφική και προγραμματική σύγχυση. Μέσα από όλους αυτούς τους παράγοντες μπορεί να εξηγηθεί και η μακροήμερη της ίδιας της τρίτης Δούμας, της μόνης που εξάντλησε την προβλεπόμενη πενταετία.

Το αίτημα για αποχή, που επαναλαμβάνεται τότε από μερίδα της Αριστεράς, είναι έωλο κατά το Λένιν. Ο μαρξισμός, θα επισημάνει, διαφέρει από όλες τις άλλες σοσιαλιστικές θεωρίες γιατί συνδυάζει θαυμάσια την επιστημονική νηφαλιότητα στη εκτίμηση της συγκεκριμένης κατάστασης με την αναγνώριση της σημασίας της επαναστατικής δραστηριότητας της ίδιας της εργατικής τάξης, καθώς έχει πάντα μεθοδολογικό του όπλο τη σύνδεση αυτών των δύο παραγόντων.

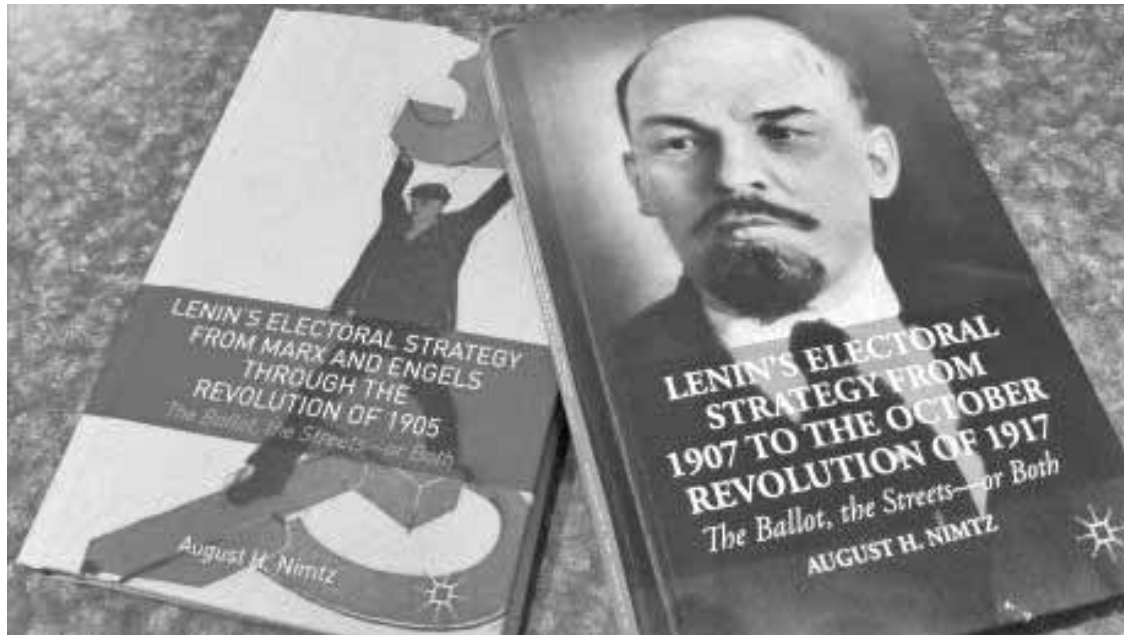
Τη στιγμή που σκοπός της αντίδρασης και των αστικών αντιπολιτευτικών δυνάμεων είναι να κάνουν την εργατική τάξη και τον επαναστατημένο λαό να ξεχάσει την επαναστατική παράδοση και εμπειρία του, τις μορφές πάλης, την δυνατότητά του για οργάνωση, τα συνθήματα και τις ιδέες που μπορεί να γεννά ο επαναστατικός αγώνας, καθήκον των μαρξιστών είναι να αξιοποιούν όλα τα μέσα που τους δίνονται, πάντα με αυτοτέλεια προγράμματος αλλά και οργανωτική, για να εκμεταλλευτούν όλο αυτό το οπλοστάσιο με στόχο την επανάσταση. Τονίζεται ότι μόνο με τον επαναστατικό αγώνα μπορεί να επιτευχθεί και κάπως σοβαρή και σταθερή βελτίωση της ζωής.

Ως συνέπεια, έρχεται η πρόταση είναι για συμμετοχή στις εκλογές. Για να μετατραπεί η μερική άνοδος του εργατικού κινήματος και των αγώνων σε γενική, για την ένταση των προσπαθειών ώστε το συνδικαλιστικό κίνημα να μετατραπεί σε επαναστατικό, ώστε η άμυνα στην επίθεση της εξουσίας να γίνει αντεπίθεση της εργατικής τάξης.

Άλλωστε, μέσα σε όλα τα ζητήματα αρχίζει και αναδύεται ένα ακόμα. Τα σύννεφα του επερχόμενου Α΄ Παγκόσμιου Πολέμου αρχίζουν να πυκνώνουν. Η Δεύτερη όπως και η Τρίτη Δούμα θα είναι όλο και πιο φιλοπόλεμες και

εθνικιστικές, επιχειρώντας να συνθλίψουν τους νέους εργατικούς αγώνες που προκύπτουν.

Ειδικά η Τρίτη Δούμα, έπειτα και από τις ακόμα πιο αντιδραστικές εκλογικές ρυθμίσεις, θα είναι αυτή που θα χαρακτηριστεί Δούμα των Λόρδων και Λακέδων ή Δούμα του Αφέντη, ακόμα πιο συντηρητική και υποταγμένη στον τσάρο, θα εκλέξει πρόεδρο Οκτωβριστή από τα πιο ακραία αντεπαναστα-

Ο Λένιν τοποθετείται στη βάση της αυτοτέλειας του κόμματος και στις εκλογές, στο κατώτερο επίπεδό τους, πριν την επιλογή των εκλεκτόρων. Ταυτόχρονα, αποδέχεται και προτείνει τις συμμαχίες στο επίπεδο των εκλεκτόρων με δύο όρους: Ο πρώτος, να είναι συμμαχίες των δυνάμεων που ακόμα και με ατελή τρόπο παλεύουν για την επαναστατική αλλαγή του πολιτεύματος. Ο δεύτερος, η οποιαδήποτε συμφωνία να είναι σαφής πριν τη διενέργεια των εκλογών.

τικά εθνικιστικά κόμματα της Ρωσίας και το 1910 τον μεγάλεμπορο και βιομήχανο Γκουτσκόφ.

Για την Τέταρτη Δούμα (Σεπτέμβριος 1915- Οκτώβριος 1917)

Η πρώτη δουλειά της Τέταρτης Δούμας θα είναι να εγκρίνει τις πολεμικές πιστώσεις που ζητούσε η κυβέρνηση για τη συμμετοχή της στον πόλεμο. Από τον Σεπτέμβριο του 1915 θα συνέλθει ξανά τον Φεβρουάριο του 1916 και τον Δεκέμβριο της ίδιας χρονιάς θα διαλυθεί, στο φόντο της κορύφωσης του επαναστατικού κύματος. Ουσιαστικά, με την εκπαράθωση του τσάρου τελειώνει η ζωή της. Θα συνεχιστεί μέχρι την οριστική διάλυσή της με τη μορφή των «ιδιωτικών συναντήσεων», δηλαδή των διάφορων αυθαίρετων μυστικοσυμβουλίων που συγκαλεί η Προσωρι-

νή Κυβέρνηση για να αναχαιτίσει την επανάσταση και τη μπολσεβίκικη δυναμική. Οι ίδιοι οι Οκτωβριστές, που και πάλι ηγεμονεύουν σε αυτή, θα διασπαστούν σε τρία κομμάτια αποτυπώνοντας εμφατικά τα εξουσιαστικά αδιέξοδα. Το φαινόμενο Ρασπούτιν, ενός διεφθαρμένου κομπογιαννίτη θεραπευτή ο οποίος κερδίζει την εύνοια της τσαρίνας, θα ξεχειλίσει το ποτήρι των ενδοαστικών συγκρούσε-

Ένα γενικό σύνθημα είναι αναγκαίο, τέτοιο που να δίνει την ευκαιρία για την ανάπτυξη μιας ολόπλευρης σοσιαλιστικής προπαγάνδας. Έτσι, προκύπτει το «δημοκρατία - δήμευση όλης της τσιφλικαδικής γης - οχτάωρη εργάσιμη ημέρα». Ταυτόχρονα, ψηλά στην προπαγάνδα των εκλογών τοποθετείται πλέον η επιχειρηματολογία γιατί η επανάσταση είναι και δικαιολογημένη και ωφέλιμη.

Διατηρείται η τακτική για τα δύο στάδια της εκλογικής διαδικασίας και γίνεται πιο συγκεκριμένη με ιεραρχήσεις. Όπου απαιτείται εκλογική συμφωνία μεταξύ των εκλεκτόρων για να ηττηθούν οι αντεπαναστάτες Οκτωβριστές, οι μαυροεκατονταρχίτες, συνάπτονται συμφωνίες με τρουνοβίκους, λαϊκούς σοσιαλιστές κ.τ.λ., με την επαναστατημένη αστική δημοκρατία.

Αντί επιλόγου

Η συμμετοχή ή η αποχή στις εκλογές, κατά τον Λένιν, είναι μια μορφή δράσης του Κόμματος, την οποία αξιοποιεί αναλύοντας πρώτα από όλα την κίνηση της εργατικής τάξης και του αγωνιζόμενου λαού. Συνδέεται με τη συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστα-

σης. Συνοψίζοντας, τον Μάη του 1920 έγραψε: «Όταν, τον Αύγουστο του 1905, ο τσάρος ανήγγειλε τη σύγκληση συμβουλευτικού "κοινοβουλίου", οι μπολσεβίκοι κήρυξαν αποχή - αντίθετα απ' όλα τα αντιπολιτευτικά κόμματα και τους μενσεβίκους - και η επανάσταση του Οκτώβρη του 1905 το σάρωσε πραγματικά. Τότε η αποχή αποδείχτηκε σωστή, όχι γιατί είναι γενικά σωστή η μη συμμετοχή στα αντιδραστικά κοινοβούλια, αλλά γιατί είχε εκτιμηθεί σωστά η αντικειμενική κατάσταση, που οδηγούσε στη γρήγορη μετατροπή των μαζικών απεργιών σε πολιτική, έπειτα σε επαναστατική απεργία και μετά σε εξέγερση». Στην πτυχή που αφορά πιο συγκεκριμένα τη συμμετοχή, δίνεται η αφορμή για την ακριβή περιγραφή των προγραμματικών όρων της εκλογικής μάχης, της διαμόρφωσης συμμαχιών (μπορούμε καλύτερα τώρα να εκτιμήσουμε τη διαστρέβλωση των λενινιστικών κριτηρίων για αυτές, υπό το φως του εκλογικού συστήματος της εποχής και με κριτήριο την θέση της επανάστασης στα εκλογικά προγράμματα των συμμάχων), των οργανωτικών καθηκόντων του Κόμματος.

Η γραμμή αυτή είχε και εκλογικές επιτυχίες, διόλου αμελητέες. Όμως, πέρα από αυτές, ήταν πολύτιμη γιατί εμπέδωσε τη σύνδεση του Κόμματος με την εργατική τάξη σε κάθε στροφή της ταξικής πάλης και την ανάδειξη μέσα από αυτήν των πρωταγωνιστών της επανάστασης του 1917. Το Κόμμα άλλαζε αλλάζοντας την ίδια την τάξη και με βάση τις ανάγκες της στάσης του στις εκλογές. Διατηρώντας πάντα τον επαναστατικό πυρήνα της ύπαρξής του.

Κριτήριο
η συγκεκριμένη
ανάλυση
της συγκεκριμένης
κατάστασης

Βασίλης Τσιράκης

Γιώργος Ανδρούτσος: Ένας ζωγράφος της εποχής μας

Ο εικαστικός Γ. Ανδρούτσος έχει συμμετάσχει σε δεκάδες ομαδικές εκθέσεις, έχοντας κερδίσει διεθνείς διακρίσεις και τώρα ετοιμάζει την 5^η ατομική του έκθεση στη Βαρκελώνη.

Αν τα αληθινά έργα τέχνης χαρακτηρίζονται από το λεγόμενο καλλιτεχνικό πλεόνασμα, δηλαδή την «υπεραξία» που προσδίδουν στο είδος της τέχνης που υπηρετούν, προτείνοντας νέες πρωτότυπες μορφές και τρόπους έκφρασης που συντονίζονται τόσο με το περιεχόμενο - μήνυμα που θέλει ο δημιουργός να κοινωνήσει, όσο και με την εποχή τους, τότε τα εικαστικά έργα του Γιώργου Ανδρούτσου ανεπιφύλακτα ανήκουν σε αυτή την κατηγορία.

Ο Γιώργος Ανδρούτσος είναι απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών και του τμήματος Φυσικής του ΑΠΘ, κάτοχος μεταπτυχιακού Διπλώματος στην Ιστορία της Φιλοσοφίας καθώς και διδακτορικού διπλώματος στη Φιλοσοφία της Τέχνης και εργάζεται ως καθηγητής εικαστικών στη δημόσια εκπαίδευση.

Έχει κάνει μέχρι σήμερα τέσσερις ατομικές εκθέσεις (Νίκαια Κυανή Ακτή, Παρίσι, Αθήνα, Λουτράκι) και όπως δήλωσε στο Πριν τώρα ετοιμάζει την 5^η ατομική του έκθεση που θα γίνει τον Ιούλιο στη Βαρκελώνη. Παράλληλα έχει συμμετάσχει σε 23 ομαδικές εκθέσεις σε διάφορες χώρες (Ιταλία, Γερμανία, Γαλλία, Ισπανία, Ιαπωνία, Βέλγιο κλπ), εννιά εκθέσεις εξωτερικού μπιενάλε-διεθνής σαλόνια και σε περισσότερες από 35 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα.

«Εσωτερικά Τοπία» είναι ο τίτλος που δίνουν αρκετοί εικαστικοί κριτικοί στις προσωπογραφίες του, ενώ οι περισσότεροι αδυνατούν να τις κατατάξουν σε ένα συγκεκριμένο καλλιτεχνικό εικαστικό ρεύμα. Άλλοι μιλούν για έναν ιδιότυπο εξπρεσιονισμό στον αντίποδα του αφηρημένου εξπρεσιονισμού και του σουρεαλισμού και άλλοι για έναν ιδιότυπο ρεαλισμό «όπου πολλά στρώματα πληροφορίας έχουν υπερτεθεί δίνοντας μία σύνοψη της πραγματικότητας».

«Η μεγάλη επιτυχία του Ανδρούτσου έγκειται στον τρόπο με τον οποίο ισορροπεί ανάμεσα στην αναπαράσταση και την αφαίρεση, στον τρόπο με τον οποίο η εργασία σε αυτά τα δύο διαφορετικά επίπεδα δημιουργεί μία βασική ένταση στην

οποία έρχονται να προστεθούν οι επιμέρους εντάσεις που χαρακτηρίζουν στο σύνολό τους τις προσωπογραφίες του», γράφει ο Θωμάς Συμεωνίδης, δρ. Αισθητικής και Φιλοσοφίας της Τέχνης στο άρθρο του «Για την απορία του προσώπου», αναφερόμενος στο έργο του.

Ενώ ο ίδιος ο Ανδρούτσος στην ερώτηση σε ποιο καλλιτεχνικό ρεύμα θα κατέτασσε τα έργα του, απαντά: «Δεν μπορώ να κατατάξω κάπου με βεβαιότητα τη δουλειά μου, όμως δεν είναι κάτι που με απασχολεί ιδιαίτερα. Ωστόσο μοιάζει να περιέχει μια έντονη εκφραστικότητα η οποία από μόνη της δεν αρκεί για να τη κατατάξω στο ευρύ φάσμα του εξπρεσιονισμού. Ο καθένας είναι ελεύθερος φυσικά να την τοποθετήσει όπου επιθυμεί. Στο μεταξύ, συμμετέχω στο διεθνές κίνημα Neutral-Ism που προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα στους τρεις πόλους των οπτικών τεχνών (αν μου επιτρέπεται ένας τέτοιος διαχωρισμός): τον αναπαριστατικό, τον εννοιολογικό και τον αφηρημένο».

Η απουσία χρωμάτων και η ένταση που δημιουργεί η έλλειψη αυτή ανάμεσα στο λευκό και το μαύρο, η χρήση ευτελών υλικών όπως κάρβουνο, μελάνι, μολύβι, και κιμωλία, αλλά και η απουσία φόντου, αποτελούν τα δομικά χαρακτηριστικά του έργου του. Η Ήρα Παπαποστόλου, κριτικός και ιστορικός τέχνης, αναφέρει σχετικά: «Ο Ανδρούτσος αρνείται να εμπλουτίσει εκφραστικά το τελικό αποτέλεσμα με χρωματικές παρεμβάσεις. Το μαύρο και το άσπρο αρκούν για να εκφράσουν το ψυχικό βάθος των ανθρώπων του».

Όσον αφορά στην απουσία φόντου στα έργα του και αν αυτή θα μπορούσε να εκληφθεί ως έλλειψη αλληλεπίδρασης με την εξωτερική πραγματικότητα, ο Θωμάς Συμεωνίδης αναφέρει σχετικά: «Ο Ανδρούτσος δεν διολισθαίνει ολοκληρωτικά στην αφαίρεση, δεν αποκρηύσει την αναπαράσταση. Η αφαίρεση στην προκειμένη περίπτωση δεν είναι μία αδυναμία αναπαράστασης, αλλά μία διερώτηση της αναπαράστασης. Η αφαίρεση φέρνει στην επιφάνεια τις μη ορατές σχέσεις ενός προσώπου με τον ίδιο του τον εαυτό, αλλά και

Οι τίτλοι έργων του «προδίδουν» με ένα τρόπο την αλληλεπίδραση του έργου με την κοινωνική πραγματικότητα

με τον κόσμο στον οποίο βρίσκεται».

Άλλωστε, θα προσθέταμε εμείς, τίτλοι έργων του όπως: *Συμβαίνει κάτι πίσω από την οθόνη*; ή *Υπάρχει ζωή πίσω από την οθόνη*; «προδίδουν» με ένα τρόπο την αλληλεπίδραση του έργου με την κοινωνική πραγματικότητα.

Ενώ ο ίδιος ο Ανδρούτσος αναφέρει σε συνέντευξη του σχετικά με την αλληλεπίδραση τέχνης και πολιτικής: «Θεωρώ ότι πάντα οι καλλιτεχνικές πράξεις είναι και πολιτικές, έτσι η σύγχρονη κρίσιμη και βίαιη εποχή δεν μπορεί να με αφήσει ασυγκίνητο μιας και εγώ ο ίδιος βιώνω όπως και χιλιάδες άλλοι συνάνθρωποί μου τις ολέθριες και βίαιες συνέπειες (φτωχοποίηση, εξαθλίωση, ισοπέδωση παιδείας-υγείας) των αστικών πολιτικών».

Όσον αφορά δε την δική του θεώρηση και τοποθέτηση για την σημερινή πολιτική πραγματικότητα υποστηρίζει σε

παλιότερες συνεντεύξεις του: «Ο κόσμος εξελίσσεται ραγδαία σε μια σκοταδιστική κοινωνία, αποτέλεσμα του σύγχρονου τρόπου παραγωγής αγαθών. Η ανάγκη της αγοράς για περισσότερο ανταγωνισμό και υπερ-εκμετάλλευση (πηγών και εργασιών) περνάει γοργά στις διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων. Ο αντιεπισημονικός ανορθολογισμός και η βαθιά προσήλωση σε εσωτερικά πιστεύω κερδίζει συνεχώς έδαφος σε μεγάλα κομμάτια πληθυσμού, παρ' όλη την τεράστια τεχνολογική και επιστημονική πρόοδο».

«Δεν μπορώ να σκεφτώ κάποιον/α καλλιτέχνη ή γενικά κάποιον άνθρωπο με ευαισθησίες που να μην επηρεάζεται από όλη αυτή τη συσσώρευση δυστυχίας που εντείνεται διαρκώς: πόλεμοι, μετανάστες, θάνατος, ναζισμός, στρατόπεδα, φτώχεια, ανεργία και ο κατάλογος δεν τελειώνει... Νομίζω ότι η βιαιότητα της γραφής μου, το ασπρόμαυρο σχέδιο και τα ευτελή υλικά (χαρτί, κάρβουνο κλπ.) είναι ο τρόπος μου να απεικονιστεί η έλλειψη ελπίδας και το εμπόριο της, αλλά και η απίστευτη βία της εποχής, είτε αυτή έχει τη μορφή των προηγούμενων (πόλεμος, φτώχεια κ.λπ.) είτε μέσω της μορφής των ΜΜΕ».

Ελένη Γήρα

Με συγκίνηση, τουλάχιστον τρεις γενιές αποχαιρέτησαν την ηθοποιό Άννα Παναγιωτοπούλου που πέθανε στα 76 της χρόνια παραμονή του Πάσχα.

Δεν είναι εύκολη η τέχνη της κωμωδίας -στο θέατρο, την τηλεόραση, τον κινηματογράφο- και ιδίως για μια γυναίκα ηθοποιό. Και η Άννα Παναγιωτοπούλου υπηρέτησε αυτή την τέχνη με έναν ιδιαίτερο, προσωπικό τρόπο. Με τη χαρακτηριστική βραχνή φωνή της που έκρυβε και μια δόση αυτοσαρκασμού, με τις συγκρατημένες εκφράσεις του προσώπου της. Ποτέ δεν υπήρξε «γατούλα».

Το βιογραφικό της είναι γνωστό, μπορούμε να το διαβάσουμε σε δεκάδες πηγές, και δεν έχει νόημα να το επαναλάβουμε εδώ. Μπορούμε όμως να επισημάνουμε κάποιες «μεγάλες στιγμές» στην καριέρα της που δεν σφράγισαν μόνο την ίδια αλλά και όσους είχαν την ευκαιρία να τις ζήσουν ως θεατές. Μια τέτοια μεγάλη στιγμή ήταν η επιθεώρηση *Κι εσύ χτενίζεσαι* που ανέβηκε το καλοκαίρι του 1973, στο Άλσος Παγκρατίου την εποχή της «φιλελευθεροποίησης» με τον Μαρκεζίνη.

Απλοί αλλά διαχρονικοί οι σίχοι του τραγουδιού του Λουκιανού Κηλαηδόνη που έδωσε τον τίτλο στην επιθεώρηση:

Όλα ωραία και καλά
κι εσύ απόψε τραλαλά
στο Άλσος να δροσίζεσαι,
εδώ ο κόσμος καίγεται
κι εσύ χτενίζεσαι.

Σήμερα που «ο κόσμος καίγεται», με διαφορετικό τρόπο από ό,τι το μακρινό 1973, οι δυτικές κυβερνήσεις δεν χτενίζονται απλώς, αλλά ρίχνουν λάδι στη φωτιά (στις φωτιές) του πολέμου.

Το Ελεύθερο Θέατρο, του οποίου η Άννα Παναγιωτοπούλου υπήρξε μία από τους πρωτεργάτες, ίσως να μην είχε γεννηθεί αν δεν είχε υπάρξει η δικτατορία και, ταυτόχρονα, η ανάγκη της συλλογικής αντίστασης. Το Ελεύθερο Θέατρο, που μετεξελιχθηκε στην Ελεύθερη Σκηνή, δεν ήταν απλώς ένα φυτώριο σπουδαίων καλλιτεχνών

αλλά και μια απόδειξη ότι οι συλλογικότητες είναι κάτι πολύ παραπάνω από το άθροισμα των μελών τους.

Η Άννα Παναγιωτοπούλου στάθηκε όρθια και δημιουργική ακόμα και μετά τη διάλυση της Ελεύθερης Σκηνης, σε μια εποχή που δεν ευνοούσε τη συλλογική καλλιτεχνική έκφραση. Υπήρξε ένας άνθρωπος καλλιεργημένος, σεμνός που πορεύτηκε με αξιοπρέπεια και κατάφερε να μη βουλιάξει σε μια άχαρη εποχή, στην εποχή του λαϊφστάιλ και της λεγόμενης «προσωπικής ατζέντας». Ιδίως την πρώτη δεκαετία της ιδιωτικής τηλεόρασης, με την καθοριστική συμμετοχή της στις *Τρεις Χάριτες* έγινε οικεία και αγαπητή σε ένα κοινό που δεν την είχε γνωρίσει από το θέατρο.

Αν και γόνος αστικής οικογένει-

Το Ελεύθερο Θέατρο,
ήταν μια απόδειξη ότι
οι συλλογικότητες
είναι κάτι πολύ
παραπάνω από
το άθροισμα
των μελών
τους

“

ας, η Άννα Παναγιωτοπούλου, ήταν μια λαϊκή καλλιτέχνη που με την τέχνη της άγγιζε και τον «βαθύ λαό» και όχι μόνο το κλασικό θεατρόφιλο κοινό. Απέδειξε ότι και η τηλεόραση μπορεί να λειτουργήσει σαν «λαϊκή τέχνη», και ασφαλώς σ' αυτό συνέβαλαν, πέρα από την ίδια, και άλλοι συνάδελφοί της και συντελεστές των τηλεοπτικών επιτυχιών της.

Η Άννα Παναγιωτοπούλου δεν έκανε γκριμάτσες, δεν ξεκαρδίζονταν η ίδια στα γέλια αλλά άφηνε το κωμικό στοιχείο να αναδύεται μέσα από τις καταστάσεις, έδινε χώρο στον «λόγο». Ήταν μια ηθοποιός που αγαπήθηκε και αποτυπώθηκε στη συλλογική μνήμη όχι μόνο χάρη στις θρυλικές ατάκες της αλλά και χάρη στο ήθος και την ακεραιότητά της.

ΤΑΙΝΙΑ

Sobibor: Η νικηφόρα εξέγερση κατά των ναζί

Το *Sobibor*, είναι μια ρωσική παραγωγισμένη ταινία του σκηνοθέτη Αλεξάντρ Χαμπένσκι για την -ίσως- μοναδική πετυχημένη εξέγερση των κρατουμένων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το φιλμ «έσπασε ταμεία» στη Ρωσία το 2018 και προβάλλεται στην Αθήνα (με την ευκαιρία του εορτασμού της ημέρας αντιφασιστικής νίκης) στο Studio New Star art cinema. Η ηρωική εξέγερση και η απόδραση -με βαρύ τίμημα- από το στρατόπεδο οργανώθηκε από τον -εβραϊκής καταγωγής- αξιωματικό του σοβιετικού στρατού Αλεξάντρ Πετσέρσκι. Τον Οκτώβριο του 1943 τρεις μόλις εβδομάδες μετά τη σύλληψή του από τους ναζί ο Πετσέρσκι πείθει τους κρατούμενους στο ομώνυμο στρατόπεδο στην Πολωνία να ξεγερθούν. Η κινηματογραφική οπτική του Χαμπένσκι, που περιλαμβάνει πολύ σκληρές εικόνες, βρίσκεται πιο κοντά στην ωμή περιγραφή του Ολοκαυτώματος της *Λίστας του Σίντλερ* παρά στην αφαιρετική προσέγγιση που είδαμε πρόσφατα στη *Ζώνη Ενδιαφέροντος*. Καλλιτεχνικά πάντως η ταινία δεν φτάνει στο ύψος αντιπολεμικών αριστουργημάτων όπως το συγκλονιστικό *Έλα να δεις* του 1985. Παρά τις αδυναμίες της, είναι μια δυνατή και διδακτική -αν και δύσκολη- ταινία για συγκλονιστικά γεγονότα που το Χόλιγουντ και η επίσημη ιστοριογραφία προσπερνάνε. Συμβάλλει με έναν τρόπο στην κατανόηση της φρίκης του ναζισμού και στην ανάδειξη της σημασίας της αντιφασιστικής πάλης σε μια εποχή που οι νικητές του «ψυχρού πολέμου» ξαναγράφουν την ιστορία και προσπαθούν να υποβαθμίσουν -εξαφανίσουν τον καθοριστικό ρόλο της Σοβιετικής Ένωσης στη νίκη κατά του φασισμού.

Αποχαιρετισμός στην αντιφασίστρια Ανζελίκ Κουρούνη

Εφυγε πρόωρα από τη ζωή χτυπημένη από τον καρκίνο, η αντιφασίστρια δημοσιογράφος και δημιουργός ντοκιμαντέρ Ανζελίκ Κουρούνη που μέσα από τις ανταποκρίσεις της από την Ελλάδα σε γαλλικά Μέσα και τα βραβευμένα ντοκιμαντέρ της *Χρυσή Αυγή-Προσωπική Υπόθεση* και *Χρυσή Αυγή-Υπόθεση όλων μας* είχε αποκαλύψει τη δράση της νεοναζιστι-

κής εγκληματικής οργάνωσης. «Η καταδίκη της Χρυσής Αυγής έδειξε πως μπορούμε να κερδίσουμε, έστω κι αν αυτό πήρε δεκαετίες», είχε δηλώσει στο *Prin* σε συνέντευξη που μας είχε παραχωρήσει το 2022 λίγο μετά την προβολή του τελευταίου ντοκιμαντέρ της. Με τα δικά της λόγια: «Είμαι δημοσιογράφος, ο σύντροφός μου είναι Εβραίος, ένας γιος μου είναι αναρ-

χικός και ένας γκέι, η ίδια είμαι αριστερή φεμινίστρια και κόρη μεταναστών. Αν η Χρυσή Αυγή έρθει στην εξουσία το μόνο της πρόβλημα θα είναι σε ποιο βαγόνι να μας βάλει». Το έργο και η συνεισφορά της Ανζελίκ στο αντιφασιστικό μέτωπο, αποτελούν πολύτιμη παρακαταθήκη σε μια περίοδο που απειλούνται οι κατακτήσεις και οι νίκες του κινήματος.

Γαλλία

Κώστας Μπουγιούκος

Το «κλομπ» του αντισημιτισμού στο «μακρύ χέρι» του κράτους

► Άγρια επιχείρηση καταστολής με ιδεολογικό περίβλημα

Στη χώρα η οποία γέννησε τον Διαφωτισμό, η κυβέρνηση Μακρόν και Αττάλ παραδίδει μαθήματα στήριξης του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ και της κυβέρνησής του και, ταυτόχρονα, καταστολής όλων όσοι τολμούν να αντιστέκονται στις σιωνιστικές πολιτικές του και στη συνεχιζόμενη σφαγή των Παλαιστινίων. Παράλληλα, όλοι οι μηχανισμοί των «δυτικών φιλελεύθερων δημοκρατιών» έχουν αναλάβει ανάλογη δράση.

Υπάρχει μια αναντίρρητη θέση στο συνεχιζόμενο για όγδοο μήνα έγκλημα σε βάρος του παλαιστινιακού λαού στην Γάζα (και στη Δυτική Όχθη) από τις ένοπλες δυνάμεις του Ισραήλ: η διαφύλαξη κάθε τι ανθρώπινου στον κόσμο μας περνάει μέσα από τον τερματισμό της ανεξέλεγκτης σφαγής δεκάδων χιλιάδων παιδιών και γυναικών, της ασταμάτητης ισοπέδωσης κάθε δραστηριότητας σε αυτή τη στενή λωρίδα γης με πάνω από 100.000 βόμβες (ως σήμερα).

Αυτή η αναντίρρητη θέση μοιάζει να έχει γίνει κοινό κτήμα της πλειοψηφίας των λαών σε όλο τον κόσμο. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη, σε κάθε ημισφαίριο, στην Ανατολή και τη Δύση εκατομμύρια άνθρωποι έχουν λάβει ξεκάθαρη θέση: να σταματήσει η γενοκτονία τώρα, να ελευθερωθεί η Παλαιστίνη! Και όταν οι λαοί έχουν ξεκάθαρες θέσεις, οι κάθε λογής εξουσίες των αστικών τάξεων ανασύρουν πανικόβλητες τις πιο μαύρες και σκοτεινές πρακτικές τους. Πρακτικές που γνωρίζουμε σχεδόν με μαθηματική ακρίβεια πού οδηγούν ιστορικά.

Το μακρύ μαύρο χέρι των «δυτικών φιλελεύθερων δημοκρατιών», λοιπόν, αναγκάστηκε να αναλάβει δράση καθώς οι λαοί του κόσμου μιλούσαν για το δίκιο και κατέκλυζαν κατά χιλιάδες τους δρόμους κάθε μεγάλης πόλης του πλανήτη. Ένα τεράστιο, συστηματικό και οργανωμένο πρόγραμμα καταστολής, φίμωσης κάθε φωνής η οποία δεν στήριζε ξεδιάντροπα τους εγκληματίες του Ισραήλ, λογοκρισίας αλλά και

διώξεων ξεκίνησε από τις χώρες που βρίσκονται στην πρωτοπορία του μαύρου μπλοκ της αντίδρασης και της παγκόσμιας τρομοκρατίας - ΗΠΑ, Γαλλίας, Γερμανίας και Αγγλίας.

Τις τελευταίες μέρες βιώνουμε το τεράστιο κύμα της παγκοσμίων διαστάσεων φοιτητικής Ιντιφάντα που αγκαλιάζει πολλές χώρες και εκατοντάδες εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ξεκινώντας από τα πιο «λαμπερά» πανεπιστήμια των ΗΠΑ, εξαπλώθηκε σαν μια φωτιά που καίει στην καρδιά των ελίτ της Δύσης. Οι εικόνες καταστολής είναι ανατριχιαστικές, θυμίζοντας εικόνες της περιόδου 1968-'72 στις ίδιες χώρες.

Ειδικά στη Γαλλία, από τον Οκτώβριο του 2023 μέχρι πριν λίγες μέρες, περισσότερα από 350 άτομα, που «όπως τυχαίως» είναι πρωτοπόροι αγωνιστές/-στριες σε συνδικάτα, μέλη και στελέχη κομμάτων και οργανώσεων της Αριστεράς, μέχρι και υποψήφιας στις ευρωεκλογές, έχουν κληθεί από τους εισαγγελείς του κράτους για απολογία με κατηγορίες «αντισημιτισμού» και «υποκίνησης της τρομοκρατίας».

Η κυβέρνηση Αττάλ και Μακρόν, μέσω της παρέμβασης του κράτους στη «Γαλλική Δημοκρατία» των κρατικά διορισμένων «νομαρχών» (prefet), έχει προχωρήσει σε πληθώρα ακυρώσεων και απαγορεύσεων εκδηλώσεων και προεκλογικών ομιλιών, με προσχήματα που μόνο μειδίαμα προκαλούν για τη γελοιότητα και τον πατερναλισμό τους: «Για να προστατευτεί η ασφάλεια της εκδήλωσης και των

Όταν η κοινή λογική και η κοινή γνώμη ταυτίζονται, τότε αναλαμβάνει δράση η καταστολή και η λογοκρισία

συμμετεχόντων». Είναι κάτι που αφορά ήδη πολλούς - από την Τζούντιθ Μπάτλερ στο δημαρχείο του Παρισιού μέχρι τη Γαλλο-Παλαιστίνια υποψήφια με την «Ανυπότακτη Γαλλία» στις ευρωεκλογές, Ρίμα Χασάν, σε πανεπιστήμια.

Συντονισμένη στο ίδιο μήκος κύματος και η δικαστική εξουσία, έχει απαγορεύσει την είσοδο στην χώρα σειράς ατόμων, με τελευταίο τον πρύτανη του πανεπιστημίου της Γλασκόβης και χειρουργό Γασάν Αμπού-Σίτα, αυτή την εβδομάδα. Και μάλιστα, με επίκληση του ευρω-εντάλματος που είχε εκδώσει η Γερμανία (όπως και στην περίπτωση Βαρουφάκη) και όχι η Γαλλία και ενώ ήταν προσκεκλημένος για ομιλία στο ίδιο το γαλλικό κοινοβούλιο - αυτό και αν ξεπερνάει κάθε νοήμονα άνθρωπο.

Είναι γνωστό ότι η χρήση της ταμπέλας της «τρομοκρατίας» έχει μακρά ιστορία στις δυτικές δημοκρατίες, όντας μια έννοια ακορντεόν που μεγαλώνει και μικραίνει κατά το δοκούν. Όμως, η έννοια του «αντισημιτισμού» έχει μια ιδιαίτερη σημασία και ευαισθησία, καθώς εισήχθη δικάως προκειμένου να αποτρέψει τα ρατσιστικά εγκλήματα και τους διωγ-

μούς που συνέβησαν στην ήπειρο που ζούμε και οδήγησαν στο Ολοκαύτωμα. Μετατρέποντας όμως τον αντισημιτισμό σε λάστιχο και κολλώντας τον σαν τσίχλα σε κάθε φωνή που δεν συμβαδίζει με την ακροδεξιά, φυλετική και θρησκευτική παράνοια της κυβέρνησης του Ισραήλ, στην πράξη ακυρώνεται η ίδια η ουσία του που είναι να προφυλάσσει τους Εβραίους στο θρήσκευμα και την καταγωγή. Κάπως έτσι, οι πραγματικοί ακροδεξιοί αντισημίτες, οι οποίοι στηρίζουν τη γενοκτονία του Ισραήλ, μένουν στο απυρόβλητο.

Πρακτικά, το πλέγμα των τριών εξουσιών που έχουν απομείνει στη δυτική αστική δημοκρατία (μιας και η εκτελεστική εξουσία έχει περιπέσει στη διεκπεραίωση και η νομοθετική στην απλή επικύρωση ήδη ειλημμένων αποφάσεων), των ΜΜΕ, της αστυνομίας και του δικαστικού συστήματος, λειτουργεί σε απόλυτο συντονισμό από τις πρώτες μέρες του μακελειού στην Γάζα. Αξίζει να θυμίσουμε ότι η Γαλλία ήταν η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που έσπευσε να απαγορεύσει τις πορείες αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη από τις αρχές του Οκτώβρη, ενώ λίγο αργότερα άρχισαν οι πρώτες δικαστικές κλήσεις σε απολογίες και διώξεις και, τέλος, τα συστηματικά ψεύδη και η παραπληροφόρηση από κάθε λογής δημοσιολόγο του ισραηλινού λόμπι στα ΜΜΕ.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η εμφάνιση του γνωστού ψευτοφιλόσοφου Μπερνάρ-Ανρί Λεβί (γνωστού για την πλήρη στήριξη κάθε ιμπεριαλιστικού πολέμου της Δύσης και του διαμελισμού του Ιράκ και του Αφγανιστάν) σε αμέτρητες εκπομπές από την αρχή της σφαγής στην Παλαιστίνη. Με πιο πρόσφατη μια κοινή εμφάνιση με τον πρωθυπουργό Αττάλ σε γκαλά που διοργάνωνε ένας εβραϊκός σύνδεσμος στο Παρίσι ο οποίος διατηρεί επαφές με τα ακροδεξιά μέλη της κυβέρνησης Νετανιάχου.

Οδηγούμαστε, λοιπόν, προς τις ευρωεκλογές στη Γαλλία και την υπόλοιπη Ευρώπη με τις δυνάμεις του συστήματος να εφαρμόζουν πρακτικές που στήριζαν και προμοδοτούν την Ακροδεξιά, η οποία οδεύει προς αποτελέσματα-ρεκόρ σε όλη την ήπειρο. Οδηγούμαστε προς τις ευρωεκλογές με τους λαούς του κόσμου στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Η στήριξη και η ανάπτυξη των οργανωμένων κομμουνιστών σε κάθε χώρα και διεθνώς είναι η μόνη διέξοδος που θα συνεχίσει την ιστορία με την σωστή πλευρά. Με την Παλαιστίνη ως την λευτεριά!

ΗΠΑ

ανταπόκριση
Βαγγέλης Ηλιάς*

Το πολιτικό σύστημα και το κατεστημένο των ΗΠΑ έχει επιδοθεί σε μια εκστρατεία άγριας και συστηματικής καταστολής απέναντι σε φοιτητές και πανεπιστημιακούς που μετέχουν στις καταλήψεις και τις εκδηλώσεις αλληλεγγύης υπέρ των Παλαιστινίων.

Η νεολαία είναι στη σωστή πλευρά της ιστορίας

«όμορφο που πρέπει κανείς να παρακολουθεί», ενώ την προηγούμενη Πέμπτη χαρακτήρισε τους διαδηλωτές «ριζοσπαστικούς και τρελούς αριστερούς». Ο Μπάιντεν, από την πλευρά του, εμφανίστηκε δημοσίως πιο ψύχραιμος και υποστήριξε πως «πρέπει να σεβόμαστε την ειρηνική διαμαρτυρία». Βέβαια, αμέσως μετά ξεκαθάρισε πως «η βίαιη διαμαρτυρία δεν προστατεύεται». Το τι εννοούσε γίνεται ξεκάθαρο από το ότι η αστυνομία έχει εισβάλει σε πάνω από τα μισά κατειλημμένα ιδρύματα από την ημέρα που έγινε η δήλωση αυτή.

στη Γάζα και των επερχόμενων προεδρικών εκλογών. Χαρακτηριστικό είναι πως οι φοιτητές βροντοφωνάζουν στις συνελεύσεις τους: «Δεν θα ψηφίσω τους Δημοκρατικούς τον Νοέμβριο». Άλλοι αναφέρουν πως «οι αμερικανικές εκλογές ήταν πάντα μια επιλογή μεταξύ δύο ξένων προς τα συμφέροντά μας» ενώ όλο και πιο συχνά προκύπτει το ερώτημα «Τι πρέπει να κάνουμε;».

Στην άλλη μπάνα, το αντιπολεμικό κίνημα που μπαίνει στην 4^η εβδομάδα κινητοποιήσεων ψάχνει πως θα απαντήσει στο όργιο καταστολής, αλλά

ξεχωρίσουμε την SJP (Φοιτητές για τη Δικαιοσύνη στην Παλαιστίνη) η οποία συνδιοργανώνει σε εβδομαδιαία πλέον βάση συνελεύσεις στα πανεπιστήμια. Αλλά και μικρότερες, όπως η Jewish Voice for Peace (Εβραϊκή Φωνή για την Ειρήνη) ή το People's Forum που δρουν εντός κι εκτός πανεπιστημίων, αναλαμβάνοντας σημαντικές πρωτοβουλίες. Σε ορισμένες από αυτές τις συλλογικότητες παρεμβαίνουν και πολιτικές δυνάμεις όπως το Κόμμα για τον Σοσιαλισμό και την Απελευθέρωση) ή οι Επαναστάτες Κομμουνιστές της Αμερικής.

Στο πλευρό των φοιτητών, φυσικά, δραστηριοποιούνται και αρκετά σωματεία. Τη Δευτέρα 6 Μαΐου, σωματεία που εκπροσωπούν πάνω από 100.000 πανεπιστημιακούς σε 58 ιδρύματα, καταδίκασαν τις επιθέσεις σε φοιτητές κι εργαζόμενους που συμμετείχαν σε φιλοπαλαιστινιακές διαδηλώσεις και κάλεσαν τις πανεπιστημιακές αρχές να σεβαστούν την ελευθερία του λόγου και το δικαίωμα στη διαδήλωση. Πολλά μάλιστα από αυτά τα σωματεία ιδρύθηκαν την προηγούμενη τετραετία, σε μια περίοδο αναζωογόνησης του εργατικού κινήματος στις ΗΠΑ.

Οι παραπάνω εξελίξεις δεν μπορούν, άλλωστε, να ιδωθούν σαν ξεχωριστά πεδία. Από το περασμένο φθινόπωρο μέχρι και σήμερα, 50 εργαζόμενοι της Google έχουν απολυθεί ως απάντηση της εταιρίας σε καταγγελίες τους για συμμετοχή του τεχνολογικού γίγαντα σε κοινό πρότζεκτ κόστους άνω του ενός δισ. δολαρίων με τον ισραηλινό στρατό. Αντίστοιχα, πάνω από 300 εργαζόμενοι στην Apple προχώρησαν σε δημόσια καταγγελία σχετικά με τις παράνομες και εκδικητικές απολύσεις υπαλλήλων της εταιρίας που εξέφρασαν «φιλοπαλαιστινιακές» απόψεις. Αρκετοί από αυτούς πήραν τον λόγο στην πολυπληθή πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση που έλαβε χώρα στην πλατεία Φόλεϊ της Νέας Υόρκης, τη μεγαλύτερη των τελευταίων δεκαετιών...

* Μεταπτυχιακός Φοιτητής Δημοσιογραφίας

Η καταστολή όσων διαδηλώνουν στις ΗΠΑ υπέρ της Παλαιστίνης δεν είναι κάτι καινούργιο. Ήδη, από τον Οκτώβρη του 2023, οπότε και το δυναμικό κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό άρχισε να ξεδιπλώνεται, εκατοντάδες φοιτητές/-τριες έχουν αποβληθεί από αρκετά πανεπιστήμια. Παράλληλα, δεκάδες καθηγητές/-τριες έχουν απολυθεί μόνο και μόνο επειδή τόλμησαν να υπερασπιστούν αντιπολεμικές θέσεις.

Την εκστρατεία ποινικοποίησης του αγώνα στηρίζει ενεργά και το αστικό πολιτικό σύστημα που εκφράζεται μέσα από το δίπολο Δημοκρατικών-Ρεπουμπλικάνων. Ο Τραμπ, ο οποίος στηρίζει άνευ όρων το Ισραήλ, έδωσε από νωρίς τον πολιτικό τόνο «εξυμνώντας» τις αστυνομικές επιχειρήσεις ως κάτι

Βέβαια, η δυναμικότητα των κινητοποιήσεων δεν επιτρέπει στο μπλοκ των Δημοκρατικών να εμφανιστεί με ενιαία στάση και αυτό έχει μία πολιτική σημασία. Ενδεικτική είναι η παρέμβαση του Μπέρνι Σάντερς, ο οποίος δήλωσε στο Associated Press: «Καταλαβαίνω ότι πολλοί άνθρωποι σε αυτή τη χώρα δεν είναι ενθουσιασμένοι με τον Μπάιντεν για διάφορους λόγους και το νιώθω αυτό. Και διαφωνώ έντονα μαζί του, ειδικά για το τι συμβαίνει στη Γάζα».

Γιατί όμως, άραγε, ο Σάντερς προχώρησε σε τέτοιες δηλώσεις; Είναι τα φιλοπαλαιστινιακά του αισθήματα που τώρα βγαίνουν στην επιφάνεια; Μάλλον όχι... Στην αμερικανική κοινωνία (ιδιαίτερα στη νεολαία) συντελούνται σημαντικές διεργασίες στο φόντο της γενοκτονικής επίθεσης

Το πολύμορφο κίνημα προκαλεί έντονες αναταράξεις στους Δημοκρατικούς, ενόψει των προεδρικών εκλογών του Νοεμβρίου

και στην προσπάθεια ενσωμάτωσής του. Πρώτος σταθμός είναι στις 24-26 Μαΐου, όταν οργανώνεται στο Ντιτρόιτ «Παναμερικανική Δαϊκή Συνδιάσκεψη για την Παλαιστίνη» με τη συμμετοχή μέχρι στιγμής άνω των 15 οργανώσεων και στόχο τον καλύτερο συντονισμό των δράσεων στη χώρα. Ανάμεσά τους πρέπει να

Ευρώπη

Δυναμώνει η αλληλεγγύη στη Γάζα

Μπορεί οι φοιτητές της Ευρώπης να καθυστέρησαν κάπως σε αυτή τη φάση έναντι εκείνων στις ΗΠΑ, από τη στιγμή που ξεκίνησαν όμως, οι διαμαρτυρίες, οι διαδηλώσεις και οι καταλήψεις τείνουν πλέον να γίνουν καθημερινό φαινόμενο. Ανάμεσά τους και το Άμστερνταμ, που αυτή την εβδομάδα κυριάρχησε καθώς οι ειδικές δυνάμεις της αστυνομίας εισέβαλαν στο πανεπιστήμιο της ολλανδικής πόλης και, αφού διέλυσαν τα αυτοσχέδια φράγματα, χτύπησαν στο ψαχνό και προχώρησαν σε συλλήψεις, προκαλώντας κύμα διαμαρτυρίας και από πολλούς διδάσκοντες. Ωστόσο, ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός -και πιθανότερος επόμενος ΓΓ του ΝΑΤΟ- Φρανκ Ρούτε, έσπευσε να επιρρίψει την ευθύνη στους φοιτητές, κατηγορώντας τους για βανδαλισμούς και άσκηση βίας κατά της αστυνομίας.

Το Άμστερνταμ δεν ήταν, πάντως, η εξαίρεση. Μεγάλες διαδηλώσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη έγιναν και σε άλλες πόλεις της Ολλανδίας, όπως η Ουτρέχτη, ενώ κινητοποιήσεις έγιναν στα πανεπιστήμια της Ζυρίχης στην Ελβετία, των Βρυξελλών και της Γάνδης στο Βέλγιο, του Δουβλίνου στην Ιρλανδία και σε αρκετά επί ισπανικού εδάφους, όπως στη Μαδρίτη και τη Βαλένθια, ενώ διαρκώς ξεπηδούν και άλλες εστίες αντίστασης. Σε όλες, μάλιστα, εκτός από την απαίτηση για άμεση κατάπαυση του πυρός στη Γάζα και για τον τερματισμό της σφαγής των Παλαιστινίων, κυριαρχούν τα αιτήματα της διακοπής κάθε μορφής συνεργασίας με ισραηλινά ιδρύματα και επιχειρήσεις, που με τον τρόπο τους συμβάλλουν στον πόλεμο, την κατοχή, το apartheid και την καταπίεση του παλαιστινιακού λαού.

Την ίδια στιγμή, το κύμα των αντιδράσεων έφτασε και στο Μάλμε της Σουηδίας, όπου διαδηλωτές «πολιόρκησαν» τον χώρο διεξαγωγής της Eurovision απαιτώντας ανάμεσα στα άλλα και την αποβολή του Ισραήλ. Αλλά και στην πρωτεύουσα της ΕΕ (και του ΝΑΤΟ), εκατοντάδες υπάλληλοι του μηχανισμού της έκαναν στάση εργασίας και συγκεντρώθηκαν μπροστά στο κεντρικό κτίριο, προβάλλοντας ανάλογα αιτήματα.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Τα μηνύματα του Σι στην Ευρώπη

Η περιοδεία που πραγματοποίησε αυτή την εβδομάδα στην Ευρώπη ο πρόεδρος της Κίνας, Σι Τζινπίνγκ, είχε έντονους συμβολισμούς. Επιλέγοντας τη Γαλλία ως πρώτο σταθμό του, φανέρωσε ότι τη θεωρεί «αδύναμο κρίκο» και πιο ευάλωτη στο φλερτ και τις πιέσεις του Πεκίνου – κάτι, άλλωστε, που φαίνεται να ισχύει και για τον Πούτιν ο οποίος, παρά τις απειλές Μακρόν για αποστολή στρατού στην Ουκρανία, είδε τον Γάλλο πρόεδρο να είναι από τους λίγους κρατών-μελών της ΕΕ που παραβρέθηκαν στην ορκωμοσία του. Στη συνέχεια, από το Βελιγράδι όπου βρέθηκε στην επέτειο των 15 ετών από τον βομβαρδισμό της κινεζικής πρεσβείας από τους αμερικανονατοϊκούς, έστειλε εμπέσωσ πλην σαφώς μήνυμα στην Ουάσιγκτον ότι «δεν ξεχνά». Στην Ουγγαρία, τέλος, επιβεβαίωσε πως την αντιμετωπίζει ως μια ειδική περίπτωση εντός της ΕΕ – κάτι που επίσης κάνει η Μόσχα.

Μερικές εικόνες είναι εξαιρετικά σκληρές – τόσο ώστε πολλοί να διστάζουν να τις δημοσιεύουν. Η πραγματικότητα, όμως, είναι ακόμη πιο σκληρή. Όσοι αρνούνται να τη δουν κατάματα, να την καταδικάσουν και να αντιδράσουν, σταδιακά γίνονται συνένοχοι στο έγκλημα. Όπως αυτό που συντελείται από το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ εδώ και 7 μήνες στη Γάζα.

► «Ξεπλήρωσαν» ΕΕ-ΗΠΑ στη Βόρεια Μακεδονία

Σε θρίαμβο του εθνικιστικού VMRO-DPMNE και συντριβή των κυβερνώντων Σοσιαλδημοκρατών του SDSM εξελίχθηκαν οι διπλές εκλογές που διεξήχθησαν στη Βόρεια Μακεδονία την περασμένη Τετάρτη – βουλευτικές και δεύτερος γύρος των προεδρικών. Η νέα πρόεδρος της χώρας, Γκορντάνα Σιλιάνοφσκα, εξελέγη με ποσοστό 65%, ενώ η άλλη κάλλη ανέδειξε πρώτο το VMRO με 43% και 59 από τις 120 έδρες, ενώ το

SDSM έχασε σχεδόν τα τρία πέμπτα της επιρροής του και υποχώρησε στο 15% και μόλις 19 έδρες, κατακτώντας με ελάχιστη διαφορά την τρίτη θέση από το μεγαλύτερο (και συγκυβερνών) κόμμα της αλβανικής μειονότητας. Σημαντικά αύξησε τις δυνάμεις του και το Levica, το οποίο συγκέντρωσε 6,8% και 6 έδρες. Κάπως έτσι «ξεπληρώθηκαν» οι εκβιασμοί από ΕΕ και ΗΠΑ, που επέβαλαν τις ταπεινωτικές συμφωνίες με Ελλάδα και Βουλγαρία στο όνομα της «ευρωπαϊκής προοπτικής»...

► Κυβέρνηση με ακροδεξιά στην Κροατία

Ένα ακόμη ακροδεξιό κόμμα έγινε εταίρος σε κυβέρνηση κράτους-μέλους της ΕΕ. Πρόκειται για την Κροατία, όπου το HDZ (Κροατική Δημοκρατική Ένωση) του απερχόμενου πρωθυπουργού Αντρέι Πλένκοβιτς συμφώνησε με το εθνικιστικό-ρατσιστικό Κίνημα της Πατρίδας (DP), κάνοντας αποδεκτούς τους όρους του – ανάμεσα στους οποίους η σκληρή στάση απέναντι στη σερβική μειονότητα και το κόμμα της και η μη συνεργασία

με το αριστερό οικολογικό κίνημα Mozemo. Μετά από αυτή την εξέλιξη και εφόσον η νέα κυβέρνηση λάβει ψήφο εμπιστοσύνης στην 151μελή βουλή (που είναι και το πιθανότερο), η Κροατία έρχεται να προστεθεί στο κλαμπ που έχουν συγκροτήσει μέχρι σήμερα μια σειρά χώρες, με κορυφαία την Ιταλία της Τζόρτζια Μελόνι. Ένα κλαμπ το οποίο, μετά από τις επικείμενες ευρωεκλογές και καθώς τα ακροδεξιά κόμματα αποδεικνύονται ολοένα πιο «καλά παιδιά», αναμένεται σταδιακά να μεγαλώσει.

Κόσμος **Γνώριμα**

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Η Γιορτή της Μητέρας δεν αφορά τις Παλαιστίνιες στη Γάζα

Εχουν περάσει περίπου δύο μήνες από τότε που ειδικό του ΟΗΕ υποστήριξαν δημοσίως πως υπήρχαν βάσιμες αιτιάσεις ότι γυναίκες και κορίτσια στην Παλαιστίνη δέχονταν σεξουαλικές επιθέσεις και κακοποίηση από ισραηλινούς στρατιώτες. Τα αδικήματα περιλάμβαναν βιασμούς και απειλές βιασμών καθώς και πράξεις σεξουαλικού εξευτελισμού.

Η υπόθεση αυτή ήρθε, κατά κάποιον τρόπο, να «ισορροπήσει» τη συζήτηση για τη σεξουαλική βία την οποία φέρονται να άσκησαν ένοπλοι της Χαμάς εναντίον ισραηλινών γυναικών κατά την επιχείρηση της 7^{ης} Οκτώβρη. Προφανώς πρόκειται για μια ισορροπία τρόμου. Αν, όμως, στην τελευταία περίπτωση, ο ισραηλινός μηχανισμός προπαγάνδας ανέλαβε την εργαλειοποίησή της με την εξασφάλιση της διεθνούς προβολής του θέματος, ανάμεσα στα άλλα κυκλοφορώντας τάχιστα το (διαθέσιμο δωρεάν online) ντοκιμαντέρ «Screams Before Silence», οι περιπτώσεις

σεξουαλικής κακοποίησης γυναικών της Παλαιστίνης από τον ισραηλινό στρατό είναι ένα θέμα που έχει συζητηθεί καταφανώς λιγότερο, δεν έχει καταγραφεί συστηματικά και δεν έχει οπτικοποιηθεί. Και δυστυχώς, δεν είναι το μοναδικό βάσανο στο οποίο υποβάλλεται ο γυναικείος πληθυσμός της Γάζας.

Περίπου 10.000 γυναίκες έχουν δολοφονηθεί έως τώρα από τους βομβαρδισμούς και τις επιχειρήσεις, στη συντριπτική τους πλειοψηφία άμαχες. 37 Παλαιστίνιες μητέρες χάνουν τη ζωή τους καθημερινά με αποτέλεσμα 19.000 παιδιά να έχουν μείνει ορφανά. Κάπου 60.000 υπολογίζονται οι έγκυες γυναίκες στη Δωρίδα της Γάζας και πολλές εξ αυτών υποφέρουν από αναιμία, λόγω ελλειπούς σίτισης. 180 γυναίκες την ημέρα γεννούν με κίνδυνο της ζωής τους, χωρίς αναισθησία και αποστείρωση, ενώ οι αποβολές έχουν αυξηθεί κατά 300%. Αν τα βρέφη τους επιβιώσουν, για τις

περισσότερες μητέρες θα ακολουθήσει μια περίοδος τυραννίας αφού η ελλιπής σίτιση δεν τους επιτρέπει να θηλάσουν τα μωρά τους όπως πρέπει. Επιπλέον, η αγχωτική συνθήκη μέσα στην οποία αναγκάζονται να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, οδηγεί πολλές μητέρες να κάνουν βαριές εργασίες πρόωρα, μειώνοντας έτσι τις πιθανότητες επιβίωσης και των δύο.

Πώς μπορεί να μην αγχώνεται κάποια όταν, πέρα από τις βόμβες και την ελλιπή διατροφή, πρέπει να εξυπηρετηθεί με ένα νεογέννητο μωρό σε έναν προσφυγικό καταυλισμό όπου μία τουαλέτα αντιστοιχεί σε 486 ανθρώπους; Με πόση υποκρισία θα τιμηθεί η φετινή Γιορτή της Μητέρας στην «πολιτισμένη Δύση»; Φυσικά, και ο ανδρικός πληθυσμός στη Γάζα υφίσταται κακουχίες. Όμως, όπως τονίζει η πιο πρόσφατη έκθεση της επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων του ΟΗΕ, οι γυναίκες εκτίθενται σε δυσανάλογα μεγαλύτερη βία.